

Slovenska izdaja

Zakonodaja

Letnik 62

9. december 2019

Vsebina

I Zakonodajni akti

UREDBE

- ★ Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev ⁽¹⁾ 1
- ★ Uredba (EU) 2019/2089 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti ⁽¹⁾ 17

II Nezakonodajni akti

UREDBE

- ★ Delegirana Uredba Komisije (EU) 2019/2090 z dne 19. junija 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta glede primerov suma ali ugotovljene neskladnosti s pravili Unije, ki veljajo za uporabo ali ostanke farmakološko aktivnih snovi, dovoljenih v zdravilih za uporabo v veterinarskih medicini ali kot krmni dodatki, ali s pravili Unije, ki veljajo za uporabo ali ostanke prepovedanih ali nedovoljenih farmakološko aktivnih snovi ⁽¹⁾ 28
- ★ Izvedbena Uredba Komisije (EU) 2019/2091 z dne 28. novembra 2019 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2015/2197 v zvezi s tesno koreliranimi valutami v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾ 38
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/2092 z dne 28. novembra 2019 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije 42
- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/2093 z dne 29. novembra 2019 o spremembi Uredbe (ES) št. 333/2007 glede analize 3-monokloropropan-1,2-diol (3-MCPD) estrov maščobnih kislin, glicidil estrov maščobnih kislin, perklorata in akrilamida ⁽¹⁾ 96

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

- ★ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/2094 z dne 29. novembra 2019 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011 glede podaljšanja obdobja odobritve aktivnih snovi benfluralin, dimoksistrobilin, fluazinam, flutolanil, mankozeb, mekoprop-P, mepikvat, metiram, oksamil in piraklostrobilin ⁽¹⁾ 102
- ★ Izvedbena Uredba Komisije (EU) 2019/2095 z dne 29. novembra 2019 o izvajanju odbitkov od ribolovne kvote za atlantskega lososa, ki je na voljo Poljski v letu 2019, zaradi prelova v letu 2018 105

SKLEPI

- ★ Sklep Političnega in varnostnega odbora (SZVP) 2019/2096 z dne 28. novembra 2019 o imenovanju poveljnika sil misije EU v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali), in razveljavitvi Sklepa (SZVP) 2019/948 (EUTM Mali/2/2019) 108
- ★ Sklep Sveta (EU) 2019/2097 z dne 2. decembra 2019 o imenovanju člana in nadomestnega člana Odbora regij na predlog Romunije 110
- ★ Izvedbeni sklep Komisije (EU) 2019/2098 z dne 28. novembra 2019 o začasnih zahtevah glede zdravja živali za pošiljke proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, ki izvirajo iz Unije in se vanjo vrnejo, ker je tretja država zavrnila njihov vstop (notificirano pod dokumentarno številko C(2019) 8092) ⁽¹⁾ 111

Popravki

- ★ Popravek Direktive (EU) 2016/798 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o varnosti na železnici (UL L 138 26.5.2016) 114

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP.

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2019/2088 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 27. novembra 2019****o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Generalna skupščina OZN je 25. septembra 2015 sprejela nov svetovni okvir za trajnostni razvoj: agendo za trajnostni razvoj do leta 2030 (v nadaljnjem besedilu: Agenda 2030), katere osrednja tema so cilji trajnostnega razvoja. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 o novih ukrepih za trajnostno prihodnost Evrope povezuje cilje trajnostnega razvoja z okvirom politike Unije za zagotovitev, da bodo v vseh ukrepih in pobudah politike Unije tako znotraj Unije kot na svetovni ravni že od samega začetka naprej upoštevani cilji trajnostnega razvoja. Svet je v sklepih z dne 20. junija 2017 potrdil zavezo Unije in njenih držav članic k celovitemu, doslednemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030 ter v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki.
- (2) Prehod na nizkoogljično, bolj trajnostno, z viri gospodarno in krožno gospodarstvo v skladu s cilji trajnostnega razvoja je ključen za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. S Pariškim sporazumom, sprejetim na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), ki ga je Unija odobrila 5. oktobra 2016 ⁽³⁾ in ki je začel veljati 4. novembra 2016, se skuša okrečiti odziv na spremembo podnebja, med drugim z uskladitvijo finančnih tokov z usmeritvijo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in razvojem, odpornim na podnebne spremembe.
- (3) Da bi se dosegli cilji Pariškega sporazuma ter znatno zmanjšala tveganja in vplivi spremembe podnebja, je splošni cilj, da se dvig povprečne globalne temperature ohrani znatno pod 2 °C v primerjavi s predindustrijskim obdobjem in da se nadaljuje s prizadevanji za omejitev dviga temperature na 1,5 °C v primerjavi s predindustrijskim obdobjem.

⁽¹⁾ UL C 62, 15.2.2019, str. 97.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 18. aprila 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2019.

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

- (4) Skupni cilj direktiv 2009/65/ES ⁽⁴⁾, 2009/138/ES ⁽⁵⁾, 2011/61/EU ⁽⁶⁾, 2013/36/EU ⁽⁷⁾, 2014/65/EU ⁽⁸⁾, (EU) 2016/97 ⁽⁹⁾, (EU) 2016/2341 ⁽¹⁰⁾ Evropskega parlamenta in Sveta ter uredb (EU) št. 345/2013 ⁽¹¹⁾, (EU) št. 346/2013 ⁽¹²⁾, (EU) 2015/760 ⁽¹³⁾ in (EU) 2019/1238 ⁽¹⁴⁾ Evropskega parlamenta in Sveta je poenostaviti začetek opravljanja in opravljanje dejavnosti kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP), kreditnih institucij, upraviteljev alternativnih investicijskih skladov (UAIS), ki upravljajo ali tržijo alternativne investicijske sklade, vključno z evropskimi dolgoročnimi investicijskimi skladi (ELTIF), zavarovalnic, investicijskih podjetij, zavarovalnih posrednikov, institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje, upraviteljev kvalificiranih skladov tveganega kapitala (v nadaljnjem besedilu: upravitelji EuVECA), upraviteljev kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo (v nadaljnjem besedilu: upravitelji EuSEF) in ponudnikov vseevropskih osebnih pokojninskih produktov (PEPP). Navedene direktive in uredbe zagotavljajo enotnejšo zaščito končnih vlagateljev in jim olajšujejo izkoriščanje prednosti številnih finančnih produktov ter hkrati določajo pravila, ki končnim vlagateljem omogočajo sprejemanje informiranih investicijskih odločitev.
- (5) Razkritja končnim vlagateljem o vključevanju tveganj glede trajnostnosti, o upoštevanju škodljivih vplivov na trajnostnost, o trajnostnih naložbenih ciljih ali o spodbujanju okoljskih ali socialnih značilnosti v procesih sprejemanja investicijskih odločitev ter v svetovalnih procesih so nezadostno razvita, saj za taka razkritja še ne veljajo harmonizirane zahteve.
- (6) Izvzete iz te uredbe za finančne svetovalce, ki zaposlujejo manj kot tri osebe, ne bi smelo posegati v določbe nacionalnega prava za prenos direktiv 2014/65/EU in (EU) 2016/97, zlasti kar zadeva pravila o investicijskem in zavarovalnem svetovanju. Zato morajo ti svetovalci kljub temu, da jim ni treba zagotavljati informacij v skladu s to uredbo, v svojih svetovalnih procesih upoštevati in vanje vključiti dejavnik tveganj glede trajnostnosti.
- (7) Subjekti, ki so zajeti s to uredbo, bi morali, odvisno od narave svojih dejavnosti, upoštevati pravila v zvezi z udeleženci na finančnem trgu, kadar proizvajajo finančne produkte, in bi morali upoštevati pravila v zvezi s finančnimi svetovalci, kadar izvajajo investicijsko ali zavarovalno svetovanje. Zato bi bilo treba te subjekte, kadar opravljajo dejavnosti tako udeležencev na finančnem trgu kot finančnih svetovalcev, šteti za udeležence na finančnem trgu, kadar delujejo kot proizvajalci finančnih produktov, vključno z upravljanjem portfeljev, ter bi jih bilo treba šteti za finančne svetovalce, kadar opravljajo investicijsko ali zavarovalno svetovanje.
- (8) Ker se Unija vse bolj sooča s katastrofalnimi in nepredvidljivimi posledicami spremembe podnebja, izčrpanja virov in drugih vprašanj, povezanih s trajnostnostjo, so potrebni nujni ukrepi, da se mobilizira kapital ne le prek javnih politik, ampak tudi prek sektorja finančnih storitev. Zato bi bilo treba od udeležencev na finančnem trgu in finančnih svetovalcev zahtevati, da razkrijejo specifične informacije glede svojih pristopov k vključevanju tveganj glede trajnostnosti in upoštevanja škodljivih vplivov na trajnostnost.

⁽⁴⁾ Direktiva 2009/65/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o kolektivnih naložbenih podjetjih za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (KNPVP) (UL L 302 17.11.2009, str. 32).

⁽⁵⁾ Direktiva 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) (UL L 335, 17.12.2009, str. 1).

⁽⁶⁾ Direktiva 2011/61/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2011 o upraviteljih alternativnih investicijskih skladov in spremembah direktiv 2003/41/ES in 2009/65/ES ter uredb (ES) št. 1060/2009 in (EU) št. 1095/2010 (UL L 174, 1.7.2011, str. 1).

⁽⁷⁾ Direktiva 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L 176, 27.6.2013, str. 338).

⁽⁸⁾ Direktiva 2014/65/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o trgih finančnih instrumentov ter spremembi Direktive 2002/92/ES in Direktive 2011/61/EU (UL L 173, 12.6.2014, str. 349).

⁽⁹⁾ Direktiva (EU) 2016/97 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. januarja 2016 o distribuciji zavarovalnih produktov (UL L 26, 2.2.2016, str. 19).

⁽¹⁰⁾ Direktiva (EU) 2016/2341 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. decembra 2016 o dejavnostih in nadzoru institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje (UL L 354, 23.12.2016, str. 37).

⁽¹¹⁾ Uredba (EU) št. 345/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih tveganega kapitala (UL L 115, 25.4.2013, str. 1).

⁽¹²⁾ Uredba (EU) št. 346/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2013 o evropskih skladih za socialno podjetništvo (UL L 115, 25.4.2013, str. 18).

⁽¹³⁾ Uredba (EU) 2015/760 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2015 o evropskih dolgoročnih investicijskih skladih (UL L 123, 19.5.2015, str. 98).

⁽¹⁴⁾ Uredba (EU) 2019/1238 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o vseevropskem osebnem pokojninskem produktu (PEPP) (UL L 198, 25.7.2019, str. 1).

- (9) Brez harmoniziranih pravil Unije o razkritjih končnim vlagateljem v zvezi s trajnostnostjo je verjetno, da se bodo na nacionalni ravni še naprej sprejemali različni ukrepi in da bodo v različnih sektorjih finančnih storitev še naprej obstajali različni pristopi. Zaradi znatnih razlik v standardih glede razkritij bi taki različni ukrepi in pristopi še naprej znatno izkrivljali konkurenco. Poleg tega vzporedni razvoj tržnih praks na podlagi komercialno usmerjenih prednostnih nalog, ki prinašajo različne rezultate, trenutno povzroča dodatno razdrobljenost trga in bi lahko v prihodnje še povečal pomanjkljivosti v zvezi z učinkovitostjo delovanja notranjega trga. Različni standardi glede razkritij in različne tržne prakse močno otežujejo primerjavo različnih finančnih produktov, ustvarjajo neenake konkurenčne pogoje za te produkte in za distribucijske kanale ter postavljajo dodatne ovire na notranjem trgu. Taka razhajanja bi lahko tudi begala končne vlagatelje in izkrivljala njihove investicijske odločitve. Pri zagotavljanju skladnosti s Pariškim sporazumom obstaja tveganje, da države članice sprejmejo različne nacionalne ukrepe, ki bi lahko ovirali nemoteno delovanje notranjega trga in škodovali udeležencem na finančnem trgu in finančnim svetovalcem. Poleg tega pomanjkanje harmoniziranih pravil glede preglednosti končnim vlagateljem otežuje učinkovito primerjavo med različnimi finančnimi produkti v različnih državah članicah, kar zadeva njihova okoljska, socialna in upravljavka tveganja ter cilje trajnostnih naložb. Zato je treba odpraviti obstoječe ovire za delovanje notranjega trga in zagotoviti večjo primerljivost finančnih produktov v izogib verjetnim oviram v prihodnosti.
- (10) Cilj te uredbe je zmanjšanje nesimetričnosti informacij v razmerju naročnik-izvajalec, kar zadeva vključevanje tveganj glede trajnostnosti, upoštevanje škodljivih vplivov na trajnostnost ter spodbujanje okoljskih ali socialnih značilnosti ter trajnostnih naložb, tako da od udeležencev na finančnem trgu in finančnih svetovalcev zahtevajo predpogodbena in tekoča razkritja končnim vlagateljem, ko delujejo kot zastopniki teh končnih vlagateljev (naročniki).
- (11) Ta uredba dopolnjuje zahteve glede razkritij, določene v direktivah 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ter uredbah (EU) št. 345/2013, (EU) št. 346/2013, (EU) 2015/760 in (EU) 2019/1238, kot tudi v nacionalnem pravu, ki ureja osebne in individualne pokojninske produkte. Za zagotovitev rednega in učinkovitega spremljanja skladnosti s to uredbo, bi se morale države članice zanešati na pristojne organe, ki so že imenovani na podlagi navedenih pravil.
- (12) V tej uredbi so ohranjene zahteve, da udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci delujejo v najboljšem interesu končnih vlagateljev, kar vključuje, vendar ni omejeno na zahtevo, da morajo pred izvedbo naložb izvesti ustrezen postopek skrbnega pregleda, določen v direktivah 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ter uredbah (EU) št. 345/2013 in (EU) št. 346/2013 ter nacionalnem pravu, ki ureja osebne in individualne pokojninske produkte. Udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci bi morali za izpolnitev svojih dolžnosti v skladu z navedenimi pravili v svoje postopke, vključno s postopkom skrbnega pregleda, vključiti in stalno ocenjevati ne le vsa relevantna finančna tveganja, ampak tudi vsa zadevna tveganja glede trajnostnosti, ki bi lahko imela relevanten znaten negativni vpliv na finančni donos posamezne naložbe ali svetovanja. Zato bi morali udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci v svojih politikah navesti, kako ta tveganja vključujejo, in te politike objaviti.
- (13) V tej uredbi je določeno, da morajo udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci, ki izvajajo investicijsko svetovanje ali zavarovalno svetovanje v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti, ne glede na zasnovo finančnih produktov in ciljni trg objaviti pisne politike o vključevanju tveganj glede trajnostnosti in zagotoviti preglednost takega vključevanja.
- (14) Tveganje glede trajnostnosti pomeni okoljski, socialni ali upravljavski dogodek ali okoliščino, ki bi v primeru, da do njega oziroma nje pride, lahko povzročil oziroma povzročila znaten negativni vpliv na vrednost naložbe, kot je navedeno v sektorski zakonodaji, zlasti v direktivah 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ali delegiranih aktih in regulativnih tehničnih standardih, sprejetih na njihovi podlagi.
- (15) Ta uredba ne bi smela posegati v pravila o vključevanju tveganj na podlagi direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ter uredb (EU) št. 345/2013 in (EU) št. 346/2013 niti v nacionalno pravo, ki ureja osebne in individualne pokojninske produkte, kar vključuje, vendar ni omejeno le na to, ustreza veljavna merila sorazmernosti, kot so velikost, notranja organiziranost ter narava,

obseg in zapletenost zadevnih dejavnosti. S to uredbo se skuša doseči večja preglednost glede tega, kako udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci vključujejo tveganja glede trajnostnosti v svoje investicijske odločitve ter investicijsko ali zavarovalno svetovanje. Kadar je na podlagi ocene tveganja glede trajnostnosti mogoče sklepati, da se šteje, da za posamezni finančni produkt ne obstajajo relevantna tveganja glede trajnostnosti, bi bilo treba pojasniti razloge za to. Kadar je na podlagi te ocene mogoče sklepati, da so ta tveganja relevantna, bi bilo treba v kvalitativnem ali kvantitativnem smislu razkriti, v kakšnem obsegu bi lahko ta tveganja glede trajnostnosti vplivala na uspešnost finančnega produkta. Ocene tveganja glede trajnostnosti in z njimi povezana predpogodbena razkritja s strani udeležencev na finančnem trgu bi bilo treba vključiti v predpogodbena razkritja s strani finančnih svetovalcev. Finančni svetovalci bi morali pred svetovanjem razkriti, kako pri procesu izbire finančnega produkta, ki je končnim vlagateljem predstavljen, upoštevajo tveganje glede trajnostnosti, ne glede na želje končnih vlagateljev glede trajnostnosti. To ne bi smelo posegati v določbe nacionalnega prava za prenos direktiv 2014/65/EU in (EU) 2016/97, zlasti kar zadeva obveznosti udeležencev na finančnem trgu in finančnih svetovalcev glede upravljanja produktov, ocen primernosti in ustreznosti ter testa zahtev in potreb.

- (16) Investicijske odločitve in svetovanje lahko povzročijo, prispevajo ali so neposredno povezani z vplivi na dejavnike trajnostnosti, ki so negativni, znatni ali zanje obstaja verjetnost, da bi lahko bili znatni.
- (17) Za zagotovitev skladne in dosledne uporabe te uredbe je treba sprejeti harmonizirano opredelitev „trajnostnih naložb“, ki določa, da družbe, v katere se vlaga, spoštujejo prakse dobrega upravljanja in previdnostno načelo, da se ne sme povzročiti znatna škoda, tako da niti okoljski niti socialni cilj ni znatno ogrožen.
- (18) Kadar udeleženci na finančnem trgu ob ustreznem upoštevanju svoje velikosti, narave in obsega svojih dejavnosti ter vrst finančnih produktov, ki jih ponujajo, upoštevajo glavne škodljive vplive – znatne ali za katere obstaja verjetnost, da bi lahko bili znatni – investicijskih odločitev o dejavnih trajnostnosti, bi morali v svoje procese, vključno s svojimi postopki skrbnega pregleda, poleg relevantnih finančnih tveganj in relevantnih tveganj glede trajnostnosti vključiti tudi postopke za upoštevanje glavnih škodljivih vplivov. V informacijah o takih postopkih je lahko navedeno, kako udeleženci na finančnem trgu izpolnjujejo svoje upravljalne obveznosti, povezane s trajnostnostjo, ali druge obveznosti delničarjev. Udeleženci na finančnem trgu bi morali na svoja spletna mesta vključiti informacije o teh postopkih in opise glavnih škodljivih vplivov. V zvezi s tem bi morali skupni odbor Evropskega bančnega organa, ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾ (EBA), Evropskega organa za zavarovanja in poklicne pokojnine, ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁶⁾ (EIOPA), in Evropskega organa za vrednostne papirje in trge, ustanovljenega z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁷⁾ (ESMA), (v nadaljnjem besedilu: skupni odbor) ter udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci upoštevati smernice o potrebni skrbnosti za odgovorno ravnanje podjetij, ki jih je oblikovala Organizacija za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD), ter načela za odgovorne naložbe, ki jih podpirajo Združeni narodi.
- (19) Upoštevanje dejavnikov trajnostnosti v procesu sprejemanju investicijskih odločitev in svetovalnih procesih lahko prinese koristi, ki ne bodo omejene zgolj na finančne trge. Lahko se poveča odpornost realnega gospodarstva in stabilnost finančnega sistema. Pri tem lahko na koncu vpliva na tveganja in koristi finančnih produktov. Zato je bistveno, da udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci zagotovijo potrebne informacije, da končnim vlagateljem omogočijo sprejemanje informiranih investicijskih odločitev.

⁽¹⁵⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

⁽¹⁶⁾ Uredba (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 48).

⁽¹⁷⁾ Uredba (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 84).

- (20) Udeleženci na finančnem trgu, ki upoštevajo glavne škodljive vplive investicijskih odločitev na dejavnike trajnostnosti, bi morali za vsak finančni produkt v predpogodbenih informacijah v jedrnatih obliki in v kvalitativnem ali kvantitativnem smislu razkriti, kako so taki vplivi upoštevani, kot tudi podati izjavo, da so informacije o glavnih škodljivih vplivih na dejavnike trajnostnosti na voljo v okviru stalnega poročanja. Glavne škodljive vplive bi bilo treba razumeti kot vplive investicijskih odločitev in svetovanja, ki imajo negativne vplive na dejavnike trajnostnosti.
- (21) Doslej so bili razviti trajnostni produkti z različnimi stopnjami ambicioznosti. Zato je treba za namene predpogodbenih razkritij in razkritij s periodičnimi poročili razlikovati med zahtevami za finančne produkte, ki spodbujajo okoljske ali socialne značilnosti, in za finančne produkte, katerih cilj je pozitiven vpliv na okolje in družbo. Zaradi tega bi morali udeleženci na finančnem trgu, kar zadeva finančne produkte z okoljskimi ali socialnimi značilnostmi, razkriti, ali in kako je opredeljeni indeks, indeks trajnostnosti ali glavni indeks usklajen s temi značilnostmi, v primerih, ko se ne uporablja nobena referenčna vrednost, pa informacije o tem, kako se upoštevajo trajnostne značilnosti finančnih produktov. Kar zadeva finančne produkte, s katerimi se skuša pozitivno vplivati na okolje in družbo, bi morali udeleženci na finančnem trgu razkriti, katero trajnostno referenčno vrednost uporabljajo za merjenje trajnostne uspešnosti, v primerih, ko se ne uporablja nobena referenčna vrednost, pa pojasniti, kako se dosega trajnostni cilj. Ta razkritja prek periodičnih poročil bi morala biti opravljena letno.
- (22) Ta uredba ne posega v pravila o prejemkih ali oceni uspešnosti zaposlenih pri udeležencih na finančnem trgu in finančnih svetovalcih iz direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97, (EU) 2016/2341 ter uredb (EU) št. 345/2013 in (EU) št. 346/2013 ali izvedbenih aktov in nacionalnega prava s področja osebnih in individualnih pokojninskih produktov, kar vključuje, vendar ni omejeno le na to, ustrezna veljavna merila sorazmernosti, kot so velikost, notranja organiziranost ter narava, obseg in zapletenost zadevnih dejavnosti. Kljub temu bi bilo ustrezno tako v kvalitativnem kot kvantitativnem smislu doseči večjo preglednost v politikah prejemkov udeležencev na finančnem trgu in finančnih svetovalcev za njihovo investicijsko ali zavarovalno svetovanje, s katerim se spodbuja uspešno in učinkovito upravljanje tveganj glede trajnostnosti, pri čemer struktura prejemkov ne spodbuja pretiranega prevzemanja tveganja, kar zadeva tveganja glede trajnostnosti, in je povezana s tveganju prilagojenim delovanjem.
- (23) Za okrepitev preglednosti in obveščanje končnih vlagateljev bi moral biti dostop do informacij o tem, kako udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci vključujejo relevantna tveganja glede trajnostnosti – znatna ali za katere obstaja verjetnost, da bi lahko bila znatna – v svoje procese sprejemanja investicijskih odločitev, vključno z organizacijskega vidika ter vidika upravljanja in obvladovanja tveganja takih procesov, oziroma v njihove procese svetovanja, urejen tako, da se od teh subjektov zahteva, da na svojih spletnih mestih stalno objavljajo jedrnate informacije o teh politikah.
- (24) Trenutne zahteve glede razkritja, ki jih določa pravo Unije, ne zahtevajo razkritja vseh informacij, potrebnih za ustrezno obveščanje končnih vlagateljev o vplivu njihovih naložb, povezanem s trajnostnostjo, na finančne produkte z okoljskimi in socialnimi značilnostmi ali finančne produkte, ki sledijo ciljem glede trajnostnosti. Zato je primerno določiti konkretnije in standardizirane zahteve glede razkritja, ki se nanaša na take naložbe. O skupnem vplivu finančnih produktov, povezanem s trajnostnostjo, bi bilo na primer treba redno poročati s kazalniki, ki so relevantni za merjenje izbranega cilja trajnostne naložbe. Kadar je kot referenčna vrednost opredeljen ustrezni indeks, bi bilo treba te informacije predložiti tudi za opredeljeni indeks in za splošni tržni indeks, da se omogoči primerjava. Kadar upravitelji EuSEF dajo na voljo informacije o pozitivnem socialnem vplivu, ki je cilj določenega sklada, o doseženem skupnem socialnem rezultatu in o povezanih uporabljenih metodah v skladu z Uredbo (EU) št. 346/2013, bi lahko, kadar je to primerno, take informacije uporabili za namene razkritij na podlagi te uredbe.
- (25) Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁸⁾ nalaga obveznosti glede preglednosti v zvezi z okoljskimi in socialnimi zadevami ter zadevami upravljanja podjetij v nefinančnem poročanju. Vendar oblika in prikaz, ki se zahtevata z navedeno direktivo, nista vedno primerna, da bi ju neposredno uporabljali udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci pri svojem poslovanju s končnimi vlagatelji. Udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci bi morali imeti, kadar je to primerno, možnost uporabiti informacije v poslovnih poročilih in izjavah o nefinančnem poslovanju za namene te uredbe v skladu z navedeno direktivo.

⁽¹⁸⁾ Direktiva 2013/34/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o letnih računovodskih izkazih, konsolidiranih računovodskih izkazih in povezanih poročilih nekaterih vrst podjetij, spremembi Direktive 2006/43/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi direktiv Sveta 78/660/EGS in 83/349/EGS (UL L 182, 29.6.2013, str. 19).

- (26) Za zagotavljanje zanesljivosti informacij, objavljenih na spletnih mestih udeležencev na finančnem trgu in finančnih svetovalcev bi bilo treba take informacije posodobljati ter jasno razložiti vsak pregled oziroma spremembo takih informacij.
- (27) Čeprav ta uredba ne zajema nacionalnih sistemov socialne varnosti iz uredb (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009, bi glede na dejstvo, da države članice v okviru svojih sistemov socialne varnosti vse bolj odpirajo dele upravljaljskih struktur obveznih pokojninskih shem udeležencem na finančnem trgu ali drugim subjektom zasebnega prava, in ker so taki sistemi izpostavljeni tveganjem glede trajnostnosti in bi lahko upoštevali škodljive vplive glede trajnostnosti, spodbujali okoljske ali socialne značilnosti ali si prizadevali za trajnostne naložbe, morale države članice imeti možnost, da to uredbo uporabljajo glede takih sistemov, da bi se tako zmanjšale nesimetričnosti informacij.
- (28) Ta uredba državi članici ne bi smela preprečiti, da sprejme ali ohrani v veljavi strožje določbe o objavi politik za prilagajanje spremembi podnebja in o dodatnih razkritjih končnim vlagateljem v zvezi s tveganji glede trajnostnosti, pod pogojem, da imajo prizadeti udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci svoj glavni sedež na njihovem ozemlju. Vendar take določbe ne bi smele ovirati učinkovitega izvajanja te uredbe ali uresničevanja njenih ciljev.
- (29) Na podlagi Direktive (EU) 2016/2341 morajo institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje pravila upravljanja in obvladovanja tveganj že uporabljati za njihove investicijske odločitve in ocene tveganja ter s tem zagotoviti neprekinjenost in pravilnost. Investicijske odločitve in oceno relevantnih tveganj, vključno z okoljskimi, socialnimi in upravljaljskimi tveganji, bi bilo treba sprejemati tako, da se zagotovi skladnost z interesi članov in upravičencev institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje. EIOPA bi moral objaviti smernice, ki določajo, kako se pri investicijskih odločitvah in ocenah tveganja institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje upoštevajo okoljska, socialna in upravljaljska tveganja na podlagi navedene direktive.
- (30) EBA, EIOPA in ESMA (v nadaljnjem besedilu skupaj: ESA) bi morali biti prek skupnega odbora pooblašteni, da pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, ki bi v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 natančneje določali vsebino, metodologije in prikaz informacij v zvezi s kazalniki trajnostnosti glede podnebja in drugih z okoljem povezanih škodljivih vplivov, socialnih zadev in zadev, povezanih z zaposlenimi, spoštovanja človekovih pravic, boja proti korupciji in podkupovanju, ter natančneje določali prikaz in vsebino informacij glede spodbujanja okoljskih ali socialnih značilnosti in ciljev trajnostnih naložb, ki jih je treba razkriti v predpogodbenih dokumentih, letnih poročilih in na spletnih mestih udeležencev na finančnem trgu. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejetje teh regulativnih tehničnih standardov z delegiranimi akti na podlagi člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) ter v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.
- (31) ESA bi morali biti prek skupnega odbora pooblašteni, da pripravijo osnutek izvedbenih tehničnih standardov, da se določi standardni prikaz informacij o spodbujanju okoljskih ali socialnih značilnosti in trajnostnih naložb v tržnih sporočilih. Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo za sprejetje teh izvedbenih tehničnih standardov z izvedbenim aktom na podlagi člena 291 PDEU in v skladu s členom 15 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.
- (32) Ker letna poročila načeloma povzemajo poslovne rezultate za celotna koledarska leta, se določbe te uredbe o zahtevah glede preglednosti za taka poročila ne bi smele uporabljati do 1. januarja 2022.
- (33) Pravila glede razkritja iz te uredbe bi morala dopolnjevati določbe iz direktiv 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 in (EU) 2016/2341 ter uredb (EU) št. 345/2013, (EU) št. 346/2013, (EU) 2015/760 in (EU) 2019/1238.
- (34) Ta uredba spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah.
- (35) Ker ciljev te uredbe, in sicer okrepiti zaščito končnih vlagateljev in izboljšati razkritja le-tem, tudi v primerih čezmejnih nakupov končnih vlagateljev, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po določitvi enotnih zahtev glede razkritja na ravni Unije, lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa harmonizirana pravila za udeležence na finančnem trgu in finančne svetovalce glede preglednosti v zvezi z vključevanjem tveganj glede trajnostnosti v njihove procese, upoštevanjem škodljivih vplivov glede trajnostnosti v njihovih procesih in zagotavljanjem informacij, povezanih s trajnostnostjo, glede finančnih produktov.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „udeleženec na finančnem trgu“ pomeni:
  - (a) zavarovalnico, ki ponuja zavarovalni naložbeni produkt;
  - (b) investicijsko podjetje, ki upravlja portfelje;
  - (c) institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje;
  - (d) proizvajalca pokojninskega produkta;
  - (e) upravitelja alternativnih investicijskih skladov (UAIS);
  - (f) ponudnika vseevropskih osebnih pokojninskih produktov (PEPP);
  - (g) upravitelja kvalificiranega sklada tveganega kapitala, registriranega v skladu s členom 14 Uredbe (EU) št. 345/2013;
  - (h) upravitelja kvalificiranega sklada za socialno podjetništvo, registriranega v skladu s členom 15 Uredbe (EU) št. 346/2013;
  - (i) družbo za upravljanje kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje (družba za upravljanje KNPVP) ali
  - (j) kreditno institucijo, ki upravlja portfelje;
- (2) „zavarovalnica“ pomeni zavarovalnico, ki je pridobila dovoljenje v skladu s členom 18 Direktive 2009/138/ES;
- (3) „zavarovalni naložbeni produkt“ pomeni:
  - (a) zavarovalni naložbeni produkt, kot je opredeljen v točki 2 člena 4 Uredbe (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁹⁾, ali
  - (b) zavarovalni produkt, namenjen profesionalnemu vlagatelju in ki ponuja vrednost zapadlosti ali odkupno vrednost, ki je v celoti ali delno ter neposredno ali posredno izpostavljena tržnim nihanjem;
- (4) „upravitelj alternativnega investicijskega sklada“ ali „UAIS“ pomeni UAIS, kot je opredeljen v točki (b) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
- (5) „investicijsko podjetje“ pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
- (6) „upravljanje portfeljev“ pomeni upravljanje portfeljev, kot je opredeljeno v točki 8 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
- (7) „institucija za poklicno pokojninsko zavarovanje“ pomeni institucijo za poklicno pokojninsko zavarovanje, pooblaščen ali registrirano v skladu s členom 9 Direktive (EU) 2016/2341, razen institucije, v zvezi s katero se država članica odloči, da bo uporabila člen 5 navedene direktive, ali institucije, ki upravlja pokojninske načrte s skupno manj kot 15 člani;

⁽¹⁹⁾ Uredba (EU) št. 1286/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. novembra 2014 o dokumentih s ključnimi informacijami o paketnih naložbenih produktih za male vlagatelje in zavarovalnih naložbenih produktih (PRIIP) (UL L 352, 9.12.2014, str. 1).

- (8) „pokojninski produkt“ pomeni:
- (a) pokojninski produkt iz točke (e) člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1286/2014 ali
  - (b) individualni pokojninski produkt iz točke (g) člena 2(2) Uredbe (EU) št. 1286/2014;
- (9) „vseevropski osebni pokojninski produkt“ ali „PEPP“ pomeni produkt iz točke 2 člena 2 Uredbe (EU) 2019/1238;
- (10) „družba za upravljanje KNPVP“ pomeni:
- (a) družbo za upravljanje, kot je opredeljena v točki (b) člena 2(1) Direktive 2009/65/ES, ali
  - (b) investicijsko družbo, ki je pridobila dovoljenje v skladu z Direktivo 2009/65/ES in ki za svoje upravljanje ni imenovala družbe za upravljanje, ki je pridobila dovoljenje na podlagi navedene direktive;
- (11) „finančni svetovalec“ pomeni:
- (a) zavarovalnega posrednika, ki izvaja zavarovalno svetovanje glede zavarovalnih naložbenih produktov;
  - (b) zavarovalnico, ki izvaja zavarovalno svetovanje glede zavarovalnih naložbenih produktov;
  - (c) kreditno institucijo, ki izvaja investicijsko svetovanje;
  - (d) investicijsko podjetje, ki izvaja investicijsko svetovanje;
  - (e) UAIS, ki izvaja investicijsko svetovanje v skladu s točko (b)(i) člena 6(4) Direktive 2011/61/EU, ali
  - (f) družbo za upravljanje KNPVP, ki izvaja investicijsko svetovanje v skladu s točko (b)(i) člena 6(3) Direktive 2009/65/ES;
- (12) „finančni produkt“ pomeni:
- (a) portfelj, ki se upravlja v skladu s točko 6 tega člena;
  - (b) alternativni investicijski sklad (AIS);
  - (c) zavarovalni naložbeni produkt;
  - (d) pokojninski produkt;
  - (e) pokojninsko shemo;
  - (f) KNPVP ali
  - (g) PEPP;
- (13) „alternativni investicijski skladi“ ali „AIS“ pomeni AIS, kot so opredeljeni v točki (a) člena 4(1) Direktive 2011/61/EU;
- (14) „pokojninski načrt“ pomeni pokojninski načrt, kot je opredeljen v točki 2 člena 6 Direktive (EU) 2016/2341;
- (15) „kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje“ ali „KNPVP“ pomeni podjem, ki je pridobil dovoljenje v skladu s členom 5 Direktive 2009/65/ES;
- (16) „investicijsko svetovanje“ pomeni investicijsko svetovanje, kot je opredeljeno v točki 4 člena 4(1) Direktive 2014/65/EU;
- (17) „trajnostna naložba“ pomeni naložbo v gospodarsko dejavnost, ki prispeva k okoljskemu cilju, kot se izmeri na primer s ključnimi kazalniki za učinkovito rabo virov energije, obnovljivih virov energije, surovin, vode in tal ter ustvarjanje odpadkov in emisij toplogrednih plinov, ali za njene vplive na biotsko raznovrstnost in krožno gospodarstvo, ali naložbo v gospodarsko dejavnost, ali ki prispeva k socialnemu cilju, zlasti naložbo, ki prispeva k odpravljanju neenakosti, ki spodbuja socialno kohezijo, socialno vključevanje in delovna razmerja, ali naložbo v človeški kapital oziroma ekonomsko ali socialno prikrajšane skupnosti, pod pogojem, da take naložbe ne škodujejo bistveno kateremu od teh ciljev in da družbe, v katere se vlaga, spoštujejo prakse dobrega upravljanja, zlasti glede dobrih upravljavskih struktur, odnosov z zaposlenimi, plačilom osebja in spoštovanjem davčnih predpisov;
- (18) „profesionalni vlagatelj“ pomeni stranko, ki izpolnjuje merila iz Priloge II k Direktivi 2014/65/EU;
- (19) „mali vlagatelj“ pomeni vlagatelja, ki ni profesionalni vlagatelj;
- (20) „zavarovalni posrednik“ pomeni zavarovalnega posrednika, kot je opredeljen v točki 3 člena 2(1) Direktive (EU) 2016/97;

- (21) „zavarovalno svetovanje“ pomeni svetovanje, kot je opredeljeno v točki 15 člena 2(1) Direktive (EU) 2016/97;
- (22) „tveganje glede trajnosti“ pomeni okoljski, socialni ali upravljavski dogodek ali okoliščino, ki ima lahko v primeru, da do nje pride, dejanski ali potencialen znaten negativen vpliv na vrednost naložbe;
- (23) „evropski dolgoročni investicijski sklad“ ali „ELTIF“ pomeni sklad, ki je pridobil dovoljenje v skladu s členom 6 Uredbe (EU) 2015/760;
- (24) „dejavniki trajnosti“ pomeni okoljske in socialne zadeve ter zadeve v zvezi z zaposlenimi, spoštovanjem človekovih pravic, bojem proti korupciji in proti podkupovanju.

Člen 3

Preglednost politik na področju tveganj glede trajnosti

1. Udeleženci na finančnem trgu na svojih spletnih mestih objavijo informacije o svojih politikah v zvezi z vključevanjem tveganj glede trajnosti v svoj proces sprejemanja investicijskih odločitev.
2. Finančni svetovalci na svojih spletnih straneh objavijo informacije o svojih politikah v zvezi z vključevanjem tveganj glede trajnosti v svoje investicijsko ali zavarovalno svetovanje.

Člen 4

Preglednost škodljivih vplivov na trajnostnost na ravni subjekta

1. Udeleženci na finančnem trgu na svojih spletnih mestih objavijo in ohranjajo:
  - (a) kadar upoštevajo glavne škodljive vplive investicijskih odločitev na dejavnike trajnosti – izjavo o politikah potrebne skrbnosti glede teh vplivov, pri čemer ustrezno upoštevajo svojo velikost, naravo in obseg svojih dejavnosti ter vrsto finančnih produktov, ki jih ponujajo, ali
  - (b) kadar ne upoštevajo škodljivih vplivov investicijskih odločitev na dejavnike trajnosti – jasne razloge, zakaj tega ne storijo, po potrebi vključno z informacijami, ali in kdaj nameravajo take škodljive vplive upoštevati.
2. Udeleženci na finančnem trgu v informacije, zagotovljene v skladu s točko (a) odstavka 1, vključijo najmanj naslednje:
  - (a) informacije o svojih politikah glede določanja in prednostnega razvrščanja glavnih škodljivih vplivov na trajnostnost in kazalnikov v zvezi z njo;
  - (b) opis glavnih škodljivih vplivov na trajnostnost in vseh sprejetih ter, po potrebi, načrtovanih ukrepov v zvezi s tem;
  - (c) po potrebi kratke povzetke politik sodelovanja v skladu s členom 3g Direktive 2007/36/ES;
  - (d) sklicevanje na njihovo spoštovanje kodeksov odgovornega ravnanja podjetij in mednarodno priznanih standardov za potrebno skrbnost in poročanje ter, kadar je to ustrezno, stopnjo njihove usklajenosti s cilji Pariškega sporazuma.
3. Z odstopanjem od odstavka 1 udeleženci na finančnem trgu, ki na dan svoje bilance stanja presegajo merilo povprečnega števila 500 zaposlenih v poslovnem letu, od 30. junija 2021 na svojih spletnih mestih objavijo in ohranjajo izjavo o svojih politikah potrebne skrbnosti v zvezi z glavnimi škodljivimi vplivi investicijskih odločitev na dejavnike trajnosti. Ta izjava vključuje vsaj informacije iz odstavka 2.
4. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena udeleženci na finančnem trgu, ki so obvladujoča podjetja velike skupine iz člena 3(7) Direktive 2013/34/EU, ki na dan bilance stanja skupine na konsolidirani podlagi presegajo merilo povprečnega števila 500 zaposlenih v poslovnem letu, od 30. junija 2021 na svojih spletnih mestih objavijo in ohranjajo izjavo o svojih politikah potrebne skrbnosti v zvezi z glavnimi škodljivimi vplivi investicijskih odločitev na dejavnike trajnosti. Ta izjava vključuje vsaj informacije iz odstavka 2.

5. Finančni svetovalci na svojih spletnih mestih objavijo in ohranjajo:
- (a) informacije o tem, ali ob ustreznem upoštevanju svoje velikosti, vrste in obsega dejavnosti ter vrst finančnih proizvodov, v zvezi s katerimi svetujejo, pri svojem investicijskem ali zavarovalnem svetovanju upoštevajo glavne škodljive vplive na dejavnike trajnosti, ali
  - (b) informacije o tem, zakaj pri svojem investicijskem svetovanju ne upoštevajo škodljivih vplivov investicijskih odločitev na dejavnike trajnosti, in po potrebi informacije, ali in kdaj nameravajo take škodljive vplive upoštevati.
6. ESA do 30. decembra 2020 prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 v zvezi z vsebino, metodologijami in prikazom informacij iz odstavkov 1 do 5 tega člena v zvezi s kazalniki trajnosti škodljivih podnebnih vplivov in drugih škodljivih vplivov, povezanih z okoljem.

ESA po potrebi zaprosijo Evropsko agencijo za okolje in Skupno raziskovalno središče Evropske komisije za informacije.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

7. ESA do 30. decembra 2021 prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010 o vsebini, metodologijah in prikazu informacij iz odstavkov 1 do 5 tega člena v zvezi s kazalniki trajnosti glede škodljivih vplivov na področju socialnih zadev in zadev v zvezi z zaposlenimi, spoštovanjem človekovih pravic ter bojem proti korupciji in proti podkupovanju.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

Člen 5

Preglednost politik prejemkov v zvezi z vključevanjem tveganj glede trajnosti

1. Udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci v svoje politike prejemkov vključijo informacije o tem, kako so te politike skladne z vključevanjem tveganj glede trajnosti, in te informacije objavijo na svojih spletnih mestih.
2. Informacije iz odstavka 1 se vključijo v politike prejemkov, ki jih morajo udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci vzpostaviti in ohranjati v skladu s sektorsko zakonodajo, zlasti direktivami 2009/65/ES, 2009/138/ES, 2011/61/EU, 2013/36/EU, 2014/65/EU, (EU) 2016/97 in (EU) 2016/2341.

Člen 6

Preglednost vključevanja tveganj glede trajnosti

1. Udeleženci na finančnem trgu v predpogodbena razkritja vključijo opis naslednjega:
  - (a) načina, kako so tveganja glede trajnosti vključena v njihove investicijske odločitve, in
  - (b) rezultatov ocene verjetnih vplivov tveganj glede trajnosti na donos finančnih produktov, ki jih ponujajo.

Kadar udeleženci na finančnem trgu menijo, da tveganja glede trajnosti niso relevantna, morata opisa iz prvega pododstavka vsebovati jasno in jedrnato pojasnilo razlogov za to.

2. Finančni svetovalci v predpogodbena razkritja vključijo opis naslednjega:
  - (a) načina, kako so tveganja glede trajnosti vključena v njihovo investicijsko ali zavarovalno svetovanje, in
  - (b) rezultata ocene verjetnih vplivov tveganj glede trajnosti na donos finančnih produktov, v zvezi s katerimi svetujejo.

Kadar finančni svetovalci menijo, da tveganja glede trajnosti niso relevantna, morata opisa iz prvega pododstavka vsebovati jasno in jedrnato pojasnilo razlogov za to.

3. Informacije iz odstavkov 1 in 2 tega člena se razkrijejo na naslednji način:
- (a) UAIS pri razkritjih vlagateljem iz člena 23(1) Direktive 2011/61/EU;
  - (b) zavarovalnice pri zagotavljanju informacij iz člena 185(2) Direktive 2009/138/ES ali, kadar je primerno, v skladu s členom 29(1) Direktive (EU) 2016/97;
  - (c) institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje pri zagotavljanju informacij iz člena 41 Direktive (EU) 2016/2341;
  - (d) upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala pri zagotavljanju informacij iz člena 13(1) Uredbe (EU) št. 345/2013;
  - (e) upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo pri zagotavljanju informacij iz člena 14(1) Uredbe (EU) št. 346/2013;
  - (f) proizvajalci pokojninskih produktov pisno in pravočasno, preden se mali vlagatelj pogodbeno zaveže v zvezi s pokojninskim produktom;
  - (g) družbe za upravljanje KNPVP v prospektu iz člena 69 Direktive 2009/65/ES;
  - (h) investicijska podjetja, ki upravljajo portfelje ali izvajajo investicijsko svetovanje, v skladu s členom 24(4) Direktive 2014/65/EU;
  - (i) kreditne institucije, ki upravljajo portfelje ali izvajajo investicijsko svetovanje, v skladu s členom 24(4) Direktive 2014/65/EU;
  - (j) zavarovalni posredniki in zavarovalnice, ki izvajajo zavarovalno svetovanje v zvezi z zavarovalnimi naložbenimi produkti, in zavarovalni posredniki, ki izvajajo zavarovalno svetovanje v zvezi s pokojninskimi produkti, izpostavljenimi tržnim nihanjem, v skladu s členom 29(1) Direktive (EU) 2016/97;
  - (k) UAIS evropskih dolgoročnih investicijskih skladov v prospektu iz člena 23 Uredbe (EU) 2015/760;
  - (l) ponudniki PEPP v dokumentu s ključnimi informacijami o PEPP iz člena 26 Uredbe (EU) 2019/1238.

Člen 7

Preglednost škodljivih vplivov na trajnostnost na ravni finančnih produktov

1. Do 30. decembra 2022 za vsak finančni produkt, kadar udeleženec na finančnem trgu uporabi točko (a) člena 4(1) ali člen 4(3) ali (4), razkritja iz člena 6(3) vključujejo naslednje:
- (a) jasno in obrazloženo pojasnilo, ali in kako se pri finančnem produktu upoštevajo glavni škodljivi vplivi na dejavnike trajnostnosti;
  - (b) izjavo, da so informacije o glavnih škodljivih vplivih na dejavnike trajnostnosti na voljo v informacijah, ki jih je treba razkriti na podlagi člena 11(2).

Kadar informacije iz člena 11(2) vključujejo količinske opredelitve glavnih škodljivih vplivov na dejavnike trajnostnosti, se te informacije lahko opirajo na določbe regulativnih tehničnih standardov, sprejetih na podlagi člena 4(6) in (7).

2. Kadar udeleženec na finančnem trgu uporablja točko (b) člena 4(1), razkritja iz člena 6(3) za vsak finančni produkt vključujejo izjavo, da udeleženec na finančnem trgu ne upošteva škodljivih vplivov investicijskih odločitev na dejavnike trajnostnosti in razloge za to.

Člen 8

Preglednost spodbujanja okoljskih ali socialnih značilnosti v predpogodbenih razkritjih

1. Kadar finančni produkt med drugimi značilnostmi spodbuja okoljske ali socialne značilnosti ali kombinacijo teh značilnosti, morajo informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi člena 6(1) in (3), pod pogojem, da družbe, v katere se vlaga, spoštujejo prakse dobrega upravljanja, vsebovati naslednje:
- (a) informacije o tem, kako se te značilnosti dosegajo;
  - (b) če je bil indeks določen kot referenčna vrednost, informacije o tem, ali in kako je ta indeks skladen s temi značilnostmi.

2. Udeleženci na finančnem trgu v informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi člena 6(1) in (3), vključijo navedbo, kje je mogoče najti metodologijo, uporabljeno za izračun indeksa iz odstavka 1 tega člena.
3. ESA prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o prikazu in vsebini informacij, ki jih je treba razkriti na podlagi tega člena.

ESA pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka upoštevajo različne vrste finančnih produktov, njihove značilnosti in razlike med njimi ter cilj, da morajo biti razkritja točna, poštena, jasna, nezavajajoča, preprosta in jedrnata.

ESA osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predložijo Komisiji do 30. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

Člen 9

Preglednost trajnostnih naložb v predpogodbenih razkritjih

1. Kadar ima finančni produkt za cilj trajnostno naložbo in je bil kot referenčna vrednost opredeljen indeks, mora informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi člena 6(1) in (3), spremljati naslednje:
  - (a) informacije o tem, kako je opredeljeni indeks usklajen s tem ciljem;
  - (b) pojasnilo zakaj in kako se opredeljeni indeks, usklajen s tem ciljem, razlikuje od splošnega tržnega indeksa.
2. Kadar ima finančni produkt za cilj trajnostno naložbo in kot referenčna vrednost ni opredeljen noben indeks, morajo informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi člena 6(1) in (3), vključevati pojasnilo, kako naj se ta cilj doseže.
3. Kadar ima finančni produkt za cilj zmanjšanje emisij ogljika, morajo informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi člena 6(1) in (3), vključevati cilj izpostavljenosti nizkim emisijam ogljika, da se dosežejo dolgoročni cilji Pariškega sporazuma glede globalnega segrevanja.

Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena, kadar ni na voljo referenčna vrednost EU za podnebni prehod ali referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom, v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁰⁾, morajo informacije iz člena 6 vključevati podrobno pojasnilo o tem, kako potekajo stalna prizadevanja za uresničevanje cilja zmanjševanja emisij ogljika, da se dosežejo dolgoročni cilji Pariškega sporazuma glede globalnega segrevanja.

4. Udeleženci na finančnem trgu v informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi člena 6(1) in (3), vključijo navedbo, kje je mogoče najti metodologijo, uporabljeno za izračun indeksov iz odstavka 1 tega člena, in metodologijo, uporabljeno za izračun referenčnih vrednosti iz drugega pododstavka odstavka 3 tega člena.
5. ESA prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o prikazu in vsebini informacij, ki jih je treba razkriti na podlagi tega člena.

ESA pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo različne vrste finančnih produktov, njihove cilje, kot so navedeni v odstavkih 1, 2 in 3, in razlike med njimi ter cilj, da morajo biti razkritja točna, poštena, jasna, nezavajajoča, preprosta in jedrnata.

⁽²⁰⁾ Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

ESA osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predložijo Komisiji do 30. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

Člen 10

Preglednost spodbujanja okoljskih ali socialnih značilnosti in trajnostnih naložb na spletnih mestih

1. Udeleženci na finančnem trgu na svojih spletnih mestih za vsak finančni produkt iz člena 8(1) in člena 9(1), (2) in (3), objavijo in ohranjajo naslednje informacije:

- (a) opis okoljskih ali socialnih značilnosti ali cilja trajnostne naložbe;
- (b) informacije o metodologijah, uporabljenih za ocenjevanje, merjenje in spremljanje okoljskih ali socialnih značilnosti ali vpliva izbranih trajnostnih naložb na finančni produkt, vključno z viri podatkov, merili za pregled sredstev, ki predstavljajo osnovo, in ustreznimi kazalniki trajnostnosti, ki se uporabljajo za merjenje okoljskih ali socialnih značilnosti ali skupnega trajnostnega vpliva finančnega produkta;
- (c) informacije iz členov 8 in 9;
- (d) informacije iz člena 11.

Informacije, ki jih je treba razkriti na podlagi prvega pododstavka, morajo biti za vlagatelje jasne, jedrnate in razumljive. Objavijo se na natančen, pošten, jasen, nezavajajoč, enostaven in jedrnat način ter na vidnem, lahko dostopnem delu spletnega mesta.

2. ESA prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti glede vsebine informacij iz točk (a) in (b) prvega pododstavka odstavka 1 in glede zahtev glede prikaza iz drugega pododstavka navedenega odstavka.

ESA pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka tega odstavka upoštevajo različne vrste finančnih produktov, njihove značilnosti in cilje iz odstavka 1 ter razlike med njimi. ESA posodablja regulativne tehnične standarde v luči regulativnega in tehnološkega razvoja.

ESA osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predložijo Komisiji do 30. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

Člen 11

Preglednost spodbujanja okoljskih ali socialnih značilnosti ter trajnostnih naložb v periodičnih poročilih

1. Kadar udeleženci na finančnem trgu ponujajo finančni produkt iz člena 8(1) ali člena 9(1), (2) ali (3), v periodična poročila vključijo opis naslednjega:

- (a) za finančni produkt iz člena 8(1) navedbo, v kolikšni meri dosega okoljske ali socialne značilnosti;
- (b) za finančni produkt iz člena 9(1), (2) ali (3):
  - (i) skupnega, s trajnostnostjo povezanega vpliva finančnega produkta, z ustreznimi kazalniki trajnostnosti ali
  - (ii) kadar je bil kot referenčna vrednost opredeljen indeks, primerjave med skupnim, s trajnostnostjo povezanim vplivom finančnega produkta in vplivi opredeljenega indeksa ter splošnega tržnega indeksa na podlagi kazalnikov trajnostnosti.

2. Informacije iz odstavka 1 tega člena se razkrijejo na naslednji način:
  - (a) UAIS v letnem poročilu iz člena 22 Direktive 2011/61/EU;
  - (b) zavarovalnice vsako leto pisno v skladu s členom 185(6) Direktive 2009/138/ES;
  - (c) institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje v letnem poročilu iz člena 29 Direktive (EU) 2016/2341;
  - (d) upravitelji kvalificiranih skladov tveganega kapitala v letnem poročilu iz člena 12 Uredbe (EU) št. 345/2013;
  - (e) upravitelji kvalificiranih skladov za socialno podjetništvo v letnem poročilu iz člena 13 Uredbe (EU) št. 346/2013;
  - (f) proizvajalci pokojninskih produktov pisno v letnem poročilu ali v poročilu v skladu z nacionalnim pravom;
  - (g) družbe za upravljanje KNPVP v letnem poročilu iz člena 69 Direktive 2009/65/ES;
  - (h) investicijska podjetja, ki upravljajo portfelje, v periodičnem poročilu iz člena 25(6) Direktive 2014/65/EU;
  - (i) kreditne institucije, ki upravljajo portfelje, v periodičnem poročilu iz člena 25(6) Direktive 2014/65/EU;
  - (j) ponudniki PEPP v obvestilu o pravicah v okviru PEPP iz člena 36 Uredbe (EU) 2019/1238.
3. Za namene odstavka 1 tega člena smejo udeleženci na finančnem trgu uporabiti informacije v poslovnih poročilih v skladu s členom 19 Direktive 2013/34/EU ali informacije iz izjav o nefinančnem poslovanju v skladu s členom 19a navedene direktive, kadar je to primerno.
4. ESA prek skupnega odbora pripravijo osnutek regulativnih tehničnih standardov, v katerih se določijo podrobnosti o vsebini in prikazu informacij iz odstavka 1.

ESA pri pripravi osnutka regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka upoštevajo različne vrste finančnih produktov, njihove značilnosti in cilje ter razlike med njimi. ESA posodablja regulativne tehnične standarde v luči regulativnega in tehnološkega razvoja.

ESA osnutek regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka predložijo Komisiji do 30. decembra 2020.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za dopolnitev te uredbe s sprejetjem regulativnih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členi 10 do 14 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

Člen 12

Pregled razkritij

1. Udeleženci na finančnem trgu zagotovijo, da so vse informacije, objavljene v skladu s členom 3, 5 ali 10, posodobljene. Kadar udeleženec na finančnem trgu take informacije spremeni, mora na istem spletnem mestu objaviti tudi jasno pojasnilo te spremembe.
2. Odstavek 1 se smiselno uporablja za finančne svetovalce v zvezi z vsemi informacijami, objavljenimi v skladu s členoma 3 in 5.

Člen 1

Tržna sporočila

1. Brez poseganja v strožjo sektorsko zakonodajo, zlasti direktive 2009/65/ES, 2014/65/EU, in (EU) 2016/97 ter Uredbo (EU) št. 1286/2014, udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci zagotovijo, da njihova tržna sporočila niso v nasprotju z informacijami, razkritimi na podlagi te uredbe.
2. ESA lahko prek skupnega odbora pripravijo osnutek izvedbenih tehničnih standardov, da se določi standardni prikaz informacij o spodbujanju okoljskih ali socialnih značilnosti in trajnostnih naložb.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih tehničnih standardov iz prvega pododstavka v skladu s členom 15 uredb (EU) št. 1093/2010, (EU) št. 1094/2010 in (EU) št. 1095/2010.

Člen 14

Pristojni organi

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, imenovani v skladu s sektorsko zakonodajo, zlasti sektorsko zakonodajo iz člena 6(3) te uredbe in v skladu z Direktivo 2013/36/EU, spremljajo, ali udeleženci na finančnem trgu in finančni svetovalci izpolnjujejo zahteve te uredbe. Pristojni organi imajo vsa nadzorna in preiskovalna pooblastila, ki jih potrebujejo za opravljanje svojih nalog na podlagi te uredbe.
2. Pristojni organi za namene te uredbe med seboj sodelujejo in brez nepotrebnega odlašanja drug drugemu zagotovijo take informacije, kot je potrebno za namene opravljanja njihovih nalog na podlagi te uredbe.

Člen 15

Preglednost institucij za poklicno pokojninsko zavarovanje in zavarovalnih posrednikov

1. Institucije za poklicno pokojninsko zavarovanje objavijo in ohranjajo informacije iz členov 3 do 7 ter prvega pododstavka člena 10(1) te uredbe v skladu s točko (f) člena 36(2) Direktive (EU) 2016/2341.
2. Zavarovalni posredniki sporočijo informacije iz člena 3, člena 4(5), člena 5, člena 6 ter prvega pododstavka člena 10 (1) te uredbe v skladu s členom 23 Direktive (EU) 2016/97.

Člen 16

Pokojninski produkti, zajeti v uredbah (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009

1. Države članice se lahko odločijo, da to uredbo uporabljajo za proizvajalce pokojninskih produktov, ki upravljajo nacionalne sisteme socialne varnosti, zajete v uredbah (ES) št. 883/2004 in (ES) št. 987/2009. V takih primerih proizvajalci pokojninskih produktov iz točke 1(d) člena 2 te uredbe vključujejo proizvajalce pokojninskih produktov, ki upravljajo nacionalne sisteme socialne varnosti in pokojninske produkte iz točke 8 člena 2 te uredbe. V takem primeru se šteje, da opredelitev pokojninskih produktov iz točke 8 člena 2 te uredbe vključuje pokojninske produktov iz prvega stavka.
2. Države članice obvestijo Komisijo in ESA o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi odstavka 1.

Člen 17

Izvzetja

1. Ta uredba se ne uporablja za zavarovalne posrednike, ki izvajajo zavarovalno svetovanje glede zavarovalnih naložbenih produktov, in investicijska podjetja, ki izvajajo investicijsko svetovanje, ki so podjetja ne glede na svojo pravno obliko, vključno s fizičnimi osebami in samozaposlenimi osebami pod pogojem, da zaposlujejo manj kot tri osebe.
2. Države članice se lahko odločijo, da to uredbo uporabljajo za zavarovalne posrednike, ki izvajajo zavarovalno svetovanje glede zavarovalnih naložbenih produktov, ali investicijska podjetja, ki izvajajo investicijsko svetovanje iz odstavka 1.
3. Države članice obvestijo Komisijo in ESA o vseh odločitvah, sprejetih na podlagi odstavka 2.

Člen 18**Poročilo**

ESA preučijo obseg prostovoljnih razkritij v skladu s točko (a) člena 4(1) in točko (a) člena 7(1). ESA do 10. septembra 2022 in nato vsako leto Komisiji predložijo poročilo o najboljših praksah in oblikujejo priporočila za standarde za prostovoljno poročanje. V tem letnem poročilu se upoštevajo posledice praks potrebne skrbnosti za razkritja na podlagi te uredbe in zagotovijo smernice v zvezi s tem. To poročilo se objavi in posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 19**Ocena**

1. Do 30. decembra 2022 Komisija oceni uporabe te uredbe in zlasti pretehta:
  - (a) ali naj se sklicevanje na povprečno število zaposlenih v členu 4(3) in (4) ohrani, nadomesti ali dopolni z drugimi merili ter pretehta koristi in sorazmernost s tem povezanega upravnega bremena;
  - (b) ali delovanja te uredbe ne ovira pomanjkanje podatkov ali njihova neoptimalna kakovost, vključno s kazalniki o škodljivih vplivih na dejavnike trajnostnosti s strani družb, v katere se vlaga.
2. Oceni iz odstavka 1 se, če je primerno, priloži zakonodajni predlog.

Člen 20**Začetek veljavnosti in uporaba**

1. Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Ta uredba se uporablja od 10. marca 2021.
3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena se člen 4(6) in (7), člen 8(3), člen 9(5), člen 10(2), člen 11(4) in člen 13(2) uporabljajo od 29. decembra 2019, člen 11(1) do (3) pa se uporablja od 1. januarja 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. novembra 2019

Za Evropski parlament
Predsednik
D. M. SASSOLI

Za Svet
Predsednica
T. TUPPURAINEN

UREDBA (EU) 2019/2089 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**z dne 27. novembra 2019****o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Generalna skupščina OZN je 25. septembra 2015 sprejela nov svetovni okvir za trajnostni razvoj: agendo za trajnostni razvoj do leta 2030 (v nadaljnjem besedilu: Agenda 2030), katere osrednja tema so cilji trajnostnega razvoja. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 o novih ukrepih za trajnostno prihodnost Evrope povezuje cilje trajnostnega razvoja z okvirom politike Unije za zagotovitev, da bodo vsi ukrepi in pobude politike Unije tako znotraj Unije kot na svetovni ravni že od samega začetka naprej upoštevali cilje trajnostnega razvoja. Svet je v sklepkih z dne 20. junija 2017 potrdil zavezo Unije in njenih držav članic k celovitemu, doslednemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030 ter v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki.
- (2) Cilj Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), ki ga je Unija odobrila 5. oktobra 2016 ⁽³⁾ in je začel veljati 4. novembra 2016, je okrečiti odziv na podnebne spremembe, med drugim z uskladitvijo finančnih tokov z usmeritvijo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in razvojem, odpornim na podnebne spremembe.
- (3) Da bi se dosegli cilji Pariškega sporazuma ter znatno zmanjšala tveganja in vplivi podnebnih sprememb, je splošni cilj, da se dvig povprečne globalne temperature ohrani znatno pod 2 °C v primerjavi s predindustrijskim obdobjem in da se nadaljuje s prizadevanji za omejitev dviga temperature na 1,5 °C v primerjavi s predindustrijskim obdobjem.
- (4) Medvladni forum o podnebnih spremembah (IPCC) je 8. oktobra 2018 objavil posebno poročilo o globalnem segrevanju za 1,5 °C, v katerem je bilo navedeno, da bi bile za zadržanje globalnega segrevanja na 1,5 °C potrebne hitre, daljnosežne spremembe brez primere doslej, in sicer v vseh vidikih družbe, in da bi z zadržanjem globalnega segrevanja na 1,5 °C v primerjavi z 2 °C lahko zagotovili bolj trajnostno in pravično družbo.
- (5) Trajnostnost in prehod na nizkoogljično, na podnebne spremembe odporno krožno gospodarstvo, ki bolje gospodari z viri, sta bistvena za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. Trajnostnost je že dolgo v središču projekta Unije, njene socialne in okoljske razsežnosti pa so odražene v Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU). Obstaja omejena priložnost, v kateri se lahko preoblikuje kultura v finančnem sektorju, da bi bila bolj usmerjena k trajnostnosti za zagotovitev, da bi povečanje povprečne globalne temperature ostalo znatno pod 2 °C. Zato je bistveno, da so nove naložbe v infrastrukturo dolgoročno trajnostne.

⁽¹⁾ UL C 62, 15.2.2019, str. 103.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne 8. novembra 2019.

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

- (6) Komisija je v svojem sporočilu z dne 8. marca 2018 objavila svoj akcijski načrt „Financiranje trajnostne rasti“, v katerem je začela ambiciozno in celovito strategijo za trajnostno financiranje. Eden od ciljev tega akcijskega načrta je, da se kapitalski tokovi preusmerijo k trajnostnim naložbam za doseganje trajnostne in vključujoče rasti. Večja osredotočenost na omejevanje vpliva podnebnih sprememb je nujna, saj se je število nesreč zaradi nepredvidljivih vremenskih pogojev dramatično povečalo.
- (7) V Sklepu št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ je bilo pozvano k povečanju zasebnega financiranja okoljskih in s podnebjem povezanih izdatkov, zlasti z oblikovanjem spodbud in metodologij, ki bodo podjetja spodbujale, da bodo merila okoljske stroške poslovanja in dobiček zaradi uporabe okoljskih storitev.
- (8) Za doseganje ciljev trajnostnega razvoja v Uniji je treba kapitalske tokove usmerjati v trajnostne naložbe. Pomembno je, da se za doseg navedenih ciljev v celoti izkoristi potencial notranjega trga. V tem okviru je ključnega pomena, da se na notranjem trgu odstranijo ovire za učinkovit pretok kapitala v trajnostne naložbe in da se prepreči nastanek novih ovir.
- (9) V Uredbi (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾ so določena enotna pravila za referenčne vrednosti v Uniji in obravnavane različne vrste referenčnih vrednosti. Vse več vlagateljev sledi nizkoogljičnim naložbenim strategijam in za merjenje uspešnosti naložbenih portfeljev uporablja referenčne vrednosti za nizke emisije ogljika. Določitev referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki temeljijo na metodologiji, povezani z obveznostmi glede emisij ogljika iz Pariškega sporazuma, bi prispevala k večanju preglednosti in bi pomagala preprečevati lažno zeleno oglaševanje.
- (10) Široka paleta indeksov se trenutno združuje pod oznako indeksov za nizke emisije ogljika. Ti indeksi za nizke emisije ogljika se uporabljajo kot referenčne vrednosti za naložbene portfelje in produkte, ki se prodajajo prek meja. Kakovost in integriteta referenčnih vrednosti za nizke emisije ogljika vplivata na učinkovito delovanje notranjega trga za najrazličnejše individualne in kolektivne naložbene portfelje. Številni indeksi za nizke emisije ogljika, ki se uporabljajo za merjenje uspešnosti naložbenih portfeljev, zlasti za ločene naložbene račune in kolektivne naložbene sheme, se zagotavljajo v eni državi članici, vendar jih uporabljajo upravitelji portfeljev in premoženja v drugih državah članicah. Poleg tega upravitelji portfeljev in premoženja z uporabo referenčnih vrednosti, pripravljenih v drugih državah članicah, pogosto zavarujejo tveganja, povezana z izpostavljenostmi do emisij ogljika.
- (11) Na trgu so se pojavile različne kategorije indeksov za nizke emisije ogljika z različnimi ravnmi ambicij. Medtem ko je cilj nekaterih referenčnih vrednosti zmanjšati ogljični odtis standardnega naložbenega portfelja, je cilj drugih, da se izberejo samo elementi, ki prispevajo k doseganju cilja 2 °C iz Pariškega sporazuma. Kljub razlikam v ciljih in strategijah se številne od teh referenčnih vrednosti pogosto skupaj promovirajo kot referenčne vrednosti za nizke emisije ogljika.
- (12) Različni pristopi k metodologijam za določanje referenčnih vrednosti povzročajo razdrobljenost notranjega trga, ker uporabnikom referenčnih vrednosti ni jasno, ali gre pri določenem indeksu za nizke emisije ogljika za referenčno merilo, ki je usklajeno s cilji Pariškega sporazuma, ali zgolj za referenčno merilo, katerega namen je znižati ogljični odtis standardnega naložbenega portfelja. Za obravnavo morebitnih nelegitimnih trditvev upravljavcev glede nizkoogljične narave njihovih referenčnih vrednosti je zelo verjetno, da bodo države članice sprejele lastna pravila, da bi vlagatelje zavarovale pred zmedo in negotovostjo glede ciljev in ravnmi ambicij, na katerih temeljijo različne kategorije tako imenovanih indeksov za nizke emisije ogljika, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti za nizkoogljične naložbene portfelje.
- (13) Ker ni harmoniziranega okvira za zagotavljanje točnosti in integritete glavnih kategorij referenčnih vrednosti za nizke emisije ogljika, ki se uporabljajo v individualnih ali kolektivnih naložbenih portfeljih, je verjetno, da bodo razlike v pristopih držav članic ovirale nemoteno delovanje notranjega trga.

⁽⁴⁾ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

⁽⁵⁾ Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

- (14) Za ohranitev pravilnega delovanja notranjega trga v korist končnih vlagateljev, nadaljnje izboljšanje delovanja notranjega trga ter za zagotovitev visoke ravni varstva potrošnikov in vlagateljev je primerno spremeniti Uredbo (EU) 2016/1011, in sicer z uvedbo regulativnega okvira, v katerem bodo na ravni Unije določene minimalne zahteve za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom. V zvezi s tem je zlasti pomembno, da te referenčne vrednosti ne bi smele bistveno ogroziti drugih okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) ciljev.
- (15) Z uvedbo jasnega razlikovanja med referenčnimi vrednostmi EU za podnebni prehod in referenčnimi vrednostmi EU, usklajenimi s Pariškim sporazumom, ter oblikovanjem minimalnih standardov za vsako od teh referenčnih vrednosti bi prispevali k skladnosti med njimi. Referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom, bi morala biti na ravni indeksa v skladu s cilji Pariškega sporazuma.
- (16) Da bi bili oznaki „referenčna vrednost EU za podnebni prehod“ in „referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom“, zanesljivi in lahko prepoznavni za vlagatelje po vsej Uniji, bi morali biti pri trženju referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, do uporabe teh oznak upravičeni samo upravljavci, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.
- (17) Da bi podjetja spodbudili k razkritju verodostojnih ciljev za zmanjšanje emisij ogljika, bi moral upravljavec referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod pri izbiri ali tehtanju osnovnih sredstev upoštevati podjetja, katerih cilj je zmanjšati njihove emisije ogljika v smeri uskladitve s cilji Pariškega sporazuma. Taki cilji bi morali biti javni in verodostojni v smislu, da bi morali vključevati pristno zavezanost k razogljičenju ter bi morali biti dovolj podrobni in tehnično izvedljivi.
- (18) Uporabniki referenčnih vrednosti nimajo vedno potrebnih informacij o tem, v kolikšni meri metodologija upravljavcev referenčnih vrednosti upošteva ESG dejavnike. Te informacije so pogosto tudi razpršene ali jih sploh ni in ne omogočajo učinkovite čezmejne primerjave za naložbene namene. Da bi udeleženci na trgu lahko sprejemali informirane odločitve, bi bilo treba od vseh upravljavcev referenčnih vrednosti, razen od upravljavcev referenčnih obrestnih mer in referenčnih menjalnih tečajev, zahtevati, da v svoji izjavi o referenčni vrednosti razkrijejo, ali so v njihovih referenčnih vrednostih ali skupinah referenčnih vrednosti upoštevani ESG cilji ali ne in ali upravljavec referenčnih vrednosti ponuja takšne referenčne vrednosti ali ne.
- (19) Da bi bili vlagatelji seznanjeni v kolikšni meri pomembne referenčne vrednosti lastniškega kapitala in obveznic ter referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, prispevajo k izpolnjevanju ciljev Pariškega sporazuma, bi morali upravljavci referenčnih vrednosti objaviti podrobne informacije o tem, ali in v kolikšni meri je zagotovljena splošna stopnja usklajenosti s ciljem zmanjšanja emisij ogljika ali z doseganjem ciljev Pariškega sporazuma.
- (20) Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, bi morali objaviti tudi metodologijo, ki jo uporabljajo pri izračunu teh referenčnih vrednosti. V teh informacijah bi bilo treba opisati, kako so bila izbrana in tehtana osnovna sredstva, katera sredstva so bila izključena in zakaj so bila izključena. Da se oceni, kako referenčna vrednost prispeva k okoljskim ciljem, bi moral upravljavec referenčne vrednosti razkriti, kako so bile izmerjene emisije ogljika osnovnih sredstev, njihove zadevne vrednosti, vključno s skupnim ogljičnim odtisom referenčne vrednosti, ter vrsto in vir uporabljenih podatkov. Da bi upravitelji premoženja lahko izbrali najustreznejšo referenčno vrednost za svojo naložbeno strategijo, bi morali upravljavci referenčnih vrednosti pojasniti razloge, ki so podlaga za parametre njihove metodologije, in pojasniti, kako referenčna vrednost prispeva k okoljskim ciljem. Objavljene informacije bi morale vključevati tudi podrobnosti o pogostosti pregledov in uporabljenem postopku.
- (21) Metodologije, ki se bodo uporabljale za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, bi morale temeljiti na znanstveno utemeljenih poteh k razogljičenju ali na splošni usklajenosti s cilji Pariškega sporazuma.
- (22) Da bi se izbran cilj blažitve podnebnih sprememb stalno upošteval, bi morali upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, redno pregledovati svoje metodologije in uporabnike obvestiti o postopkih, uporabljenih za uvedbo vsake pomembne spremembe teh metodologij. Upravljavci referenčnih vrednosti bi morali ob uvedbi pomembne spremembe razkriti razloge za to spremembo in pojasniti, kako je ta sprememba skladna s prvotnimi cilji referenčnih vrednosti.

- (23) Referenčne vrednosti, ki nimajo nobenih osnovnih sredstev, ki bi vplivala na podnebne spremembe, kot bi na primer bile referenčne obrestne mere in referenčni menjalni tečaji, bi bilo treba izvzeti iz zahteve, da se v njihovi izjavi o referenčni vrednosti razkrije, ali in v kolikšni meri je zagotovljena stopnja splošne usklajenosti z njihovim ciljem zmanjšanja emisij ogljika ali z doseganjem ciljev Pariškega sporazuma. Poleg tega bi morale zadostovati, da se za vsako referenčno vrednost ali, kadar je ustrezno, vsako skupino referenčnih vrednosti, ki ne sledi ciljem glede emisij ogljika, v izjavi o referenčni vrednosti jasno navede, da ne sledi tem ciljem.
- (24) Za povečanje preglednosti in zagotovitev ustrezne ravni harmonizacije bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 PDEU sprejme akte, da se določi minimalna vsebina obveznosti razkritja, ki bi morala veljati za upravljavce referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavce referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in določijo minimalni standardi za harmonizacijo metodologije določanja referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, vključno z metodo za izračun emisij ogljika, povezanih z osnovnimi sredstvi, ob upoštevanju metod okoljskega odtisa izdelkov in okoljskega odtisa organizacij, kot so opredeljene v točkah (a) in (b) točke 2 Priporočila Komisije 2013/179/EU ⁽⁶⁾, in dela skupine tehničnih strokovnjakov o trajnostnem financiranju. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu za vsakega od teh delegiranih aktov ustrezno odprto in javno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁷⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov, ter prejmejo zapisnike vseh sestankov skupine tehničnih strokovnjakov.
- (25) Z Uredbo (EU) 2016/1011 je bilo uvedeno prehodno obdobje, v katerem izdajatelji indeksa, ki 30. junija 2016 zagotavljajo referenčne vrednosti, zaprosijo za dovoljenje do 1. januarja 2020. Prenehanje zagotavljanja ključne referenčne vrednosti bi lahko vplivalo na integriteto trga, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo in na financiranje gospodinjstev in podjetij v državah članicah. Prenehanje zagotavljanja ključne referenčne vrednosti bi lahko tudi vplivalo na veljavnost finančnih pogodb ali finančnih instrumentov, pripeljalo pa bi lahko tudi do motenj tako za vlagatelje kot za potrošnike in potencialno resnih posledic za finančno stabilnost. Če bi poleg tega prenehali biti na voljo vhodni podatki za ključne referenčne vrednosti, bi to lahko ogrozilo reprezentativno naravo teh referenčnih vrednosti in bi lahko negativno vplivalo na zmožnost takih referenčnih vrednosti, da odražajo tržno oziroma gospodarsko stanje, na katerega se nanašajo. Zato bi bilo treba najdaljše obdobje za obvezno upravljanje ključnih referenčnih vrednosti in najdaljše obdobje za obvezno prispevanje k takim referenčnim vrednostim podaljšati na pet let. Ključne referenčne vrednosti so trenutno v procesu reforme. Za zamenjavo obstoječe ključne referenčne vrednosti z ustrezno vrednostjo, ki jo bo nasledila, je potrebno prehodno obdobje, da bi lahko nemoteno dokončali vse pravne in tehnične ureditve, potrebne za tako zamenjavo. V tem prehodnem obdobju bi bilo treba obstoječo ključno referenčno vrednost objaviti skupaj z vrednostjo, ki jo bo nasledila. Zato je treba podaljšati obdobje, v katerem se lahko obstoječa ključna referenčna vrednost objavi in uporablja, ne da bi njen upravljavec zaprosil za dovoljenje.
- (26) Uredbo (EU) 2016/1011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Spremembe Uredbe (EU) 2016/1011

Uredba (EU) 2016/1011 se spremeni:

- (1) v člen 3(1) se vstavijo naslednje točke:

„(23a) ‚referenčna vrednost EU za podnebni prehod‘ pomeni referenčno vrednost, ki je označena kot referenčna vrednost EU za podnebni prehod in ki izpolnjuje naslednje zahteve:

⁽⁶⁾ Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

⁽⁷⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

- (a) za namene točke 1(b)(ii) tega odstavka in člena 19b so njena osnovna sredstva izbrana, tehtana ali izločena tako, da je tako pridobljeni portfelj referenčne vrednosti na poti k razogljčenju, in
  - (b) oblikovana je v skladu z minimalnimi standardi, določenimi v delegiranih aktih iz člena 19a(2);
- (23b) „referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom“, pomeni referenčno vrednost, ki je označena kot referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom, in ki izpolnjuje naslednje zahteve:
- (a) za namene točke 1(b)(ii) tega odstavka in za namene delegiranega akta iz člena 19c so njena osnovna sredstva izbrana, tehtana ali izločena tako, da so emisije ogljika v tako pridobljenem portfelju referenčne vrednosti usklajene s cilji Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, ki ga je Unija odobrila 5. oktobra 2016 (*) (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum);
  - (b) oblikovana je v skladu z minimalnimi standardi, določenimi v delegiranih aktih iz člena 19a(2), ter
  - (c) dejavnosti, povezane z njenimi osnovnimi sredstvi ne škodujejo bistveno drugim okoljskim, socialnim in upravljavskim (ESG) ciljem.
- (23c) „pot k razogljčenju“ pomeni merljivo, znanstveno utemeljeno in časovno omejeno pot v smeri uskladitve s cilji Pariškega sporazuma z zmanjšanje emisij ogljika obsega 1, 2 in 3 iz kot točke 1(e) Priloge III.

(*) Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).“;

(2) člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) doda se naslednja točka:

„(d) pojasnilo, kako ključni elementi metodologije iz točke (a) odražajo okoljske, socialne in upravljalvske (ESG) dejavnike za vsako referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, razen za referenčne obrestne mere in referenčne menjalne tečaje.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Upravljalvske referenčnih vrednosti zahteve iz točke (d) prvega pododstavka izpolnijo do 30. aprila 2020.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe z določitvijo minimalne vsebine pojasnila iz točke (d) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena in standardnega formata, ki ga je treba uporabiti.“;

(3) v naslov III se vstavi naslednje poglavje:

„POGLAVJE 3a

Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

Člen 19a

Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

1. Zahteve iz Priloge III se poleg zahtev iz naslovov II, III in IV uporabljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in za prispevanje k tem referenčnim vrednostim.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe z določitvijo minimalnih standardov za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, in sicer da se določijo:

- (a) merila za izbiro osnovnih sredstev in po potrebi merila za izključitev sredstev;
- (b) merila in metodo za tehtanje osnovnih sredstev v referenčni vrednosti;

(c) določanje poti k razogljčenju za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod.

3. Upravljalci referenčnih vrednosti, ki zagotavljajo referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, se morajo s to uredbo uskladiti do 30. aprila 2020.

Člen 19b

Zahteve za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod

Do 31. decembra 2022 upravljalci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod izberejo, tehtajo ali izločijo osnovna sredstva, ki jih izdajo podjetja, ki sledijo poti k razogljčenju, in sicer v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (i) podjetja razkrijejo merljive cilje glede zmanjšanja emisij ogljika, ki naj bi bili doseženi v določenih časovnih okvirih;
- (ii) podjetja razkrijejo zmanjšanje emisij ogljika, ki je razčlenjeno do ravni ustreznih delujočih odvisnih podjetij;
- (iii) podjetja razkrijejo letne informacije o napredku pri doseganju teh ciljev;
- (iv) dejavnosti v zvezi z osnovnimi sredstvi ne škodijo bistveno drugim ESG ciljem.

Člen 19c

Izjeme za referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe z določitvijo, v zvezi referenčnimi vrednostmi EU, usklajenimi s Pariškim sporazumom, sektorjev, ki se izključijo, ker nimajo merljivih ciljev zmanjšanja emisij ogljika z določenimi roki, ki bi bili usklajeni s cilji Pariškega sporazuma. Komisija ta delegirani akt sprejme do 1. januarja 2021 in ga posodobi vsaka tri leta.

2. Komisija pri pripravi delegiranega akta iz odstavka 1 upošteva delo skupine tehničnih strokovnjakov o trajnostnem financiranju.

Člen 19d

Prizadevanja za zagotavljanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod

Upravljalci, ki imajo sedež v Uniji in ki zagotavljajo pomembne referenčne vrednosti, določene na podlagi vrednosti enega ali več osnovnih sredstev ali cen, si do 1. januarja 2022 prizadevajo, da bi zagotovili eno ali več referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod.“;

- (4) v členu 21(3) se tretji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Do izteka tega obdobja pristojni organ pregleda svojo odločitev, da od upravljavca zahteva, da še naprej objavlja referenčno vrednost. Pristojni organ lahko po potrebi to obdobje podaljša za ustrezno obdobje, ki ne presega 12 mesecev. Najdaljše obdobje za obvezno upravljanje ne presega pet let.“;

- (5) člen 23 se spremeni:

- (a) v odstavku 6 se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Najdaljše obdobje za obvezno prispevanje iz točk (a) in (b) prvega pododstavka ne presega pet let.“;

- (b) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Če se ključna referenčna vrednost preneha zagotavljati, vsaka nadzorovana prispevajoča oseba za to referenčno vrednost nadaljuje s prispevanjem vhodnih podatkov za obdobje, ki ga določi pristojni organ, ki pa ne presega najdaljšega petletnega obdobja iz drugega pododstavka odstavka 6.“;

- (6) v člen 27 se vstavi naslednja odstavka:

„2a. Do 30. aprila 2020 za vsako zahtevo iz odstavka 2 izjava o referenčni vrednosti vsebuje razlago, kako se v vsaki zagotavljeni in objavljeni referenčni vrednosti ali skupini referenčnih vrednosti odražajo ESG dejavniki. Za tiste referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti, ki ne sledijo ESG ciljem, zadostuje, da upravljalci referenčnih vrednosti v izjavi o referenčni vrednosti jasno navedejo, da takim ciljem ne sledijo.“

Kadar v portfelju tega posameznega upravljavca referenčnih vrednosti ni na voljo nobene referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ali če posamezni upravljavec referenčne vrednosti nima nobenih referenčnih vrednosti, ki bi sledile ESG ciljem ali upoštevale ESG dejavnike, se to navede v izjavah o referenčni vrednosti pri vseh referenčnih vrednostih, ki jih zagotavlja ta upravljavec. Upravljavci referenčnih vrednosti za pomembne referenčne vrednosti za lastniški kapital in obveznice, kot tudi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, v svojih izjavah o referenčni vrednosti razkrijejo, ali in v kolikšni meri je zagotovljena splošna stopnja usklajenosti s ciljem zmanjšanja emisij ogljika ali z doseganjem ciljev Pariškega sporazuma, v skladu s pravili glede razkrivanja za finančne produkte iz člena 9(3) Uredbe (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta (*).

Do 31. decembra 2021 upravljavci referenčnih vrednosti za vsako referenčno vrednost ali, kadar je ustrezno, za vsako skupino referenčnih vrednosti, razen za referenčne obrestne mere in referenčne menjalne tečaje, v njihovo izjavo o referenčni vrednosti vključijo pojasnilo, kako se njihova metodologija sklada s ciljem zmanjšanja emisij ogljika ali dosega cilje Pariškega sporazuma.

2b. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe, da se podrobneje določijo informacije, ki se morajo zagotoviti v izjavah o referenčni vrednosti na podlagi odstavka 2a tega člena, in standardni format, ki se mora uporabiti za navajanje ESG dejavnikov, da se udeležencem na trgu omogoči, da se odločajo na podlagi izčrpnih informacij, ter da se zagotovi, da je skladnost z navedenim odstavkom tehnično izvedljiva.

(*) Uredba (EU) 2019/2088 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. novembra 2019 o razkritjih, povezanih s trajnostnostjo, v sektorju finančnih storitev (UL L 317, 9.12.2019, str. 1).“;

(7) v členu 42(1) se prvi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„1. Brez poseganja v nadzorna pooblastila pristojnih organov v skladu s členom 41 in pravico držav članic do določanja in izrekanja kazenskih sankcij, države članice v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastilo za nalaganje ustreznih upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov vsaj v zvezi z naslednjimi kršitvami:

(a) vsako kršitvijo člena 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19a, 19b, 19c, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ali 34, kadar se uporabljajo, in

(b) vsakim nesodelovanjem v preiskavi ali inšpekcijskem pregledu ali zahtevi iz člena 41.“;

(8) člen 49 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 49

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) in 54(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 10. decembra 2019. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje 11. marca 2024. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz členov 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) in 54(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.

5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.

6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) ali 54(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(9) člen 51 se spremeni:

(a) vstavita se naslednja odstavka:

„4a. Izdajatelj indeksa lahko do 31. decembra 2021 še naprej zagotavlja obstoječo referenčno vrednost, ki je bila priznana kot ključna referenčna vrednost z izvedbenim aktom, ki ga sprejme Komisija v skladu s členom 20, ali kadar izdajatelj indeksa vložil vlogo za izdajo dovoljenja v skladu z odstavkom 1, razen če in dokler se izdaja takega dovoljenja ne zavrne.

4b. Obstoječa referenčna vrednost, ki je bila priznana kot ključna referenčna vrednost z izvedbenim aktom, ki ga sprejme Komisija v skladu s členom 20, se lahko uporablja za obstoječe in nove finančne instrumente, finančne pogodbe ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov do 31. decembra 2021, ali kadar izdajatelj indeksa vložil vlogo za izdajo dovoljenja v skladu z odstavkom 1, razen če in dokler se izdaja takega dovoljenja ne zavrne.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Če Komisija ne sprejme odločitve o enakovrednosti iz člena 30(2) ali (3) ali če na podlagi člena 32 upravljavec ni priznan ali če na podlagi člena 33 ni odobrena referenčna vrednost, smejo nadzorovani subjekti v Uniji referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi in ki se v Uniji že uporablja kot sklicevanje za finančne instrumente, finančne pogodbe ali za meritve uspešnosti investicijskega sklada, uporabljati samo za tiste finančne instrumente, finančne pogodbe in meritve uspešnosti investicijskega sklada, ki se na to referenčno vrednost v Uniji že sklicujejo na 31. december 2021, ali ki dodajo sklicevanje na to referenčno vrednost pred tem datumom.“;

(10) v člen 54 se dodajo naslednji odstavki:

„4. Komisija do 31. decembra 2022 pregleda minimalne standarde za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in za referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, da bi zagotovila, da je izbira osnovnih sredstev skladna z okoljsko trajnostnimi naložbami, kot so opredeljene v vseevropskem okviru.

5. Komisija do 31. decembra 2022 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o učinku te uredbe in izvedljivosti ‚ESG referenčne vrednosti‘, pri čemer upošteva, da se kazalniki trajnostnosti in metode, ki se uporabljajo za njihovo merjenje, spreminjajo. Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.

6. Komisija do 1. aprila 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o učinku te uredbe na delovanje referenčnih vrednosti tretjih držav v Uniji, vključno o uporabi odobritve, priznavanja ali enakovrednosti s strani upravljavcev referenčnih vrednosti iz tretjih držav ter o morebitnih pomanjkljivostih sedanjega okvira. V tem poročilu se preučijo posledice uporabe odstavkov 4a, 4b in 4c člena 51 za upravljavce referenčnih vrednosti iz Unije in tretjih držav, tudi v smislu enakih konkurenčnih pogojev. V tem poročilu se oceni zlasti to, ali bi bilo treba to uredbo spremeniti, in se mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.“;

(11) priloge se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 27. novembra 2019

Za Evropski parlament

Predsednik

D. M. SASSOLI

Za Svet

Predsednica

T. TUPPURAINEN

PRILOGA

Doda se naslednja priloga:

„PRILOGA III

Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

Metodologija določanja referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod

- (1) Upravljevec referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod formalizira, dokumentira in objavi vsako metodologijo, uporabljeno za izračun referenčne vrednosti, pri čemer predloži naslednje informacije ter hkrati zagotovi zaupnost in varstvo nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti), kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta (*):
  - (a) seznam glavnih sestavin referenčne vrednosti;
  - (b) vsa merila in metode, vključno z dejavniki za izbiro in tehtanje, metrikami in približki, uporabljenimi v metodologiji določanja referenčne vrednosti;
  - (c) merila, ki se uporabljajo za izključitev sredstev ali podjetij, ki so povezana z ravno ogljičnega odtisa ali ravno rezerv fosilnih goriv, ki ni združljiva z vključitvijo v referenčno vrednost;
  - (d) merila za določitev poti k razogljičenju;
  - (e) vrsto in vir podatkov, uporabljenih za določitev poti k razogljičenju, za:
    - (i) emisije ogljika obsega 1, in sicer emisije, ustvarjene iz virov, ki jih nadzira podjetje, ki izdaja osnovna sredstva;
    - (ii) emisije ogljika obsega 2, in sicer emisije iz porabe nabavljene električne energije, pare ali drugih virov energije, proizvedenih pred dejavnostmi v podjetju, ki izdaja osnovna sredstva;
    - (iii) emisije ogljika obsega 3, in sicer vse posredne emisije, ki niso zajete v točkah (i) in (ii) in se pojavljajo v vrednostni verigi podjetja, ki poroča, vključno z emisijami, nastalimi tako predhodno kot naknadno, zlasti v sektorjih, ki močno vplivajo na podnebne spremembe in njihovo blaženje;
    - (iv) navedbo, ali se za podatke uporabljata metodi okoljskega odtisa izdelkov in metodi okoljskega odtisa organizacij, kot sta opredeljeni v točkah (a) in (b) točke 2 Priporočila Komisije 2013/179/EU, ali globalni standardi, kot so standardi, ki jih je oblikovala projektna skupine za finančna razkritja, povezana s podnebjem, pod okriljem Odbora za finančno stabilnost;
  - (f) skupne emisije ogljika v portfelju indeksov;

Kadar se za oblikovanje referenčne vrednosti EU za podnebni prehod uporablja glavni indeks, se razkrije napaka pri sledenju glede te referenčne vrednosti v odnosu do glavnega indeksa.

Kadar se za oblikovanje referenčne vrednosti EU za podnebni prehod uporablja glavni indeks, se razkrije razmerje med tržno vrednostjo vrednostnih papirjev, vključenih v referenčno vrednost EU za podnebni prehod, in tržno vrednostjo vrednostnih papirjev, vključenih v glavni indeks.

Metodologija določanja referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom

- (2) Upravljevec referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, poleg informacij iz točk 1(a), 1(b) in 1(c) navede formulo ali izračun, na podlagi katerega določi, ali so emisije v skladu s cilji Pariškega sporazuma, pri čemer zagotovi zaupnost in varstvo nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti), kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2016/943.

Spremembe metodologije

- (3) Upravljalci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, sprejmejo postopke za uvajanje sprememb v svojo metodologijo. Te postopke objavijo ter prav tako objavijo vse predlagane spremembe svoje metodologije in utemeljitev teh sprememb. Ti postopki morajo biti skladni z glavnim ciljem, in sicer da so izračuni referenčnih vrednosti skladni s točkama 23a in 23b člena 3(1). Ti postopki zagotavljajo:

- (a) predhodno napoved v jasnem časovnem okviru, ki uporabnikom referenčnih vrednosti daje zadostno priložnost, da analizirajo učinek predlaganih sprememb in podajo pripombe nanje, pri čemer upoštevajo izračun splošnih okoliščin, ki ga opravi upravljavec;
  - (b) možnost, da uporabniki referenčnih vrednosti predložijo pripombe v zvezi s temi spremembami in da se upravljavci na te pripombe odzovejo, in omogočijo, da so te pripombe dostopne po določenem posvetovalnem obdobju, razen kadar je predlagatelj opomb zahteval zaupnost.
- (4) Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, redno in vsaj enkrat letno preverjajo svoje metodologije, da bi zagotovili, da njihove referenčne vrednosti zanesljivo odražajo navedene cilje, in imajo vzpostavljen postopek za upoštevanje stališč vseh zadevnih uporabnikov.“

(*) Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1).

II

(Nezakonodajni akti)

UREDBE

DELEGIRANA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2090

z dne 19. junija 2019

o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta glede primerov suma ali ugotovljene neskladnosti s pravili Unije, ki veljajo za uporabo ali ostanke farmakološko aktivnih snovi, dovoljenih v zdravilih za uporabo v veterinarskih medicini ali kot krmni dodatki, ali s pravili Unije, ki veljajo za uporabo ali ostanke prepovedanih ali nedovoljenih farmakološko aktivnih snovi

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmaceutskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) ⁽¹⁾ ter zlasti člena 19(2)(a) in (b) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba (EU) 2017/625 določa pravila za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti s strani pristojnih organov držav članic za preverjanje skladnosti z zakonodajo Unije, med drugim na področju varnosti hrane v vseh fazah proizvodnje, predelave in distribucije. Določa posebna pravila o uradnem nadzoru v zvezi s snovmi, katerih uporaba lahko povzroči ostanke v živilih in krmi.
- (2) Člena 137 in 138 Uredbe (EU) 2017/625 določata obveznosti pristojnih organov glede ukrepov, ki jih je treba sprejeti ob sumu neskladnosti, in navajata ukrepe, ki jih je treba sprejeti ob ugotovljeni neskladnosti.
- (3) Uredba (EU) 2017/625 razveljavlja Direktivo Sveta 96/23/ES ⁽²⁾ z učinkom od 14. decembra 2019. Navedena direktiva trenutno določa ukrepe za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in živalskih proizvodih ter izrecno opredeljuje izvršilne ukrepe, ki jih morajo sprejeti pristojni organi v primeru suma ali ugotovljene neskladnosti v zvezi s snovmi in ostanki, ki spadajo na njeno področje uporabe.

⁽¹⁾ UL L 95, 7.4.2017, str. 1.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih ter razveljavitvi direktiv 85/358/EGS in 86/469/EGS in odločb 89/187/EGS in 91/664/EGS (UL L 125, 23.5.1996, str. 10).

- (4) Pravila iz Direktive 96/23/ES zagotavljajo usklajeno izvrševanje zakonodaje EU o varnosti hrane v zvezi z uporabo in ostanke farmakološko aktivnih snovi. Za racionalizacijo in poenostavitev splošnega zakonodajnega okvira so bila pravila, ki veljajo za uradni nadzor na posebnih področjih zakonodaje o agroživilski verigi, vključena v okvir za uradni nadzor, opredeljen v Uredbi (EU) 2017/625. Za zagotovitev stalnega in usklajenega izvrševanja bi bilo treba pravila iz Direktive 96/23/ES v zvezi z nadaljnjim spremljanjem neskladnosti vključiti v novi pravni okvir v skladu z Uredbo (EU) 2017/625.
- (5) V okviru Uredbe (EU) 2017/625 bi morala pravila, določena v tej uredbi, zagotoviti ohranitev zahtev za nadaljnje spremljanje suma ali ugotovljene neskladnosti s pravili, ki veljajo za uporabo ali ostanke farmakološko aktivnih snovi, dovoljenih v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatki, ali s pravili Unije, ki veljajo za uporabo ali ostanke prepovedanih ali nedovoljenih farmakološko aktivnih snovi, zlasti kot je določeno v:
- Uredbi (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ o določitvi pravil za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in za dajanje na trg živil živalskega izvora, ki vsebujejo ostanke farmakološko aktivnih snovi,
  - Uredbi Komisije (EU) št. 37/2010 ⁽⁴⁾, ki razvršča farmakološko aktivne snovi glede na njihovo prepoved ali mejne vrednosti ostankov, ki veljajo zanje,
  - Uredbi (ES) št. 1831/2003 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾, ki določa pravila za dovoljenje za nekatera zdravila za uporabo v veterinarski medicini kot krmnih dodatkov, in pravnih aktih, sprejetih na tej podlagi, ki določajo dovoljenja za posamezne snovi in njihove mejne vrednosti ostankov v živilih živalskega izvora,
  - Uredbi Komisije (ES) št. 1950/2006 ⁽⁶⁾, ki določa seznam snovi, bistvenih za zdravljenje enoprstih kopitarjev,
  - Uredbi Komisije (ES) št. 124/2009 ⁽⁷⁾, ki določa mejne vrednosti kokcidiostatikov ali sredstev proti histomonijazi v živilih zaradi neizogibnega prenosa teh snovi v neciljno krmo ⁽⁸⁾ na podlagi Uredbe Sveta (EGS) št. 315/93 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminate v hrani ⁽⁹⁾,
  - Direktivi Komisije 96/22/ES ⁽¹⁰⁾, ki prepoveduje uporabo določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov v živinoreji.
- (6) Kadar se na podlagi pravil Unije iz uvodne izjave 5 odkrijejo prepovedane ali nedovoljene snovi v posesti nepooblaščenih oseb, s čimer se pojavi sum nezakonitega zdravljenja in možen vpliv na varnost hrane, bi se morali uporabljati ukrepi za uradno pridržanje in preiskave, kot je določeno v Uredbi (EU) 2017/625 in tej uredbi.

⁽³⁾ Uredba (ES) št. 470/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o določitvi postopkov Skupnosti za določitev mejnih vrednosti ostankov farmakološko aktivnih snovi v živilih živalskega izvora in razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 2377/90 in spremembi Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter Uredbe (ES) št. 726/2004 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 152, 16.6.2009, str. 11).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU) št. 37/2010 z dne 22. decembra 2009 o farmakološko aktivnih snoveh in njihovi razvrstitvi glede mejnih vrednosti ostankov v živilih živalskega izvora (UL L 15, 20.1.2010, str. 1).

⁽⁵⁾ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1831/2003 z dne 22. septembra 2003 o dodatkih za uporabo v prehrani živali (UL L 268, 18.10.2003, str. 29).

⁽⁶⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1950/2006 z dne 13. decembra 2006 o določitvi seznama snovi, bistvenih za zdravljenje enoprstih kopitarjev, in snovi, ki predstavljajo dodano klinično korist, v skladu z Direktivo 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL L 367, 22.12.2006, str. 33).

⁽⁷⁾ Uredba Komisije (ES) št. 124/2009 z dne 10. februarja 2009 o določitvi mejnih vrednosti kokcidiostatikov ali sredstev proti histomonijazi v živilih zaradi neizogibnega prenosa teh snovi v krmo za neciljne živali (UL L 40, 11.2.2009, str. 7).

⁽⁸⁾ Neupoštevanje teh mejnih vrednosti se šteje za neskladnost s pravili, ki veljajo za uporabo in ostanke zdravil za uporabo v veterinarski medicini.

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 315/93 z dne 8. februarja 1993 o določitvi postopkov Skupnosti za kontaminate v hrani (UL L 37, 13.2.1993, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Direktiva Sveta 96/22/ES z dne 29. aprila 1996 o prepovedi uporabe v živinoreji določenih snovi, ki imajo hormonalno ali tirostatično delovanje, in beta-agonistov ter o razveljavitvi direktiv 81/602/EGS, 88/146/EGS in 88/299/EGS (UL L 125, 23.5.1996, str. 3).

- (7) Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹¹⁾ določa regulativni okvir za dajanje v promet, proizvodnjo, uvoz, izvoz, dobavo, distribucijo, farmakovigilanco, nadzor in uporabo zdravil za uporabo v veterinarski medicini. Farmakološko aktivne snovi, ki niso dovoljene v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini, se ne smejo uporabljati pri živalih za proizvodnjo živil, z izjemo uporabe snovi, ki so bistvene za zdravljenje enoprstih kopitarjev, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1950/2006. Nadaljnje spremljanje suma ali ugotovljenih neskladnosti v zvezi z uporabo zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki imajo domneven ali ugotovljen vpliv na varnost hrane, spada na področje uporabe Uredbe (EU) 2017/625 in te uredbe. Direktiva 2001/82/ES je bila razveljavljena in nadomeščena z Uredbo (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ⁽¹²⁾, ki se bo uporabljala od 28. januarja 2022 in ki med drugim določa omejitve uporabe protimikrobnih zdravil za uporabo v veterinarski medicini pri živalih.
- (8) Glede na dejstvo, da lahko različne prakse izvrševanja privedejo do neenake ravni varovanja zdravja ljudi in živali, motenj na notranjem trgu in izkrivljanja konkurence, bi bilo treba Uredbo (EU) 2017/625 dopolniti s posebnimi pravili za izvajanje uradnega nadzora živali in blaga v vseh fazah proizvodnje, predelave, distribucije in uporabe v zvezi s sumom neskladnosti ali ugotovljenimi neskladnostmi glede zadevnih snovi ter za ukrepe, ki jih je treba sprejeti po navedenem uradnem nadzoru.
- (9) Ob upoštevanju posebnosti ukrepov in nadzora, ki jih je treba sprejeti v primeru suma ali ugotovljene neskladnosti s pravili Unije, ki veljajo za uporabo farmakološko aktivnih snovi pri živalih za proizvodnjo živil in za njihove ostanke, ter da se zagotovi enotna uporaba izvršilnih ukrepov v vsej Uniji, bi bilo treba določiti primere, v katerih je treba sprejeti ukrepe iz členov 137 in 138 Uredbe (EU) 2017/625, da se prilagodijo temu sektorju.
- (10) V skladu s členom 79(2)(c) Uredbe (EU) 2017/625 bi stroške obveznih pristojbin ali dajatev za uradni nadzor na podlagi te uredbe moral kriti izvajalec dejavnosti, ki je odgovoren za živali in blago.
- (11) Člen 50 Uredbe (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹³⁾ od držav članic zahteva, da prek omrežja, ki je bilo vzpostavljeno v ta namen, obveščajo o neposrednem ali posrednem tveganju za zdravje ljudi, ki izhaja iz živil ali krme. Zato bi bilo treba ustrezno obveščati o neskladnostih, ki so povezane z ostanki farmakološko aktivnih snovi in ki predstavljajo tako tveganje. Kadar se ugotovijo neskladnosti v zvezi z živalmi ali proizvodi živalskega izvora, ki izvirajo iz druge države članice, bi poleg tega morali organi države članice, ki so ugotovili neskladnost, in država članica izvora uporabiti določbe o pomoči iz Uredbe (EU) 2017/625 ter sprejeti ustrezne nadaljnje ukrepe, kot je opredeljeno v tej uredbi.
- (12) Ker se pravila iz Direktive 96/23/ES za nadaljnje spremljanje posebnih primerov ugotovljene neskladnosti ali suma neskladnosti v zvezi s snovmi in ostanki, ki spadajo na njeno področje uporabe, razveljavijo z učinkom od 14. decembra 2019, bi se morala ta uredba uporabljati od navedenega datuma –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Predmet urejanja

Ta uredba določa pravila o posebnih zahtevah za uradni nadzor in veljavne ukrepe za primere neskladnosti ali suma neskladnosti s pravili Unije, ki veljajo za uporabo dovoljenih, nedovoljenih ali prepovedanih farmakološko aktivnih snovi pri živalih za proizvodnjo živil ter za njihove ostanke.

⁽¹¹⁾ Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL L 311, 28.11.2001, str. 1).

⁽¹²⁾ Uredba (EU) 2019/6 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini in razveljavitvi Direktive 2001/82/ES (UL L 4, 7.1.2019, str. 43).

⁽¹³⁾ Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane (UL L 31, 1.2.2002, str. 1).

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo opredelitve pojmov iz Uredbe (EU) 2017/625, Direktive 2001/82/ES in Uredbe (ES) št. 470/2009. Uporabljajo se tudi naslednje opredelitve:

- (a) „farmakološko aktivna snov“ pomeni katero koli snov ali mešanico snovi, namenjeno za uporabo v proizvodnji zdravila za uporabo v veterinarski medicini, ki z uporabo pri njegovi proizvodnji postane aktivna sestavina tega zdravila;
- (b) „nedovoljene snovi“ pomeni farmakološko aktivne snovi, ki niso vključene v razpredelnico 1 Priloge k Uredbi (EU) št. 37/2010, ali snovi, ki niso dovoljene kot krmni dodatek v skladu z Uredbo (ES) št. 1831/2003, razen snovi, ki so bistvene za zdravljenje enoprstih kopitarjev, in snovi, ki prinašajo dodano klinično korist v primerjavi z drugimi možnostmi zdravljenja enoprstih kopitarjev, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1950/2006;
- (c) „nezakonito zdravljenje“ pomeni uporabo
  - prepovedanih ali nedovoljenih snovi ali proizvodov ali
  - snovi ali zdravil za uporabo v veterinarski medicini, ki so dovoljena v skladu z zakonodajo Unije, za namene ali pod pogoji, ki niso določeni v navedeni zakonodaji ali, kadar je to ustrezno, v nacionalni zakonodaji, pri živalih za proizvodnjo živil.

Za namene te uredbe se za snovi ali zdravila za uporabo v veterinarski medicini, dovoljena v skladu z zakonodajo Unije, neskladnost s karenco ali ostanki farmakološko aktivnih snovi, ki presegajo mejno vrednost ostankov ali mejno vrednost, ne šteje za nezakonito zdravljenje, če so izpolnjeni vsi drugi pogoji za uporabo snovi ali zdravila za uporabo v veterinarski medicini, določeni v zakonodaji Unije ali nacionalni zakonodaji;

- (d) „ostanki farmakološko aktivnih snovi, ki presegajo mejno vrednost ostankov“ pomeni prisotnost ostankov dovoljenih farmakološko aktivnih snovi v proizvodih živalskega izvora v koncentraciji, ki presega mejne vrednosti ostankov, določene v zakonodaji Unije;
- (e) „ostanki farmakološko aktivnih snovi, ki presegajo mejno vrednost“ pomeni prisotnost ostankov farmakološko aktivnih snovi v proizvodih živalskega izvora zaradi neizogibnega prenosa teh snovi v neciljno krmo v koncentraciji, ki presega mejne vrednosti, določene v zakonodaji Unije;
- (f) „serija živali“ pomeni skupino živali iste vrste in iste starostne skupine, ki so bile vzrejene na istem kmetijskem gospodarstvu ob istem času in pod istimi pogoji vzreje.

Člen 3

Ukrepi, ki se sprejmejo v klavnici v primeru neskladnosti ali suma neskladnosti

1. Če uradni veterinar, ki izvaja uradni nadzor v klavnici, ali uradni pomočnik, ki izvaja nekatere naloge v okviru tega nadzora, sumi ali ima dokaze, da so bile živali nezakonito zdravljene, uradni veterinar zagotovi, da se sprejmejo naslednji ukrepi:

- (a) odredi, da izvajalec dejavnosti loči zadevne živali od drugih serij živali, ki so v klavnici ali prispejo vanjo, pod pogoji, ki jih določi pristojni organ;
- (b) uredi, da se živali zakoljejo ločeno od drugih serij živali v klavnici;
- (c) odredi, da izvajalec dejavnosti loči trupe, meso, drobovino in stranske proizvode od zadevnih živali, ki jih je treba takoj identificirati in hraniti ločeno od drugih proizvodov živalskega izvora, ter odredi, da se taki proizvodi ne smejo premikati, predelati ali odstraniti brez predhodnega dovoljenja pristojnega organa;
- (d) odredi, da se odvzamejo vzorci, potrebni za ugotavljanje prisotnosti prepovedanih ali nedovoljenih snovi ali dovoljenih snovi v primeru suma ali ugotovljene uporabe pod pogoji, ki niso določeni v zakonodaji.

2. Če se ugotovi nezakonito zdravljenje, pristojni organ izvajalcu dejavnosti odredi, da odstrani trupe, meso, drobovino in stranske proizvode, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁴⁾, brez odškodnine ali nadomestila.

3. Če uradni veterinar, ki izvaja uradni nadzor v klavnici, ali uradni pomočnik, ki izvaja nekatere naloge v okviru tega nadzora, sumi, da so bile živali v klavnici zdravljene z dovoljenim zdravilom za uporabo v veterinarski medicini, vendar se karenci iz Direktive 2001/82/ES ni upoštevala, uradni veterinar odredi, da se zadevne živali ločijo od drugih serij živali, ki so v klavnici ali prispejo vanjo, pod pogoji, ki jih določi pristojni organ. Uradni veterinar tudi:

- odloži zakol na stroške izvajalca dejavnosti, dokler se ne izteče karenci, ali
- odredi ločen zakol živali in do rezultatov preiskave odredi, da se trupi, meso, drobovina in stranski proizvodi iz zadevnih živali takoj identificirajo in hranijo ločeno od drugih proizvodov živalskega izvora.

Zakol se lahko začasno odloži samo, če je uradni veterinar preveril, da se upošteva zakonodaja Unije o dobrobiti živali in da je zadevne živali mogoče ločiti od drugih živali.

4. Kadar se zakol odloži v skladu z odstavkom 3, karenci v nobenem primeru ni krajša od:

- karenci, določene v povzetku glavnih značilnosti zdravila iz dovoljenja za promet z zdravilom za uporabo v veterinarski medicini,
- karenci, določene v uredbi o odobritvi uporabe določene farmakološko aktivne snovi kot krmnega dodatka v skladu z Uredbo (ES) št. 1831/2003,
- karenci, ki jo je določil veterinar za uporabe v skladu s členom 11 Direktive 2001/82/ES, ali, če za take uporabe ni določena karenci, najkrajše karenci iz člena 11 Direktive 2001/82/ES.

Po zakolu, ki je bil odložen do izteka karenci, lahko pristojni organ odvzame vzorce na stroške izvajalca dejavnosti, da preveri skladnost z mejnimi vrednostmi ostankov.

5. Če ima uradni veterinar, ki izvaja uradni nadzor v klavnici, ali uradni pomočnik, ki izvaja nekatere naloge v okviru tega nadzora, dokaze, da so bile živali v klavnici zdravljene z dovoljenim zdravilom za uporabo v veterinarski medicini, vendar se karenci iz Direktive 2001/82/ES ni upoštevala, uradni veterinar odredi, da se zadevne živali ločijo od drugih serij živali, ki so v klavnici ali prispejo vanjo, pod pogoji, ki jih določi pristojni organ. Uradni veterinar tudi:

- odloži zakol na stroške izvajalca dejavnosti pod pogoji, določenimi v drugem pododstavku člena 3(3) in v členu 3(4), dokler se ne izteče karenci, ali
- odredi, da izvajalec dejavnosti živali usmrti ločeno. V tem primeru mora uradni veterinar živali razglasiti za neprimerne za prehrano ljudi, pri tem pa sprejeti vse potrebne previdnostne ukrepe za zaščito zdravja živali in javnega zdravja.

6. Če izvajalec dejavnosti ne sprejme vseh potrebnih ukrepov za izpolnitev odredb uradnega veterinarja ali pristojnega organa v skladu s členom 3(1), (2), (3), (4), (5) in (6) te uredbe, uradni veterinar ali pristojni organ sprejme ukrepe z enakim učinkom na stroške izvajalca dejavnosti.

Člen 4

Preiskava

1. Kadar so bile presežene mejne vrednosti ostankov za farmakološko aktivne snovi, ki so dovoljene v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatki, določene na podlagi Uredbe (ES) št. 470/2009 in Uredbe (ES) št. 1831/2003, ali kadar so bile presežene mejne vrednosti ostankov za farmakološko aktivne snovi, določene na podlagi Uredbe (EGS) št. 315/93, zaradi neizogibnega prenosa teh snovi v neciljno krmo, s čimer se ugotovi neskladnost, pristojni organ:

⁽¹⁴⁾ Uredba (ES) št. 1069/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode in pridobljene proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi, ter razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1774/2002 (Uredba o živalskih stranskih proizvodih) (UL L 300, 14.11.2009, str. 1).

- (a) izvede vse potrebne ukrepe ali preiskave, za katere meni, da so primerne glede na zadevno ugotovitev. To lahko vključuje kakršno koli preiskavo na kmetiji izvora ali odhoda živali, vključno z nadzorom živali ali serij živali na njihovih kmetijah izvora ali kraju odhoda, da se določi obseg in izvor neskladnosti ter obseg odgovornosti izvajalca dejavnosti;
- (b) od imetnika živali ali odgovornega veterinarja zahteva, da predloži recept in evidenco o zdravljenju ter vso dokumentacijo, ki utemeljuje vrsto zdravljenja.

2. Kadar so ostanki ugotovljeni v koncentracijah pod mejnimi vrednostmi ostankov za farmakološko aktivne snovi, ki so dovoljene v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatki, vendar je prisotnost navedenih ostankov neskladna s podatki o prehranski verigi in s tem ustvarja sum neskladnosti ali nezakonitega zdravljenja, pristojni organ izvede vse preiskovalne ukrepe, za katere meni, da so primerni za preiskavo vira teh ostankov ali pomanjkljivosti v podatkih o prehranski verigi.

3. Kadar obstaja sum, da ostanki presegajo mejne vrednosti ostankov ali mejne vrednosti, določene v zakonodaji Unije, za farmakološko aktivne snovi, ki so dovoljene v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatki, pristojni organ izvede vse preiskovalne ukrepe, za katere meni, da so primerni.

4. Kadar obstaja sum nezakonitega zdravljenja ali je nezakonito zdravljenje ugotovljeno ali kadar se ugotovi, da so snovi, ki spadajo na področje uporabe Direktive 96/22/ES, v posesti nepooblaščenih oseb ali izvajalcev dejavnosti, ali kadar se ugotovi, da so prepovedane ali nedovoljene snovi ali proizvodi v posesti nepooblaščenih oseb ali izvajalcev dejavnosti, pristojni organ:

- (a) takoj uradno pridrži živino in proizvode, ki so predmet preiskave;
- (b) pristojni organ med uradnim pridržanjem:
  - odredi, da se živali, ki so predmet preiskave, med trajanjem preiskave ne premikajo brez predhodnega dovoljenja pristojnega organa,
  - odredi, da trupi, meso, drobovina, stranski proizvodi, mleko, jajca in med iz navedenih živali ne zapustijo kmetije ali obrata izvora in se ne predajo nobeni drugi osebi brez predhodnega dovoljenja pristojnega organa,
  - odredi, da se, kadar je to ustrezno, krma, voda in vsi drugi zadevni proizvodi hranijo ločeno in ne premikajo s kmetije ali obrata izvora,
  - zagotovi, da imajo živali, ki so predmet preiskave, uradno oznako ali drugo vrsto identifikacije ali da bivajo na označenem prostoru ali v panju v primeru perutnine, rib in čebel,
  - sprejme ustrezne previdnostne ukrepe v skladu z naravo identificiranih snovi;
- (c) od imetnika živali in odgovornega veterinarja zahteva, da predloži vso dokumentacijo, ki utemeljuje vrsto zdravljenja;
- (d) izvede vsakršen drug uradni nadzor živali ali serij živali na kmetiji izvora ali kraju odhoda živali, ki je potreben za ugotavljanje take uporabe;
- (e) izvede vsakršen drug uradni nadzor, ki je potreben za ugotavljanje pridobitve in prisotnosti nedovoljenih ali prepovedanih snovi;
- (f) izvede vsakršen drug uradni nadzor, ki se šteje za potreben za pojasnitev izvora prepovedanih ali nedovoljenih snovi ali proizvodov ali zdravljenih živali.

5. Uradni nadzor iz tega člena lahko vključuje tudi nadzor nad proizvajalci, distributerji, prevozniki, obrati proizvodnje farmakološko aktivnih snovi in zdravil za uporabo v veterinarski medicini, lekarnami, vsemi zadevnimi akterji v dobavni verigi in vsemi drugimi obrati, ki so predmet preiskave.

6. Uradni nadzor iz tega člena lahko vključuje tudi uradno vzorčenje, vključno z vodo, krmo, mesom, drobovino, krvjo, živalskimi stranskimi proizvodi, dlako, urinom, blatom in drugimi živalskimi matriksi. Pristojni organ odvzame toliko vzorcev, kolikor se jih zdi potrebnih za preiskavo suma ali ugotovljene neskladnosti ali nezakonitega zdravljenja. V primeru živali iz akvakulture se lahko zahtevajo vzorci vodnih teles, v katerih se te gojijo ali lovijo, v primeru medonosnih čebel pa vzorci panjev.

Člen 5

Nadaljnje spremljanje ostankov farmakološko aktivnih snovi, dovoljenih v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatki, ki presegajo veljavne mejne vrednosti ostankov ali mejne vrednosti

1. Kadar so bile presežene mejne vrednosti ostankov za farmakološko aktivne snovi, ki so dovoljene v zdravilih za uporabo v veterinarski medicini ali kot krmni dodatki, določene na podlagi Uredbe (ES) št. 470/2009 in Uredbe (ES) št. 1831/2003, ali kadar so bile presežene mejne vrednosti ostankov za farmakološko aktivne snovi, določene na podlagi Uredbe (EGS) št. 315/93, zaradi neizogibnega prenosa teh snovi v neciljno krmo, pristojni organ:

- trupe in proizvode, ki so predmet neskladnosti, razglasi za neprimerne za prehrano ljudi, ter izvajalcu dejavnosti odredi, da odstrani vse proizvode kot snovi kategorije 2, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1069/2009,
- sprejme vse ukrepe, potrebne za varovanje javnega zdravja, na primer, da v določenem obdobju živali ne smejo zapustiti zadevne kmetije ali proizvodi zadevne kmetije ali obrata,
- odredi, da izvajalec dejavnosti sprejme ustrezne ukrepe za odpravo vzrokov neskladnosti,
- izvede dodatni uradni nadzor, da preveri učinkovitost ukrepa, ki ga je sprejel izvajalec dejavnosti, za odpravo vzroka neskladnosti. To lahko vključuje odvzem toliko nadaljnjih vzorcev, kolikor se jih zdi potrebnih, v zvezi z živalmi ali proizvodi z iste kmetije ali obrata.

2. V primeru ponavljajoče se neskladnosti pri istem izvajalcu dejavnosti pristojni organ opravi redni dodatni uradni nadzor živali in proizvodov zadevnega izvajalca dejavnosti, vključno z vzorčenjem in analizo, v obdobju najmanj šestih mesecev od datuma, ko je bila drugič ugotovljena neskladnost. Odredi tudi, da mora izvajalec dejavnosti zagotoviti, da so zadevne živali ter trupi, meso, drobovina, stranski proizvodi, mleko, jajca in med iz teh živali ločeni od drugih živali, da ne zapustijo kmetije ali obrata izvora ter da se ne predajo nobeni drugi osebi brez predhodnega dovoljenja pristojnega organa.

3. Če izvajalec dejavnosti ne sprejme vseh potrebnih ukrepov za izpolnitev odredb pristojnega organa v skladu s tem členom, pristojni organ sprejme ukrepe z enakim učinkom na stroške izvajalca dejavnosti.

Člen 6

Nadaljnje spremljanje nezakonitega zdravljenja in posedovanja prepovedanih ali nedovoljenih snovi ali proizvodov

1. Kadar se v posesti nepooblaščenih oseb odkrijejo snovi, ki spadajo na področje uporabe Direktive 96/22/ES, prepovedane ali nedovoljene snovi ali proizvodi, s čimer se pojavi sum nezakonitega zdravljenja, se navedene snovi ali proizvodi uradno pridržijo, dokler pristojni organ ne sprejme ukrepov iz odstavkov 2, 3 in 4 tega člena, brez poseganja v nadaljnje uničenje proizvodov in morebitno naložitev kazni za kršitelje.

2. Kadar je ugotovljeno nezakonito zdravljenje ali kadar se ugotovi, da so snovi, ki spadajo na področje uporabe Direktive 96/22/ES, prepovedane ali nedovoljene snovi ali proizvodi v posesti nepooblaščenih izvajalcev dejavnosti ali oseb, pristojni organ:

- uradno pridrži živino ter trupe, meso, drobovino in stranske proizvode živali, ki so predmet nezakonitega zdravljenja, skupaj z mlekom, jajci in medom iz navedenih živali, kot je določeno v členu 4(4)(b),
- odvzame vzorce iz vseh zadevnih serij živali, ki pripadajo kmetiji,
- odredi, da izvajalec dejavnosti usmrti živali, za katere se ugotovi, da so bile nezakonito zdravljene, in jih odstrani, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1069/2009,
- vse trupe ali proizvode, ki so predmet nezakonitega zdravljenja, razglasi za neprimerne za prehrano ljudi, ter izvajalcu dejavnosti odredi, da jih odstrani, kot je določeno v Uredbi (ES) št. 1069/2009.

3. Za namene odstavka 2:
- če je bilo za eno ali več živali iz ene ali več serij potrjeno nezakonito zdravljenje s prepovedanimi ali nedovoljenimi snovmi, se za vse živali iz navedene serije ali serij šteje, da so bile prav tako nezakonito zdravljene, razen če pristojni organ na zahtevo in na stroške izvajalca dejavnosti soglaša, da bo izvedel dodatni uradni nadzor vseh živali iz zadevne serije ali serij, da bi potrdil, da navedene živali niso bile nezakonito zdravljene,
  - če je bilo za eno ali več živali iz ene ali več serij potrjeno nezakonito zdravljenje, ker so bile pri živalih za proizvodnjo živil uporabljene snovi ali zdravila za uporabo v veterinarski medicini, dovoljena v skladu z zakonodajo Unije, za namene ali pod pogoji, ki niso tisti iz navedene zakonodaje, ali, kadar je to ustrezno, iz nacionalne zakonodaje, se za vse živali iz navedene serije ali serij šteje, da so bile prav tako nezakonito zdravljene, razen če pristojni organ na zahtevo in na stroške izvajalca dejavnosti soglaša, da bo izvedel dodatni uradni nadzor živali iz zadevne serije ali serij, pri katerih obstaja sum nezakonitega zdravljenja, da bi potrdil, da navedene živali niso bile nezakonito zdravljene.
4. V primeru ugotovljenega nezakonitega zdravljenja v akvakulturi se odvzamejo vzorci iz vseh zadevnih ribnikov, ograd in kletk. V primeru ugotovljenega nezakonitega zdravljenja v akvakulturi in neskladnega vzorca, odvzetega iz določenega ribnika, ograde ali kletke, se za vse živali v navedenem ribniku, ogradi ali kletki šteje, da so bile nezakonito zdravljene.
5. Pristojni organ izvaja redni dodatni uradni nadzor v obdobju najmanj 12 mesecev od datuma, ko je bila ugotovljena neskladnost, na kmetiji ali kmetijah, za katere je odgovoren isti izvajalec dejavnosti, ter pri živalih in blagu z zadevne kmetije ali kmetij.
6. Uradni nadzor se lahko izvede na kmetijah ali v obratih, ki oskrbujejo kmetijsko gospodarstvo, ki so predmet neskladnosti, ter na vseh kmetijah v isti dobavni verigi živali in živalske krme kot kmetijah izvora ali odhoda, da se določi izvor zadevne snovi:
- med prevozom, distribucijo in prodajo ali pridobitvijo farmakološko aktivnih snovi,
  - kadar koli v proizvodni in distribucijski verigi živalske krme,
  - v celotni proizvodni verigi živali in proizvodov živalskega izvora.
7. Če izvajalec dejavnosti ne sprejme vseh potrebnih ukrepov za izpolnitev odredb pristojnega organa v skladu s tem členom, pristojni organ sprejme ukrepe z enakim učinkom na stroške izvajalca dejavnosti.

Člen 7

Zahteve za analizne metode in vzorčenje

Vsi vzorci iz te uredbe se odvzamejo in analizirajo v skladu z Uredbo (EU) 2017/625, Odločbo Komisije 1998/179/ES ⁽¹⁵⁾ in Odločbo Komisije 2002/657/ES ⁽¹⁶⁾.

Člen 8

Ukrepi v zvezi z ureditvijo registracije, dovoljenja in uradne odobritve

Kadar je potrjeno posedovanje, uporaba ali proizvodnja nedovoljenih snovi ali proizvodov, se vse ureditve registracije, dovoljenja ali uradne odobritve za zadevni obrat ali izvajalca dejavnosti začasno prekličejo za obdobje, ki ga določi pristojni organ.

V primeru ponovne kršitve pristojni organ take ureditve dokončno prekličiče. V tem primeru se od izvajalca dejavnosti zahteva, da ponovno zaprosi za zadevne ureditve registracije, dovoljenja ali uradne odobritve in dokaže, da v zvezi s tem izpolnjuje ustrezne zahteve.

⁽¹⁵⁾ Odločba Komisije 1998/179/ES z dne 23. februarja 1998 o podrobnih pravilih uradnega vzorčenja za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in živalskih proizvodih (UL L 65, 5.3.1998, str. 31).

⁽¹⁶⁾ Odločba Komisije 2002/657/ES z dne 14. avgusta 2002 o izvajanju Direktive Sveta 96/23/ES glede opravljanja analitskih metod in razlage rezultatov (UL L 221, 17.8.2002, str. 8).

Člen 9**Upravna pomoč**

Kadar se ugotovi neskladnost iz členov 5 in 6 v zvezi z živalmi ali proizvodi živalskega izvora, ki izvirajo iz druge države članice, pristojni organ, ki izvede preiskavo, pošlje uradno obvestilo o ugotovljeni neskladnosti v skladu s členoma 105 in 106 Uredbe (EU) 2017/625 ter po potrebi pošlje prošnjo za upravno pomoč pristojnega organa države članice izvora v skladu s členom 104 navedene uredbe. Pristojni organ države članice izvora uporabi člena 5 in 6 te uredbe za kmetijo ali obrat izvora ali odhoda.

Člen 10**Sklicevanja**

Sklicevanja na člen 13, člen 15(3), člen 16(2), člen 16(3), člen 17, člen 18 in člene 22 do 25 Direktive 96/23/ES se štejejo za sklicevanja na to uredbo ter se berejo v skladu s korelacijsko tabelo v Prilogi.

Člen 11**Začetek veljavnosti in uporaba**

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 14. decembra 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 19. junija 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean Claude JUNCKER

PRILOGA

KORELACIJSKA TABELA IZ ČLENA 10

Direktiva 96/23/ES	Ta uredba
Člen 13	Člen 4
Člen 15(3)	Členi 4, 5, 6 in 9
Člen 16(2)	Členi 4, 5 in 6
Člen 17	Člen 6
Člen 18	Člen 5
Člen 22	Člen 6(1)
Člen 23(1)	Člen 4(4)
Člen 23(2), člen 23(3), člen 23(4) in člen 23(5)	Člen 6
Člen 24	Člen 3
Člen 25	Člen 8

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2091**z dne 28. novembra 2019****o spremembi Izvedbene uredbe (EU) 2015/2197 v zvezi s tesno koreliranimi valutami v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 ⁽¹⁾ in zlasti člena 354(3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Za zagotovitev, da bodo pari valut iz Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) 2015/2197 ⁽²⁾ še naprej odražali dejansko korelacijo med zadevnimi valutami, je treba posodobiti seznam tesno koreliranih valut.
- (2) Za namene seznama se 31. marec 2018 uporablja kot končni datum za izračun podatkov za triletno in petletno obdobje, potrebnih za oceno parov valut v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013.
- (3) Ta uredba temelji na osnutku izvedbenih tehničnih standardov, ki ga je Evropski bančni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA) predložil Komisiji.
- (4) Glede na to, da potrebne spremembe Izvedbene uredbe (EU) 2015/2197 ne vključujejo bistvenih vsebinskih sprememb, EBA v skladu z drugim pododstavkom člena 15(1) Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ ni izvedel odprtega javnega posvetovanja, saj bi bilo to nesorazmerno glede na obseg in učinek zadevnih osnutkov izvedbenih tehničnih standardov.
- (5) Izvedbeno uredbo (EU) 2015/2197 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Izvedbeni uredbi (EU) 2015/2197 se nadomesti z besedilom iz Priloge k tej uredbi.

Člen 2 Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. novembra 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ UL L 176, 27.6.2013, str. 1.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2015/2197 z dne 27. novembra 2015 o določitvi izvedbenih tehničnih standardov v zvezi s tesno koreliranimi valutami v skladu z Uredbo (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 313, 28.11.2015, str. 30).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L 331, 15.12.2010, str. 12).

PRILOGA

Priloga k Izvedbeni uredbi (EU) 2015/2197 se nadomesti z naslednjim:

„PRILOGA

Seznam tesno koreliranih valut*Del 1 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z eurom (EUR)*

Albanski lek (ALL), bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), hrvaška kuna (HRK), madžarski forint (HUF), maroški dirham (MAD), severnomakedonski denar (MKD), poljski zlot (PLN), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), švedska krona (SEK).

Del 2 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z dirhamom Združenih arabskih emiratov (AED)

Kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), novi izraelski šekel (ILS), indijska rupija (INR), libanonski funt (LBP), maroški dirham (MAD), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), novi tajvanski dolar (TWD), ameriški dolar (USD).

Del 3 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z albanskim lekom (ALL)

Bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), maroški dirham (MAD), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), euro (EUR).

Del 4 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z bosansko-hercegovsko marko (BAM)

Albanski lek (ALL), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), madžarski forint (HUF), maroški dirham (MAD), severnomakedonski denar (MKD), poljski zlot (PLN), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), švedska krona (SEK), euro (EUR).

Del 5 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z bolgarskim levom (BGN)

Albanski lek (ALL), bosansko-hercegovska marka (BAM), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), madžarski forint (HUF), maroški dirham (MAD), severnomakedonski denar (MKD), poljski zlot (PLN), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), švedska krona (SEK), euro (EUR).

Del 6 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s švicarskim frankom (CHF)

Albanski lek (ALL), bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), maroški dirham (MAD), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), euro (EUR).

Del 7 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s kitajskim juanom (CNY)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), hongkonški dolar (HKD), novi izraelski šekel (ILS), libanonski funt (LBP), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), novi tajvanski dolar (TWD), ameriški dolar (USD).

Del 8 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s češko krono (CZK)

Albanski lek (ALL), bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), madžarski forint (HUF), maroški dirham (MAD), severnomakedonski denar (MKD), poljski zlot (PLN), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), euro (EUR).

Del 9 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z dansko krono (DKK)

Albanski lek (ALL), bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), hrvaška kuna (HRK), madžarski forint (HUF), maroški dirham (MAD), severnomakedonski denar (MKD), poljski zlot (PLN), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), švedska krona (SEK).

Del 10 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s hongkonškim dolarjem (HKD)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), novi izraelski šekel (ILS), indijska rupija (INR), libanonski funt (LBP), maroški dirham (MAD), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), novi tajvanski dolar (TWD), ameriški dolar (USD).

Del 11 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s hrvaško kuno (HRK)

Albanski lek (ALL), bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), danska krona (DKK), madžarski forint (HUF), maroški dirham (MAD), severnomakedonski denar (MKD), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), euro (EUR).

Del 12 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z madžarskim forintom (HUF)

Bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), maroški dirham (MAD), poljski zlot (PLN), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), euro (EUR).

Del 13 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z novim izraelskim šeklom (ILS)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), libanonski funt (LBP), maroški dirham (MAD), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), ameriški dolar (USD).

Del 14 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z indijsko rupijo (INR)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), hongkonški dolar (HKD), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), tajski baht (THB), ameriški dolar (USD).

Del 15 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z južnokorejskim vonom (KRW)

Singapurski dolar (SGD).

Del 16 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z libanonskim funtom (LBP)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), novi izraelski šekel (ILS), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), novi tajvanski dolar (TWD), ameriški dolar (USD).

Del 17 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z maroškim dirhamom (MAD)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), albanski lek (ALL), bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hongkonški dolar (HKD), hrvaška kuna (HRK), madžarski forint (HUF), novi izraelski šekel (ILS), severnomakedonski denar (MKD), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), ameriški dolar (USD), euro (EUR).

Del 18 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s severnomakedonskim denarjem (MKD)

Bosansko-hercegovska marka (BAM), bolgarski lev (BGN), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), maroški dirham (MAD), romunski lev (RON), srbski dinar (RSD), euro (EUR).

Del 19 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z macajsko patako (MOP)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), novi izraelski šekel (ILS), indijska rupija (INR), libanonski funt (LBP), maroški dirham (MAD), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), novi tajvanski dolar (TWD), ameriški dolar (USD).

Del 20 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s filipinskim pesom (PHP)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), novi izraelski šekel (ILS), indijska rupija (INR), libanonski funt (LBP), maroški dirham (MAD), macajska pataka (MOP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), novi tajvanski dolar (TWD), ameriški dolar (USD).

Del 21 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s poljskim zlotom (PLN)

Bosansko-hercegovaška marka (BAM), bolgarski lev (BGN), češka krona (CZK), danska krona (DKK), madžarski forint (HUF), euro (EUR).

Del 22 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z romunskim levom (RON)

Albanski lek (ALL), bosansko-hercegovaška marka (BAM), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), madžarski forint (HUF), maroški dirham (MAD), severnomakedonski denar (MKD), srbski dinar (RSD), euro (EUR).

Del 23 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s srbskim dinarjem (RSD)

Albanski lek (ALL), bosansko-hercegovaška marka (BAM), bolgarski lev (BGN), švicarski frank (CHF), češka krona (CZK), danska krona (DKK), hrvaška kuna (HRK), madžarski forint (HUF), maroški dirham (MAD), severnomakedonski denar (MKD), romunski lev (RON), euro (EUR).

Del 24 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s švedsko krono (SEK)

Bosansko-hercegovaška marka (BAM), bolgarski lev (BGN), danska krona (DKK), euro (EUR).

Del 25 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s singapurskim dolarjem (SGD)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), novi izraelski šekel (ILS), južnokorejski von (KRW), libanonski funt (LBP), maroški dirham (MAD), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), tajski baht (THB), novi tajvanski dolar (TWD), ameriški dolar (USD).

Del 26 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji s tajskim bahtom (THB)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), novi izraelski šekel (ILS), indijska rupija (INR), libanonski funt (LBP), maroški dirham (MAD), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), novi tajvanski dolar (TWD), ameriški dolar (USD).

Del 27 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z novim tajvanskim dolarjem (TWD)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), libanonski funt (LBP), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), ameriški dolar (USD).

Del 28 – Seznam tesno koreliranih valut v kombinaciji z ameriškim dolarjem (USD)

Dirham Združenih arabskih emiratov (AED), kitajski juan (CNY), hongkonški dolar (HKD), novi izraelski šekel (ILS), indijska rupija (INR), libanonski funt (LBP), maroški dirham (MAD), macajska pataka (MOP), filipinski peso (PHP), singapurski dolar (SGD), tajski baht (THB), novi tajvanski dolar (TWD).“

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2092**z dne 28. novembra 2019****o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1037 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti subvencioniranemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije ⁽¹⁾ (v nadaljnjem besedilu: osnovna uredba), in zlasti člena 15 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

1. POSTOPEK**1.1 Začetek**

- (1) Evropska komisija (v nadaljnjem besedilu: Komisija) je 6. decembra 2018 na podlagi člena 10 osnovne uredbe začela protisubvencijsko preiskavo v zvezi z uvozom biodizla s poreklom iz Indonezije v Evropsko unijo (v nadaljnjem besedilu: Unija).
- (2) Komisija je v *Uradnem listu Evropske unije* objavila obvestilo o začetku ⁽²⁾ (v nadaljnjem besedilu: obvestilo o začetku).
- (3) Komisija je preiskavo začela na podlagi pritožbe, ki jo je 22. oktobra 2018 v imenu proizvajalcev, ki predstavljajo 32 % celotne proizvodnje v Uniji, vložil Evropski odbor za biodizel (v nadaljnjem besedilu: pritožnik ali odbor EBB).

1.2 Začasni ukrepi

- (4) Komisija je 14. avgusta 2019 z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/1344 ⁽³⁾ (v nadaljnjem besedilu: začasna uredba) uvedlačasne izravnalne dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije v Unijo.
- (5) Kot je navedeno v uvodni izjavi 13 začasne uredbe, je preiskava subvencioniranja in škode zajemala obdobje od 1. oktobra 2017 do 30. septembra 2018 (v nadaljnjem besedilu: obdobje preiskave), preiskava gibanj, pomembnih za oceno škode, pa obdobje od 1. januarja 2015 do konca obdobja preiskave (v nadaljnjem besedilu: obravnavano obdobje).

1.3 Nadaljnji postopek

- (6) Po razkritju bistvenih dejstev in premislekov, na podlagi katerih so bile uvedenečasne izravnalne dajatve (v nadaljnjem besedilu: začasno razkritje), so odbor EBB, vlada Indonezije in vsi štirje indonezijski proizvajalci izvozniki predložili pisna stališča glede časasnih ugotovitev.
- (7) Zaslišanje je bilo odobreno vsem stranem, ki so to zahtevale. Zaslišani so bili odbor EBB, vlada Indonezije in vsi štirje indonezijski proizvajalci izvozniki.
- (8) Komisija je preučila pripombe, ki so jih predložile zainteresirane strani, in jih obravnavala, kakor je podrobno opisano v tej uredbi.

⁽¹⁾ UL L 176, 30.6.2016, str. 55.

⁽²⁾ UL C 439, 6.12.2018, str. 16.

⁽³⁾ UL L 212, 13.8.2019, str. 1.

- (9) Komisija je vse zainteresirane strani obvestila o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih je nameravala uvesti dokončno izravnalno dajatev na uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije v Unijo (v nadaljnjem besedilu: dokončno razkritje).
- (10) Po dokončnem razkritju so odbor EBB, vlada Indonezije in trije od štirih indonezijskih proizvajalcev izvoznikov predložili pisne pripombe glede dokončnih ugotovitev. Komisija je ugotovila, da so pripombe vlade Indonezije in dveh proizvajalcev izvoznikov v vseh pogledih enake, pri čemer bodo te pripombe glede dokončnega razkritja v tej uredbi povzete kot pripombe vlade Indonezije.
- (11) Zaslišanje je bilo odobreno vsem stranem, ki so to zahtevale. Po dokončnem razkritju so bili zaslišani odbor EBB, vlada Indonezije in dva od štirih indonezijskih proizvajalcev izvoznikov.
- (12) Vlada Indonezije in dva proizvajalca izvoznika so v svojih pripombah glede dokončnega razkritja navedli, da njihove pravice do obrambe niso bile spoštovane, zlasti v zvezi z izračuni nelojalnega nižanja prodajnih cen ter razkritjem informacij zainteresiranim stranem o kontrolnih številkah izdelka industrije Unije, uporabljenih za izračune, surovinah, uporabljenih v mešanicah industrije Unije, in točki mašenja hladnega filtra (v nadaljnjem besedilu: CFPP) ⁽⁴⁾ pri prodaji industrije Unije.
- (13) Vlada Indonezije in dva od štirih indonezijskih proizvajalcev izvoznikov so zahtevali zaslišanje v navzočnosti pooblaščenca za zaslišanje in to zaslišanje je potekalo 14. oktobra 2019.
- (14) Vse te točke so bile že obravnavane v dokončnem razkritju in pojasnjene vladi Indonezije na zaslišanjih, ki so bila opravljena po dokončnem razkritju.
- (15) Komisija je preučila pripombe, ki so jih zainteresirane strani predložile po dokončnem razkritju, in jih obravnavala, kakor je podrobno opisano v tej uredbi.

1.4 Obdobje preiskave in obravnavano obdobje

- (16) Ker glede obdobja preiskave in obravnavanega obdobja ni bilo pripomb, je bila uvodna izjava 13 začasne uredbe potrjena.

2. ZADEVNI IZDELEK IN PODOBNI IZDELEK

2.1 Trditve v zvezi z obsegom izdelka

- (17) Po objavi začasne uredbe je skupina Wilmar, ki je eden od proizvajalcev izvoznikov iz Indonezije (v nadaljnjem besedilu: skupina Wilmar), trdila, da se njen izvoz frakcioniranih metil estrov ne bi smel obravnavati kot izvoz zadevnega izdelka. Navedla je tudi, da je to trditev podala v roku, saj je bila vključena v Prilogo I k obrazcu za vzorčenje.
- (18) Vendar trditev ni bila podana ločeno, zato je druge zainteresirane strani niso obravnavale do prejema pripomb glede začasne uredbe.
- (19) Komisija je ugotovila, da je med prejšnjo protidampinško preiskavo v zvezi z uvozom biodizla iz Indonezije isti proizvajalec izvoznik na podlagi istih informacij podal isto trditev, ta pa je bila zavrnjena v začasni uredbi ⁽⁵⁾ in dokončni uredbi ⁽⁶⁾ (v nadaljnjem besedilu: prvotna preiskava).
- (20) Pri tej preiskavi je Komisija zahtevo za izključitev izdelka znova zavrnila, in sicer iz istih treh razlogov, kot so navedeni v prejšnji protidampinški uredbi in opisani v nadaljevanju.

⁽⁴⁾ CFPP je najnižja temperatura, pri kateri lahko določena prostornina (bio)dizla prehaja skozi standardni filter. Na podlagi tega je mogoče oceniti najnižjo mejno temperaturo za uporabo (bio)dizla.

⁽⁵⁾ UL L 141, 28.5.2013, str. 6, uvodni izjavi 35 in 36.

⁽⁶⁾ UL L 315, 26.11.2013, str. 2, uvodne izjave 17 do 21.

- (21) Prvič, frakcionirani metil estri so metil estri maščobnih kislin in se lahko uporabljajo za biodizel. V tem smislu se lahko biodizel, prijavljen za uporabo kot negorivo, uporabi kot gorivo, saj ima enake fizikalne in tehnične lastnosti.
- (22) Drugič, brez kemijske analize v uvoznem pristanišču je težko razlikovati eno vrsto metil estra maščobnih kislin od druge.
- (23) Tretjič, čeprav frakcionirani metil estri ne izpolnjujejo evropskega standarda (EN 14214), se lahko mešajo z drugimi biodizli, da se pridobi mešanica, ki izpolnjuje standard.
- (24) Skupina Wilmar je zahtevala tudi, naj Komisija potrdi, da so frakcionirani metil estri načeloma lahko upravičeni do carinskega postopka posebne rabe, če lahko družba nacionalnemu carinskemu organu zadovoljivo dokaže, da je frakcionirani metil ester namenjen drugi posebni rabi in ne za gorivo.
- (25) Komisija je ugotovila, da je bila opustitev dajatev, za katero velja carinski nadzor glede posebne rabe, odobrena za uvoz nekaterih frakcioniranih metil estrov, kot so določeni v Uredbi Sveta (EU) 2018/2069 ⁽⁷⁾. Vendar se ta oprostitvev nanaša samo na avtonomne dajatve skupne carinske tarife in ne posega v uporabo izravnalnih dajatev. Zato je Komisija zavrnila zahtevo za oprostitvev carine zaradi posebne rabe, kar zadeva uporabo izravnalnih dajatev.
- (26) Po dokončnem razkritju je družba Wilmar ponovno zahtevala oprostitvev carine zaradi posebne rabe, kar zadeva izravnalne dajatve na njen izvoz frakcioniranih metil estrov. Ker ni bilo predloženih nobenih novih informacij ali razlogov, zakaj bi bilo treba oprostitvev carine zaradi posebne rabe razširiti na izravnalne dajatve, je bila zahteva zavrjnena. Komisija ni našla nobenega utemeljenega razloga za izključitev frakcioniranih metil estrov iz obsega izdelka. Zgolj dejstvo, da lahko skupina Wilmar uporablja frakcionirane metil estre za druge namene kot za gorivo, ne pomeni, da je treba tako vrsto izdelka izključiti iz obsega te preiskave.
- (27) Ker ni bilo nobenih drugih pripomb glede obsega izdelka, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 31 do 37časne uredbe.

3. SUBVENCIONIRANJE

3.1 Podpora vlade za industrijo biodizla z neposrednim prenosom sredstev prek sklada za nasade oljnih palm

3.1.1 Finančni prispevek

- (28) Počasnem razkritju je vlada Indonezije trdila, da Komisija ni dokazala obstoja finančnega prispevka v korist proizvajalcev izvoznikov.
- (29) Vlada Indonezije in vsi proizvajalci izvozniki so trdili, da se sklad za nasade oljnih palm (Oil Palm Plantation Fund, v nadaljnjem besedilu: sklad OPPF) financira izključno s pobiranjem izvoznih dajatev na surovo palmovo olje in njegove derivate ter da ga večinoma financirajo sami proizvajalci biodizla. Poleg tega je vlada Indonezije trdila, da proizvajalci izvozniki izvozno dajatev plačajo neposredno skladu OPPF pred izvozom blaga. Po njenih navedbah se torej denar ne odtegne iz splošnega proračuna države, zato finančnega prispevka ni.
- (30) V zvezi s tem je Komisija ponovila, da agencija za upravljanje sklada za nasade oljnih palm (v nadaljnjem besedilu: agencija za upravljanje) deluje kot javni organ v smislu člena 2(b) osnovne uredbe v povezavi s členom 3(1)(a)(i) osnovne uredbe in v skladu z ustrezno sodno prakso STO, kot je navedeno v uvodnih izjavah 56 do 61časne uredbe. Zato so sredstva, ki jih uporablja agencija za upravljanje, javna sredstva.

⁽⁷⁾ UL L 331, 28.12.2018, str. 4.

- (31) Poleg tega je Komisija med preveritvenim obiskom v prostorih vlade Indonezije poskušala pridobiti in preveriti dokaze, ki podpirajo trditev vlade Indonezije, da sredstva sklada OPPF niso del državnega proračuna. Vendar vlada Indonezije ni mogla zagotoviti takih dokazov.
- (32) Namesto tega je vlada Indonezije predložila dokaze, da proizvajalci izvozniki dejansko plačajo izvozno dajatev pred izvozom svojega blaga. Ni pa mogla dokazati, da se ta plačila izvršujejo na poseben račun sklada OPPF, ki je ločen od splošnega proračuna države, s čimer se prepreči, da bi se pobran denar iz naslova izvozne dajatve na surovo palmovo olje in njegove derivate stekal v splošni proračun države in uporabil za kakršne koli druge namene, ki so po mnenju vlade ustrezni. Poleg tega ni nobenih znakov, da ima sklad OPPF ločene račune za pobiranje izvoznih dajatev na biodizel in druge izdelke (vključno s surovim palmovim oljem). To pomeni, da sredstva, ki so na voljo agenciji za upravljanje, niso odvisna od tega, ali proizvajalci izvozniki biodizla najprej plačajo dajatev, saj je lahko vlada Indonezije že zbrala javne prihodke z naložitvijo izvoznih dajatev na druge izdelke. Ker torej ni bilo dodatnih dokazov o nasprotnem, je Komisija potrdila ugotovitve iz uvodne izjave 64časne uredbe.
- (33) Komisija je ugotovila tudi, da vlada Indonezije in proizvajalci izvozniki niso izpodbijali opredelitve sklada OPPF kot javnega organa. Glede na to in ob upoštevanju dejstva, da vlada Indonezije ni predložila prepričljivih dokazov o nasprotnem, se šteje, da so sredstva, ki so na voljo skladu OPPF, javna sredstva, pridobljena iz državnih virov (kot je obvezna izvozna dajatev).
- (34) Vlada Indonezije in vsi proizvajalci izvozniki so trdili, da je Komisija ravnala napačno, ko je plačila sklada OPPF analizirala ločeno in ne kot del plačila, ki ga vlada Indonezije izvrši pri nakupu biodizla. Poleg tega so trdili, da je Komisija napačno opredelila shemo kot nepovratna sredstva, saj bi jo bilo treba v skrajnem primeru opredeliti kot nakup blaga za plačilo, ki je višje od primernegea.
- (35) Komisija je iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, zavrnila trditev, da je plačila, ki jih je izvršil sklad OPPF, preučila ločeno in da bi bilo treba program obravnavati kot nakup blaga (biodizla) s strani vlade Indonezije.
- (36) Komisija je ugotovila, da biodizla ne kupi vlada Indonezije, ampak ga kupita izbrana pripravljavca mešanic (družbi Pertamina in AKR). Vlada Indonezije prek sklada OPPF ni v nikakršnem pogodbeno-nakupnem razmerju s proizvajalci biodizla in ne prejme ničesar v zameno za denar, ki ga izplača proizvajalcem biodizla. Poleg tega nobena zainteresirana stran med preiskavo ni trdila, da je vlada Indonezije v pogodbenem razmerju s proizvajalci biodizla.
- (37) V skladu z veljavno zakonodajo morajo dobavitelji biodizla, ki so pripravljene sodelovati v tem programu, dostaviti metil ester, pridobljen iz palmovega olja (v nadaljnjem besedilu: PME), subjektoma za bencin (glej uvodni izjavi 45 in 46časne uredbe), tj. družbi Pertamina ali AKR, ki nato mešata PME z mineralnim dizlom, da pridobita dizel B20. V skladu z veljavno zakonodajo imajo proizvajalci biodizla, ki sodelujejo v tem programu, pravico do (a) plačila za biodizel od pripravljavcev mešanic in (b) dodatnega denarja iz sklada OPPF. Proizvajalci biodizla nimajo pogodbenih obveznosti do vlade Indonezije ali sklada OPPF, razen obveznosti izpolnitve zahtev v skladu z ustreznimi pravili, za kar tudi prejmejo plačilo. Ob neobstoju medsebojnih pogodbenih obveznosti denar, ki ga izplača sklad OPPF, ni del pogodbe o plačilu (kot je nakup biodizla s strani vlade po določeni ceni). Vlada Indonezije torej zahteva, da vsak proizvajalec biodizla, ki sodeluje v programu, proda določene količine biodizla družbi Pertamina ali AKR po določeni ceni (referenčna cena mineralnega dizla), proizvajalcem biodizla pa neposredno zagotovi dodatna sredstva. Medtem ko je namen programa spodbujati uporabo biodizla na domačem trgu, vlada Indonezije ne kupuje biodizla neposredno in ga nato uporablja za vladne namene ali ga ponovno proda na trgu. Namesto tega vlada Indonezije podpira prodajo biodizla z zagotavljanjem dodatnih sredstev proizvajalcem biodizla tudi pri transakcijah, pri katerih sodelujejo zasebni subjekti (kot je družba AKR). Niti vlada Indonezije niti proizvajalci izvozniki niso predložili dokazov, da sta družbi Pertamina in AKR javna organa v tem smislu. Družbi sta subjekta, ki prostovoljno sodelujeta v tem programu.

- (38) Zato je Komisija v tem okviru preučila program in ugotovila, da izplačil sklada OPPF v korist proizvajalcev biodizla ni mogoče opredeliti kot plačil na podlagi pogodbe o nakupu med vlado Indonezije in proizvajalci biodizla, ampak pomenijo neposreden prenos sredstev, kot je ugotovljeno v uvodni izjavi 69 začasne uredbe.
- (39) Po dokončnem razkritju so vlada Indonezije, družbi PT Pelita Agung Agrindustri in PT Permata Hijau Palm Oleo (v nadaljnjem besedilu skupaj: skupina Permata) ter družba PT Ciliandra Perkasa trdile, da plačil sklada OPPF ni mogoče šteti za finančni prispevek. Razlog za to je po mnenju vlade Indonezije ta, da se sklad OPPF financira s pobiranjem izvozne dajatve na palmovo olje in njegove derivate, zato ga je treba obravnavati kot zasebno financiran sklad.
- (40) Komisija je ugotovila, da je vlada Indonezije to trditev predložila že po začasnih ukrepih in da jo je Komisija že obravnavala (uvodne izjave 30 do 33). Strani niso predložile nobenih novih dokazov v podporo svojim ponavljajočim trditvam. Zato je Komisija potrdila sklepe iz teh uvodnih izjav in to trditev zavrnila.
- (41) Vlada Indonezije, družba PT Ciliandra Perkasa in skupina Permata so trdile tudi, da je Komisija ravnala napačno, ko je potrdila ugotovitve, da so sredstva sklada OPPF javna sredstva in ne izhajajo iz zasebnih virov, kot je navedeno v uvodni izjavi 32. Razlog za to je po mnenju vlade Indonezije ta, da veljavne določbe uredbe ministra za finance št. 133/2015 in predsedniške uredbe št. 66 iz leta 2018 določajo, da (1) se sklad OPPF financira izključno s pobiranjem izvozne dajatve in da (2) se ta sredstva uporabljajo le za posebna izplačila, vključno z izplačili nepovratnih sredstev proizvajalcem biodizla.
- (42) Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 31, je Komisija med preveritvenim obiskom od vlade Indonezije zahtevala, naj predloži dokaze o tem, kako se plačila izvozne dajatve upoštevajo v proračunu. Vlada Indonezije ni predložila nobenih dokazov v podporo svoji trditvi, da sredstva sklada OPPF niso del državnega proračuna.
- (43) V vsakem primeru navedeno ni pomembno za sklep, da so sredstva sklada OPPF javna sredstva, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 63 začasne uredbe. Sredstva se zbirajo na podlagi obvezne izvozne dajatve. Tako v nasprotju s položajem, ko se zasebni subjekti prostovoljno odločijo za zbiranje zasebnih sredstev za posebno uporabo, v tem primeru vlada Indonezije nekaterim proizvajalcem (med drugim proizvajalcem biodizla) nalaga obveznost plačila izvozne dajatve.
- (44) Po dokončnem razkritju so vlada Indonezije, družba PT Ciliandra Perkasa ter skupini Permata in Wilmar trdile, da je Komisija ravnala napačno, ko je plačila sklada OPPF opredelila kot nepovratna sredstva, saj bi jih bilo treba opredeliti kot nakup biodizla. Po njihovem mnenju je Komisija ravnala napačno tudi, ko je navedla, da med proizvajalci biodizla in skladom OPPF ni pogodbenega razmerja. V podporo tej trditvi je skupina družba Wilmar predložila kopije svojih sporazumov s skladom OPPF. Po mnenju vlade Indonezije bi bilo treba plačila sklada OPPF obravnavati kot plačilo za nakup blaga (tj. biodizla), saj je družba Pertamina v državni lasti, zaradi česar bi jo bilo treba obravnavati kot en sam gospodarski subjekt skupaj z vlado Indonezije, ki je končni kupec biodizla.
- (45) Komisija je menila, da bi morale biti pogodbe predložene že prej, da bi se lahko ustrezno preverile. Tudi ob priznavanju, da obstajajo veljavne pogodbe med skladom OPPF in proizvajalci biodizla, je Komisija opozorila, da v skladu z informacijami, ki jih je predložila vlada Indonezije, te pogodbe ne ustvarjajo pogodbene obveznosti proizvajalcev biodizla do sklada OPPF. Te pogodbe, kot je pojasnila vlada Indonezije, namreč le ponovno potrjujejo pravno obveznost OPPF, da plača razliko med ceno, ki jo plačata pripravljavca mešanic, in referenčno ceno biodizla, ko zadevni proizvajalec biodizla dobavi biodizel družbi Pertamina. Pomembno pa je to, da nikjer v navedenih pogodbah ni navedeno, da vlada Indonezije kupuje biodizel in da so plačila izvršena iz tega razloga. Ravno nasprotno, veljavna pogodba med skladom OPPF in proizvajalci biodizla se ne nanaša na nakup biodizla s strani vlade Indonezije, temveč vsebuje pogoje, v skladu s katerimi vlada Indonezije izplača proizvajalcem biodizla t. i. „sredstva za financiranje biodizla“. Natančneje, v pogodbah je določeno, da sklad OPPF proizvajalcem biodizla zagotavlja financiranje, ko slednji dobavijo biodizel enemu od pripravljavcev mešanic in se ta dobava preveri.
- (46) Komisija je ugotovila, da obstoj pogodb med skladom OPPF in proizvajalci biodizla ne spremeni njenega sklepa, da plačila sklada OPPF pomenijo nepovratna sredstva. Razlog za to je, da so edine pogodbe z vzajemnimi obveznostmi (tj. dostava blaga in plačilo cene) tiste, ki veljajo med družbo Pertamina in dobavitelji biodizla. Zato je Komisija to trditev zavrnila.

- (47) Iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, je Komisija tudi menila, da trditve, da je treba družbo Pertamina in vlado Indonezije obravnavati kot en sam gospodarski subjekt, ni mogoče sprejeti.
- (48) Kot je navedeno v uvodnih izjavah 53 in 54, poleg tega, da je družba Pertamina v lasti države, ni nobenih drugih dokazov, da je javni organ in tako del vlade. Poleg tega vlada Indonezije v svoji pripombi ni navedla, da družba Pertamina ni edini pripravljavec mešanic, za katerega velja obveznost mešanja goriv, saj je v obdobju preiskave taka obveznost veljala tudi za družbo AKR, ki pa je, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 37, zasebna družba. Družbi AKR in Pertamina izpolnjujeta obveznost mešanja goriv v skladu z istimi pravnimi instrumenti in v okviru istega sistema. V okviru obveznosti mešanja goriv vlada Indonezije torej ne kupuje biodizla, razen če meni, da bi bilo treba družbo AKR prav tako šteti kot del istega gospodarskega subjekta.
- (49) Glede na navedeno je Komisija vztrajala pri svojem sklepu, da družba Pertamina, čeprav je v državni lasti, deluje kot udeleženec na trgu, ki kupuje biodizel od proizvajalcev biodizla, ga meša z mineralnim dizlom in prodaja.
- (50) Komisija je zato tudi vztrajala pri svojem sklepu, da plačila agencije za upravljanje sklada OPPF pomenijo nepovratna sredstva. Kot je pojasnila vlada Indonezije, niti v veljavni zakonodaji niti v pogodbah med skladom OPPF in pripravljavcema mešanic ni vzajemnih obveznosti. V celotni ureditvi obveznosti mešanja goriv so edine vzajemne obveznosti tiste med proizvajalci biodizla (obveznost dobave biodizla) in pripravljavcema mešanic (obveznost plačila cene). Komisija zato meni, da agencija za upravljanje sklada OPPF izplačuje denar, ne da pričakovala kar koli v zameno. Zato se izplačila sklada OPF štejejo za nepovratna sredstva.
- (51) Skupini Wilmar in Permata ter družba PT Ciliandra Perkasa so trdile tudi, da bi bilo treba družbo Pertamina, ki je v celoti v državni lasti, šteti za javni organ. Vendar nobena od zadevnih strani ni predložila dokazov v podporo tej trditvi.
- (52) Komisija je ugotovila, da če bi bilo treba družbo Pertamina v tej preiskavi šteti za javni organ (ki kupuje biodizel skupaj z agencijo za upravljanje sklada OPPF), bi morala vlada Indonezije na to opozoriti zgodaj v postopku in družbi Pertamina naročiti, naj sodeluje v preiskavi.
- (53) Komisija je menila, da državno lastništvo kot tako ni enako konceptu „javnega organa“. Kot je že pojasnjeno v uvodni izjavi 55 začasne uredbe, je pritožbeni organ STO v poročilu o ameriških protidampinskih in izravnalnih dajatvah (Kitajska) ugotovil, da izraz „javni organ“ pomeni subjekt, ki „ima, izvaja ali mu je zaupano pooblastilo vlade“⁽⁸⁾. Zgolj formalni indici nadzora (kot je državno lastništvo) ne zadostujejo za ugotovitev javnega organa⁽⁹⁾.
- (54) Nobena od strani ni podprla svojih trditev z obrazložitvijo, kakšno pooblastilo vlade je zaupano družbi Pertamina. Komisija je opozorila, da mora družba Pertamina tako kot družba AKR izpolnjevati obveznosti, ki izhajajo iz obveznosti mešanja goriv. Vendar spoštovanje pravne zahteve ne pomeni, da je bilo subjektu zaupano javno pooblastilo. Poleg tega družba Pertamina (tako kot družba AKR) zgolj kupuje biodizel in nima nobene vloge pri izplačilu nepovratnih sredstev proizvajalcem biodizla.
- (55) Komisija je nazadnje tudi ugotovila, da za družbo AKR, ki je zasebna družba, velja ista obveznost kot za družbo Pertamina. Če bi Komisija upoštevala trditve zadevnih strani, bi morala tudi družbo AKR šteti za javni organ, ki mu je zaupano pooblastilo vlade. Vendar v nasprotju s svojimi obrazložitvami nobena od zadevnih strani ni podala take trditve. Strani dejansko ne navajajo, kako se njihova trditev glede skupnega nakupa biodizla s strani družbe Pertamina in sklada OPPF ujema z dejstvom, da se sistem uporablja tudi za družbo AKR, ki je v zasebni lasti. Komisija je zato trditev zavrnila.

⁽⁸⁾ Poročilo pritožbenega organa, ZDA – Dokončne protidampinske in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske, WT/DS379/AB, 11. marec 2011, točka 317. Glej tudi Poročilo pritožbenega organa, ZDA – Ukrepi izravnalnih dajatev na nekatere izdelke iz Kitajske, WT/DS437/AB/RW, sprejeto 16. julija 2019, točka 5.96.

⁽⁹⁾ Poročilo pritožbenega organa, ZDA – Dokončne protidampinske in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske, WT/DS379/AB, 11. marec 2011, točka 318.

- (56) Skupina Wilmar je trdila, da imata pripravljavca mešanic, tudi če se družba Pertamina ne šteje za javni organ, pooblastilo in navodilo vlade Indonezije, da v imenu slednje kupujeta biodizel, dobavitelji biodizla pa imajo pooblastilo ali navodilo, da biodizel prodajajo pripravljavcema mešanic. Vendar skupina Wilmar ni predložila nobenih dokazov v podporo tej trditvi. Razpoložljivi dokazi dejansko kažejo, da se je v obdobju preiskave izvajal program, v katerem pripravljavca mešanic in proizvajalci biodizla prostovoljno sodelujejo ter v okviru katerega vlada Indonezije naloži določene zahteve glede mešanja goriv in finančno posreduje, da bi zmanjšala breme, ki je posledica obveznosti mešanja goriv.
- (57) Komisija je opozorila, da že sam obstoj obveznosti mešanja goriv predstavlja pravno obveznost nakupa biodizla, vendar ne pomeni, da vlada Indonezije kupuje biodizel na trgu. Vlada Indonezije zgolj določa odstotek PME, ki ga je treba zmešati z mineralnim dizlom, in ga ne kupuje oziroma namerava kupovati.
- (58) Zato je Komisija tudi to trditev zavrnila.

3.1.2 Ugodnost

- (59) Vsi proizvajalci izvozniki so trdili, da je Komisija napačno ugotovila obstoj ugodnosti, tudi če je plačila, ki jih prejme sklad OPPF, pravilno opredelila kot nepovratna sredstva.
- (60) Proizvajalci izvozniki so trdili, da se sklad OPPF financira izključno z izvozno dajatvijo, ki jo med drugim plačujejo proizvajalci biodizla, zato ti ne prejmejo ugodnosti, saj v sklad vplačajo več, kot iz njega prejmejo. Po njihovih navedbah se sklad OPPF financira iz zasebnih sredstev, zato bi morala Komisija zneske, vplačane v sklad OPPF, odbiti na ravni skupine. Poleg tega so trdili, da bi morala Komisija odbiti znesek dajatve, plačan na izvoz vsakega izdelka, za katerega se uporablja, in ne samo znesek dajatve, plačan za izvoz biodizla.
- (61) Komisija se iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, ni strinjala s to trditvijo.
- (62) Prvič, Komisija je ugotovila, da morajo vse družbe, vključene v vrednostno verigo surovega palmovega olja, vključno s proizvajalci biodizla, plačati dajatev v skladu s predpisi. Tako kot pri splošnem obdavčevanju se podjetja, dejavna v vrednostni verigi surovega palmovega olja, ne morejo po lastni presoji odločiti, ali bodo plačala prispevke skladu OPPF, zato trditev, da se sklad financira iz zasebnih sredstev, ni ustrezna. Sklad OPPF se financira na podlagi običajne dejavnosti pobiranja davčnih in javnih prihodkov, ki jo izvaja vlada Indonezije. Vlada Indonezije dejansko ni predložila dokazov, da se prihodki, zbrani z izvozno dajatvijo, obračunajo neposredno na posebnem knjigovodskem računu sklada OPPF in ne v splošnem proračunu države. Zato bi bil odbitek izvoznih dajatev, ki jih plačajo proizvajalci biodizla, pri ugotavljanju obstoja ugodnosti enako neustrezen kot odbitek vseh davkov, ki jih plačajo upravičenci.
- (63) Drugič, Komisija je ugotovila, da je trditev, da proizvajalci biodizla v sklad OPPF vplačajo več, kot iz njega prejmejo, vsekakor napačna. Navedena trditev dejansko temelji na skupni izvozni dajatvi, plačani na ravni skupine in za vse izdelke, za katere velja izvozna dajatev. Vendar so ob upoštevanju zgolj dajatve, ki jo proizvajalci izvozniki plačajo (posamično, ne kot skupina) na biodizel, zneski, vplačani v sklad OPPF, nižji od zneskov nepovratnih sredstev, ki jih je plačal sklad OPPF.
- (64) Vlada Indonezije ter trije proizvajalci izvozniki, tj. skupini Wilmar in Permata ter družba PT Ciliandra Perkasa, so trdili, da je ugotovitev Komisije, da se s tem programom zagotovi ugodnost proizvajalcem biodizla, napačna. Vzrok za to je dejstvo, da bi morala pripravljavca mešanic ob odsotnosti plačil sklada OPPF kupiti biodizel po njegovi referenčni ceni. Proizvajalci biodizla bi torej prejeli enak znesek, kot ga prejmejo zdaj, kar pomeni, da niso v boljšem položaju, kot bi sicer bili.

- (65) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Sklenila je, da v pravih hipotetičnih razmerah ne bi veljalo, da bi pripravljavca mešanic ob odsotnosti sklada OPPF plačevala referenčno ceno biodizla. Eden od ciljev politike sklada OPPF in namen obveznosti mešanja goriv je spodbujati uporabo biodizla v Indoneziji (namesto mineralnega dizla). Ker je cena mineralnega dizla običajno nižja od cene biodizla, vlada Indonezije sprejema ukrepe, da bi proizvajalcem biodizla olajšala njegovo prodajo. Obenem ta plačila prispevajo k izpolnjevanju zahtev za obvezno mešanje. Sam obstoj programa sklada OPPF kaže, da običajne tržne razmere ne bi podpirale referenčne cene biodizla, ki se uporablja kot dodatek pri transakcijah med družbo Pertamina/AKR in proizvajalci biodizla. Zato brez obveznosti mešanja goriv pripravljavci mešanic sploh ne bi bili spodbujeni k nakupu biodizla. Brez sklada OPPF in njegovih plačil ne bi bilo domače prodaje biodizla. Proizvajalci biodizla bi morali tekmovati s proizvajalci mineralnega dizla. Če ne bi bilo sklada OPPF in programa, ki ga je uvedla vlada Indonezije, proizvajalci biodizla ne bi prejeli dodatnih sredstev do ravni referenčne cene biodizla, ki jo je določila vlada Indonezije.
- (66) Po mnenju Komisije bi bili proizvajalci biodizla v pravih hipotetičnih razmerah v slabšem položaju kot med obdobjem preiskave in po njem. Za proizvajalce biodizla obveznost mešanja goriv dejansko pomeni predvidljiv in zanesljiv vir dohodka na podlagi zajamčene prodaje. Poleg tega skupne prihodke od domače prodaje, tj. znesek, ki ga plačata pripravljavca mešanic, in nepovratna sredstva, ki jih izplača sklad OPPF, predhodno določi vlada Indonezije, s čimer dejansko zavaruje dobavitelje biodizla pred običajnim nihanjem cen, ki bi jim sicer bili izpostavljeni na prostem trgu, če bi ta obstajal.
- (67) V zvezi s tem je Komisija menila tudi, da izračun referenčne cene za biodizel, ki se plača neodvisnim dobaviteljem, ne izraža povpraševanja in ponudbe v običajnih tržnih razmerah brez poseganja države. Družba Pertamina dejansko ni bila pripravljena plačati referenčne cene biodizla, ampak samo nižjo ceno, ne glede na to, ali je prejela ugodnost ali ne. To ugotovitev je potrdila tudi vlada Indonezije med preveritvenim obiskom, ko je pojasnila, da bi družba Pertamina ustvarjala izgubo, če bi kupovala biodizel po njegovi referenčni ceni. Ta izjava je dokazala, da bi bila tržna cena biodizla v neizkrivljenih tržnih razmerah bistveno nižja od sedanje referenčne cene biodizla, ki jo je določila vlada Indonezije.
- (68) Komisija je na podlagi izjave vlade Indonezije sklepala, da noben kupec (tako kot družba Pertamina) ne bi mogel donosno poslovati, če bi bila cena biodizla enaka referenčni ceni, ki jo je določila vlada Indonezije. V takih razmerah se biodizel v Indoneziji ne bi prodajal, kar bi pomenilo, da proizvajalci biodizla ne bi imeli prihodkov, ali pa bi bile cene biodizla nižje od ravni, ki jo je določila vlada Indonezije. Ker vlada Indonezije določi in izvaja obveznost mešanja goriv (glej uvodni izjavi 49 in 50 začasne uredbe), je verjetnost prvega scenarija zelo majhna. Zato je Komisija menila, da bi bile v najverjetnejših hipotetičnih razmerah cene biodizla ob neobstoju sheme, ki je predmet analize, nižje.
- (69) Komisija je zlasti ugotovila, da referenčne cene, ki jih je vlada Indonezije uporabila za določitev zneska nepovratnih sredstev, ki ga izplača sklad OPPF, ne izražajo tržne cene, saj formula za njihov izračun ne temelji na neizkrivljenih tržnih razmerah. Po eni strani je vzrok za to dejstvo, da je celotni trg, tj. nabavni in podrejeni, izkrivljen, zato ne more predstavljati običajnih, konkurenčnih tržnih razmer. Po drugi strani je Komisija menila, da je znesek stroškov pretvorbe, ki ga je vlada Indonezije izračunala na podlagi formule za izračun referenčne cene za biodizel (vsota povprečne domače cene za surovo palmovo olje in pristojbine za pretvorbo v višini 100 USD na tono), previsok. Komisija je preverila dejanske stroške pretvorbe nekaterih proizvajalcev izvoznikov in ugotovila, da so navedeni stroški po izračunu vlade Indonezije precenjeni. Ti dejanski stroški pretvorbe so v obdobju preiskave v povprečju znašali med 60 in 80 USD na tono⁽¹⁰⁾.
- (70) Zato bi morala Komisija, tudi če bi sprejela trditev, da skupna plačila pripravljavcev mešanic in sklada OPPF pomenijo plačilo cene biodizla, kar ni res, skleniti, da bi bila cena, plačana dobaviteljem biodizla, previsoka.

⁽¹⁰⁾ Komisija je ugotovila, da je en proizvajalec izvoznik sporočil višje stroške pretvorbe za enega od svojih obratov. Navedeni proizvajalec izvoznik je pojasnil, da je vzrok za to dejstvo, da je obrat nov in da amortizacija precej vpliva na stroške. Pojasnil pa je tudi, da so stroški njegovih drugih obratov bolj reprezentativni. Ti so v navedenih okvirih. Glede na to Komisija ni upoštevala navedenih stroškov, ki pa so nižji od stroškov pretvorbe, ki jih je izračunala vlada Indonezije.

- (71) Zato je Komisija sklenila, da so proizvajalci biodizla zaradi obstoja programa v boljšem položaju, kot bi bili sicer, in z njim prejemajo ugodnost.
- (72) Vlada Indonezije in vsi proizvajalci izvozniki so trdili tudi, da bi se ugodnost, če bi obstajala, v celoti prenesla na pripravljavca mešanic (družbi Pertamina in AKR). Vzrok za to je, da proizvajalci biodizla domnevno prejmejo tržno ceno za biodizel, pripravljavca mešanic pa ga kupita po nižji ceni (tj. referenčni ceni mineralnega dizla).
- (73) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Kot je že obravnavano v uvodnih izjavah 195 do 201časne uredbe ter v uvodni izjavi 67, je Komisija menila, da realne tržne cene biodizla v Indoneziji ni, saj vlada Indonezije ureja in izkrivlja celotno vrednostno verigo surovega palmovega olja in biodizla. Vsekakor pa je Komisija ugotovila, da na trgu obstaja le cena, ki jo plačujeta pripravljavca mešanic (tj. referenčna cena mineralnega dizla).
- (74) V zvezi s trditvijo, da program zagotavlja ugodnost pripravljavcema mešanic, ki kupujeta biodizel po nižji ceni, je Komisija navedla, da vprašanje, ali ta program koristi (tudi) družbi Pertamina ali AKR, ni predmet te preiskave, saj družbi nista proizvajalca izvoznika zadevnega izdelka.
- (75) Po dokončnem razkritju so vlada Indonezije, družba PT Ciliandra Perkasa ter skupini Permata in Wilmar trdile, da je Komisija napačno ugotovila, da sklad OPPF prinaša ugodnosti proizvajalcem biodizla, ker:
- (a) so hipotetične razmere, ki jih je opredelila Komisija, napačne, saj predpostavljajo, da bi proizvajalci biodizla ob odsotnosti sklada OPPF za biodizel prejeli nižjo ceno. Vlada Indonezije meni, da bi proizvajalci biodizla ob odsotnosti sklada OPPF in brez kakršnih koli pravnih obveznosti, da prodajajo biodizel na domačem trgu, preprosto povečali svoj dobiček in prodajali na izvoznem trgu, ter
  - (b) stroški pretvorbe, ki jih je vlada Indonezije uporabila v formuli za izračun referenčne cene biodizla, niso čezmerni, saj upoštevajo PSA-stroške in dobiček.
- (76) Komisija je obravnavala hipotetične razmere, predstavljene v dokončnem razkritju in opisane v uvodni izjavi 65. Vendar je menila, da trditev vlade Indonezije dodatno potrjuje, da sklad OPPF proizvajalcem biodizla prinaša ugodnosti. Trditev vlade Indonezije temelji na dveh glavnih elementih, in sicer (1) da ni pravne obveznosti za proizvajalce biodizla, da prodajajo biodizel na domačem trgu, in (2) da so proizvajalci biodizla razumni gospodarski subjekti, ki si prizadevajo čim bolj povečati svoj dobiček.
- (77) Komisija ni nasprotovala elementoma, ki ju je navedla vlada Indonezije. Po mnenju Komisije je dejstvo, da se razumni gospodarski subjekti, kot so proizvajalci biodizla, odločijo sodelovati v shemi sklada OPPF, čeprav k temu niso pravno obvezani, empiričen in neizpodbiten dokaz, da je to njihova najboljša možnost za poslovanje.
- (78) Če je, kot je navedla vlada Indonezije in čemur Komisija ni imela nobenega razloga nasprotovati, „cilj zasebnih proizvajalcev biodizla (od katerih je veliko članov večnacionalnih skupin) povečati dobičkonosnost“⁽¹⁾, to pomeni, da je sodelovanje v shemi sklada OPPF najbolj dobičkonosen način poslovanja, ki jim na voljo. Tako bi bili proizvajalci biodizla v kakršnih koli drugih hipotetičnih razmerah v slabšem položaju. Če to ne bi držalo, bi se razumen gospodarski subjekt, za katerega ne veljajo nobene pravne omejitve, namesto sodelovanja v shemi odločil za bolj dobičkonosno možnost.
- (79) Komisija je zato sklenila, da so proizvajalci biodizla v okviru te sheme v boljšem položaju ne glede na alternativne hipotetične razmere. Posledično je potrdila svoj sklep, da sklad OPPF proizvajalcem biodizla prinaša ugodnosti.
- (80) V zvezi s trditvijo vlade Indonezije, da stroški pretvorbe, uporabljeni v formuli za izračun referenčne cene biodizla, niso čezmerni, je Komisija opozorila, da je menila, da plačila sklada OPPF proizvajalcem biodizla pomenijo nepovratna sredstva in niso del plačila za nakup biodizla. Zato po njenem mnenju za ugotovitev obstoja ugodnosti ni bilo pomembno, ali so navedeni stroški pretvorbe čezmerni ali ne.

⁽¹⁾ Pripombe v imenu vlade Republike Indonezije glede dokumenta o dokončnem splošnem razkritju, 14. oktober 2019, odstavek 16.

- (81) V vsakem primeru pa je Komisija, tudi če bi upoštevala obrazložitev vlade Indonezije, da v tem primeru ni nobene ugodnosti, ker so plačila sklada OPPF plačilo za nakup biodizla, ugotovila, da se znesek stroškov pretvorbe ne spreminja redno in da je od 21. marca 2016 določen na 100 USD/tono. Komisija je potrdila, da je vlada Indonezije med preveritvenim obiskom trdila, da se stroški pretvorbe pregledajo vsako leto. Vendar je Komisija menila, da rezultat takega postopka pregleda ne odraža dejanskega stanja na trgu, saj je znesek stroškov pretvorbe višji od dejanskih stroškov, ki jih imajo proizvajalci biodizla, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 69.
- (82) Vlada Indonezije je trdila tudi, da je razpon stroškov pretvorbe, ki jih je pridobila Komisija, po njenem mnenju nereprezentativen. Komisija je v zvezi s tem najprej opozorila, da vlada Indonezije ni predložila nobenih dejanskih dokazov v podporo svoji trditvi. Drugič, Komisija je opozorila, da je te stroške preverila med preveritvenimi obiski, opravljenimi v nekaterih prostorih proizvajalcev biodizla. Pojasnila je, da je za pridobitev teh stroškov odštela vrednost glicerina, pridobljenega v postopku rafiniranja surovega palmovega olja v biodizel⁽¹²⁾.
- (83) Tudi če bi Komisija sprejela trditev vlade Indonezije, da so plačila sklada OPPF plačilo za nakup biodizla, kar ni res, bi glede na navedeno še vedno obstajala ugodnost za proizvajalce biodizla. Proizvajalci biodizla tudi brez obveznosti mešanja goriv ne bi prejeli celotnega plačila, ki ga zagotavlja sklad OPPF.
- (84) Skupina Wilmar je trdila tudi, da referenčna cena, določena za domači indonezijski biodizel, odraža neizkrivljeno tržno dinamiko in ji natančno sledi. Komisija je ugotovila, da je indonezijski domači trg biodizla v celoti reguliran, in sicer od cene surovega palmovega olja do cene biodizla in povpraševanja po njem. Dobavitelji biodizla morajo prodati določene količine po določeni ceni, izračunani po vnaprej določeni formuli in na podlagi elementov, ki ne odražajo dejanskega stanja na trgu. Komisija je zato vztrajala pri svojem sklepu, da referenčna cena, ki jo je določila vlada Indonezije, ne odraža cene, kot bi bila pod neizkrivljenimi tržnimi pogoji, zlasti zato, ker je menila, da je edini zanesljiv približek za neizkrivljeno domačo tržno ceno cena, ki jo plačata pripravljavca mešanic. Ta trditev je bila zato zavržena.
- (85) Po dokončnem razkritju sta vlada Indonezije in skupina Wilmar trdili, da je Komisija ravnala napačno, ko je menila, da je nepomembno, da sklad OPPF prinaša ugodnosti tudi pripravljavcema mešanic. Po mnenju vlade Indonezije je to zato, ker že samo dejstvo, da je sklad OPPF zasnovan tako, da prinaša ugodnosti (tudi) pripravljavcema mešanic, pomeni, da njegovih plačil ni mogoče šteti za nepovratna sredstva.
- (86) Kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 64 do 74, je Komisija menila, da za to preiskavo ni pomembno, ali sta pripravljavca mešanic imela ugodnosti od zadevnega programa. Ni sporno, da sklad OPPF proizvajalcem biodizla zagotavlja nepovratna sredstva, ki jih ob odsotnosti programa ne bi bilo. Ta trditev je bila zato zavržena.

3.1.3 Metodologija, uporabljena pri izračunu skupnega zneska ugodnosti

- (87) Vsi proizvajalci izvozniki so trdili, da je Komisija napačno izračunala znesek ugodnosti, ki ga prejmejo proizvajalci izvozniki, saj je vključila znesek, ki ga plača sklad OPPF kot povračilo stroškov prevoza. Po navedbah proizvajalcev izvoznikov ta denar pomeni zgolj povračilo že nastalih stroškov, zato ni ugodnost. Poleg tega je eden od proizvajalcev izvoznikov trdil, da se ti stroški opredelijo kot stroški, potrebni za upravičenost do subvencijske sheme, in se zato izključijo v skladu s členom 7(1)(a) osnovne uredbe.

⁽¹²⁾ Pri kemični reakciji, ki se uporablja v postopku rafiniranja, kot stranski proizvod nastane glicerol. Slednji se nato prodaja na trgu, zato ne pomeni stroškov.

- (88) Komisija se iz razlogov, navedenih v nadaljevanju, s to trditvijo ni strinjala, saj stroškov prevoza, ki jih imajo proizvajalci biodizla, ne šteje za „kakršn[o] koli pristojbin[o] za vlogo ali drug[e] strošk[e], ki so potrebni za izpolnitev pogojev za subvencijo ali za pridobitev subvencije“.
- (89) Prvič, Komisija je ugotovila, da je v smernicah za izračun zneska subvencije v preiskavah za uvedbo izravnalne dajatve (v nadaljnjem besedilu: smernice) pojasnjeno, da se „običajno lahko odštejejo samo pristojbine ali stroški, ki se v obdobju preiskave plačajo neposredno vladi. Dokazati je treba, da je tako plačilo obvezno za prejemanje subvencije. V skladu s tem se plačila zasebnim stranem, tj. odvetnikom, računovodjem, ki so nastala z oddajo vloge za subvencije, ne odštejejo.“⁽¹³⁾
- (90) V nasprotju z določbami smernic se zadevni stroški prevoza ne plačajo neposredno vladi Indonezije, ampak zasebnim družbam. Poleg tega proizvajalec izvoznik ni pojasnil, kako so ti stroški prevoza „obvezni“ za prejemanje subvencije.
- (91) Drugič, Komisija je menila, da so stroški prevoza običajni stroški, ki jih imajo proizvajalci biodizla pri svojih poslovnih transakcijah s pripravljavcema mešanic. Običajno bi bili stroški prevoza del nakupne cene/pogodbe o nakupu, zato Komisija meni, da ni objektivne utemeljitve za njihovo povračilo. V skladu s tem znesek, ki ga plača sklad OPPF kot povračilo za stroške prevoza, pomeni ugodnost.
- (92) Glede na navedeno je bila ta trditev zavrnjena, Komisija pa je sklenila, da se povračilo stroškov prevoza, ki so jih imeli proizvajalci biodizla, pri izračunu ugodnosti ne odšteje. S sredstvi, ki jih agencija za upravljanje zagotovi proizvajalcem biodizla, se pokrijejo razlika med referenčno ceno mineralnega dizla in referenčno ceno biodizla ter stroški prevoza v okviru istih nepovratnih sredstev.
- (93) Proizvajalci izvozniki so trdili tudi, da imajo stroške kredita v zvezi s plačili sklada OPPF. Po navedbah proizvajalcev biodizla je vzrok za to dejstvo, da sklad OPPF nepovratna sredstva izplača več mesecev po tem, ko proizvajalci izdajo račun ustreznemu pripravljavcu mešanic.
- (94) Komisija se s to trditvijo ni strinjala, saj je v svojih sklepih trdila, da so plačila sklada OPPF nepovratna sredstva in ne plačilo za nakup blaga. Zato je menila, da proizvajalci izvozniki navedenih nepovratnih sredstev sploh ne bi smeli prejeti ter da navedenih nepovratnih sredstev ni mogoče povezati z nikakršnimi stroški kredita.
- (95) Glede na navedeno je ta trditev zavrnjena, Komisija pa je sklenila, da se domnevni stroški kredita, ki so jih imeli proizvajalci biodizla, pri izračunu ugodnosti ne odštejejo.
- (96) Zato je Komisija ponovila svojo ugotovitev, da podpora, ki jo je vlada Indonezije zagotovila industriji biodizla z neposrednim prenosom sredstev prek sklada za subvencioniranje biodizla, pomeni subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, kot je sklenila v uvodnih izjavah 80 do 83časne uredbe.
- (97) Po dokončnem razkritju so vlada Indonezije, družba PT Ciliandra Perkasa ter skupini Permata in Wilmar trdile, da je Komisija ravnala napačno, ko je zavrnila trditev proizvajalcev izvoznikov, da bi morala pri izračunu ugodnosti odšteti stroške prevoza in kredita. Po mnenju vlade Indonezije je to zato, ker so ti stroški potrebni za pridobitev nepovratnih sredstev.
- (98) Komisija je že razpravljala o tej trditvi v uvodni izjavi 89. Poleg tega, kar je že pojasnjeno v uvodni izjavi 91, je Komisija opozorila, da se v skladu s smernicami „običajno lahko odštejejo samo pristojbine ali stroški, ki se v obdobju preiskave plačajo neposredno vladi“. V tem primeru se stroški prevoza ne plačajo vladi Indonezije, temveč zasebnim stranem, nato pa jih vlada povrne. Komisija zato vztraja pri svojem sklepu, da se stroški prevoza v skladu s smernicami ne štejejo za stroške, ki jih je mogoče odbiti. Trditev se zato zavrne.

⁽¹³⁾ UL C 394, 17.12.1998, str. 13.

- (99) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije trdila, da je Komisija storila napako, ker pri izračunu ugodnosti v okviru sheme sklada OPPF ni odštela vložkov v sklad. Vendar so se ti vložki nanašali na plačilo izvoznih dajatev, ki jih je vlada Indonezije določila za različne izdelke na osnovi surovega palmovega olja, ki se izvažajo iz Indonezije. Te dajatve so se poleg izdelka v preiskavi torej pobirale tudi za številne druge izdelke. Kot je navedeno v uvodni izjavi 64 začasne uredbe in dodatno pojasnjeno v uvodni izjavi 62, so te dajatve javni viri. To drži ne glede na to, kateri vladni organ je bil odgovoren za njihovo pobiranje. Zato je bilo sklenjeno, da vložkov v sklad ni bilo primerno odšteti od prejetih ugodnosti. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (100) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije trdila tudi, da je Komisija ravnala napačno, ko je za določitev zneska subvencije uporabila prihodke od prodaje biodizla, in da bi morala namesto tega uporabiti skupne prihodke od prodaje proizvajalcev biodizla (kar bi vključevalo tudi druge izdelke poleg biodizla). Vendar so bile subvencije sklada OPPF dodeljene samo zato, ker so proizvajalci prodajali biodizel. Komisija je zato menila, da je pri izračunu uporabila pravilne prihodke od prodaje, in je to trditev zavrnila.
- (101) Komisija je opozorila, da vlada Indonezije ni predložila nobenih dodatnih argumentov v podporo svojim trditvam, in je zato potrdila svoje ugotovitve iz uvodne izjave 95.

3.2 Podpora vlade za industrijo biodizla z zagotavljanjem surovega palmovega olja za plačilo, ki je nižje od primernega

- (102) Po začasnem razkritju so vlada Indonezije in večina proizvajalcev izvoznikov trdili, da je Komisija napačno opredelila omejitve izvoza, ki jih je vlada Indonezije uvedla za surovo palmovo olje in njegove derivate, kot subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Vlada Indonezije in proizvajalci izvozniki so to utemeljili s trditvijo, da se omejitve izvoza v sodni praksi STO dosledno ne obravnavajo kot subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.
- (103) V zvezi s to trditvijo je Komisija ugotovila, da se v začasni uredbi ne šteje, da so omejitve izvoza same po sebi subvencije, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Namesto tega je menila, da je uvedba omejitev izvoza (kot so izvozni davki in izvozne dajatve) eno od sredstev ali orodij, s katerim vlada Indonezije zagotavlja surovo palmovo olje za plačilo, ki je nižje od primernega. Komisija je na podlagi razpoložljivih dokazov v tej preiskavi ter v skladu s sodno prakso EU in STO ugotovila, da zagotavljanje surovega palmovega olja za plačilo, ki je nižje od primernega, pomeni subvencijo, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi (glej uvodno izjavo 172 začasne uredbe).
- (104) Komisija v nadaljevanju obravnava trditve zainteresiranih strani glede njenih začasnih ugotovitev, da podpora, ki jo vlada Indonezije zagotavlja industriji biodizla z zagotavljanjem surovega palmovega olja za plačilo, ki je nižje od primernega, pomeni finančni prispevek v skladu s členom 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe in/ali dohodkovno ali cenovno podporo v skladu s členom 3(1)(b) osnovne uredbe. Poleg tega Komisija obravnava tudi trditve v zvezi z napakami pri ugotovitvi ugodnosti.
- (105) Po dokončnem razkritju sta vlada Indonezije in skupina Permata trdili, da omejitve izvoza, ki jih je uvedla vlada, nikoli ne morejo pomeniti finančnega prispevka. Komisija je v zvezi s tem poudarila, da je ta trditev za namene te zadeve nepomembna, in sicer zato, ker je sklenila, da finančni prispevek, ki ga je vlada Indonezije dodelila proizvajalcem izvoznikom, izhaja iz zagotavljanja surovega palmovega olja za plačilo, ki je nižje od primernega. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

3.2.1 Neuspešno dokazovanje obstoja finančnega prispevka

- (106) Po dokončnem razkritju so vlada Indonezije ter skupini Permata in Wilmar trdile, da Komisija ni dokazala obstoja finančnega prispevka. Po njihovem mnenju anketirancev je to zato, ker:
- (a) se izvozne omejitve v obdobju preiskave niso izvajale, saj je bil izvozni davek v obdobju preiskave opuščen, izvozna dajatev pa je bila opuščena po obdobju preiskave. Poleg tega ta opustitev pomeni, da vlada Indonezije ne namerava več nalagati izvoznih omejitev, ter

- (b) Komisija ni dokazala, da je bilo dobaviteljem surovega palmovega olja dano pooblastilo ali navodilo.
- (107) V zvezi s trditvijo iz točke (a) je Komisija ugotovila, da je izvozna dajatev v obdobju preiskave veljala in se je pobirala. Zato je trditev vlade Indonezije, da se izvozne omejitve obdobju preiskave niso izvajale, dejansko napačna, saj je izvozna dajatev v obdobju preiskave veljala in imela učinek.
- (108) Komisija se ni strinjala z drugo točko trditve. Če vlada Indonezije ne bi več hotela nalagati izvoznih omejitev za surovo palmovo olje in njegove derivate, bi razveljavila zakonodajo. Začasna določitev stopnje izvozne dajatve in izvoznega davka na nič kaže, da namerava v prihodnosti še naprej uporabljati te omejitve. To ugotovitev potrjujejo tudi javne izjave članov vlade Indonezije. V enem članku z dne 25. septembra 2019 je na primer navedeno: „Vlada se je odločila, da bo do naslednjega leta opustila izvozni davek na surovo palmovo olje in njegove derivate, da bi zmanjšala finančno breme proizvajalcev palmovega olja zaradi padca cen surovega palmovega olja na svetovnem trgu. Minister za gospodarsko usklajevanje Darmin Nasution je v torek v Džakarti izjavil, da bo izvozni davek opuščen do januarja naslednjega leta, ko bo vlada uradno začela izvajati obvezni program za biodizel B-30. Darmin je izrazil upanje, da se bo z izvajanjem politike za biodizel B-30, s katero naj bi se znatno povečalo povpraševanje po palmovem olju, spodbudila cene palmovega olja na domačem trgu. Dejal je, da je opustitev izvoznega davka odobril predsednik Joko „Jokowi“ Widodo. Na podlagi uredbe ministrstva za finance iz leta 2019 bi vlada uvedla izvozni davek v višini do 25 USD na tono, če bi cene znašale med 570 USD in 619 USD na tono, in do 50 USD, če bi presegle 619 USD na tono. Cena surovega palmovega olja od 20. septembra znaša 574,9 USD na tono, do konca tega leta pa naj bi se nekoliko znižala, in sicer na 570 USD na tono. Zato je minister pozval k reviziji uredbe, da bi se omogočila opustitev izvoznega davka, saj se glede na navedeno formulo za določitev cen še vedno uporablja.“⁽¹⁴⁾
- (109) Ta izjava vzpostavlja tudi neposredno povezavo med uvedbo omejitev izvoza (skupaj z drugimi elementi za spodbujitev posebnega ravnanja dobaviteljev surovega palmovega olja) in dejansko ravno cen na domačem trgu. Poleg tega dokazuje, da vlada Indonezije s temi instrumenti vpliva na raven teh cen.
- (110) Kljub trditvi vlade Indonezije in skupine Wilmar v njenem odgovoru na dokončno razkritje je Komisija sklenila, da namerava vlada Indonezije v prihodnosti še naprej uporabljati izvozno dajatev in morda tudi izvozni davek. Zato dejstvo, da vlada Indonezije začasno ni pobirala davkov in dajatev, ki so le nekatera orodja, s katerimi vlada Indonezije zagotavlja surovo palmovo olje za plačilo, ki je nižje od primernega, ne more izpodbijati obstoja finančnega prispevka.

3.2.2 Neuspešno dokazovanje pooblastila ali ukaza v skladu s členom 3(1)(a)(iv) osnovne uredbe

- (111) Po navedbah vseh proizvajalcev izvoznikov trditev Komisije o pooblastilu ali navodilu temelji na nepravilni ugotovitvi, da sta davek in izvozna dajatev, ki ju je vlada Indonezije uvedla za surovo palmovo olje in njegove derivate, namenjena podpiranju industrije biodizla. Poleg tega sta skupini Wilmar in Permata trdili, da je Komisija napačno ugotovila, da domače cene surovega palmovega olja dejansko določa družba PT Perkebunan Nusantara (v nadaljnjem besedilu: družba PTPN), ki je proizvajalec surovega palmovega olja, ki je v celoti v lasti vlade Indonezije.
- (112) V zvezi s prvo trditvijo so proizvajalci izvozniki pojasnili, da je bila stopnja izvoznega davka v obdobju preiskave enaka nič, zato ni pomembna za oceno. Nasprotno pa izvozna dajatev ni bila enaka nič in vsekakor ni bila namenjena podpiranju industrije biodizla, ampak financiranju sklada OPPF.

⁽¹⁴⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2019/09/25/palm-oil-export-levies-suspended-to-help-producers-cope-with-low-prices.html> (nazadnje uporabljeno 21. oktobra 2019).

- (113) Komisija je v uvodni izjavi 88 začasne uredbe priznala, da je bila stopnja izvoznega davka v obdobju preiskave enaka nič. Vendar je izvozni davek, tudi če se zaradi posebnih tržnih razmer v obdobju preiskave ni uvedel, dokaz o orodjih, s katerimi je vlada Indonezije spodbujala dobavitelje surovega palmovega olja k njegovemu zagotavljanju za plačilo, ki je nižje od primerne. Poleg tega je Komisija ugotovila, da vlada Indonezije ni razveljavila izvoznega davka, čeprav je bila njegova stopnja v obdobju preiskave enaka nič. Komisija je ugotovila tudi, da trditev, da vlada Indonezije z izvoznim davkom želi ohraniti umetno nizke domači cen surovega palmovega olja, kot je navedeno v uvodnih izjavah 117 do 121 začasne uredbe, ni izpodbijana.
- (114) V zvezi z izvozno dajatvijo je Komisija ugotovila, da v zakonodaji o naložitvi izvozne dajatve sicer ni izrecno navedeno, da je namenjena podpiranju industrije biodizla z zagotavljanjem surovega palmovega olja po nižjih cenah, vendar se dejansko z izvoznimi dajatvami, ki postanejo del sklada OPPF, podpira izključno industrija biodizla, in sicer prek nepovratnih sredstev sklada OPPF. Dejansko je lahko Komisija med preiskavo ugotovila, da je sklad OPPF kljub širšemu uradnemu mandatu v obdobju preiskave skoraj izključno podpiral industrijo biodizla.
- (115) Poleg tega je uvedba izvozne dajatve leta 2015 sovpadla z obdobjem, v katerem so bile indonezijske cene surovega palmovega olja skoraj povsem enake svetovnim cenam. V okviru tega se izvozna dajatev ne obravnava ločeno, ampak kot del širšega sklopa ukrepov za podpiranje industrije biodizla in urejanje domačih cen surovega palmovega olja, kot je navedeno v uvodnih izjavah 64 do 68 začasne uredbe.
- (116) Komisija je ugotovila tudi, da je bil z izvozno dajatvijo v praksi dosežen predvideni cilj, tj. zniževanje domačih cen surovega palmovega olja. Komisija je lahko v svoji analizi ugotovila razliko med domačimi in izvoznimi cenami indonezijskega surovega palmovega olja. Po njenem mnenju je mogoče to razliko v ceni pojasniti z dejstvom, da je sama uvedba izvozne dajatve povzročila znižanje domačih cen, saj se je surovo palmovo olje tako umetno ohranilo v državi po nizkih cenah, ki jih je določila vlada Indonezije in ki so jih dobavitelji surovega palmovega olja dejansko upoštevali.
- (117) Dejstvo, da vlada Indonezije ni razveljavila izvoznega davka, ampak je zgolj določila njegovo stopnjo na nič, jasno kaže, da še vedno namerava ohranjati nizke cene surovega palmovega olja. Vlada Indonezije se je torej po uvedbi dveh instrumentov, ki imata enak učinek na domače cene surovega palmovega olja, in zagotovitvi zaželenega učinka preiščljeno odločila, da bo ohranila instrument z najširšim razponom zaželenih učinkov (tj. ohranjanje nizkih cen surovega palmovega olja in financiranje sklada OPPF), tj. izvozno dajatev.
- (118) Komisija je zato potrdila, da je celotni sistem omejitev izvoza, ki ga je uvedla vlada Indonezije, zasnovan tako, da koristi industriji biodizla z ohranjanjem umetno nizkih domačih cen surovega palmovega olja (in torej ni zgolj stranski učinek vladnih ukrepov za pobiranje javnih prihodkov).
- (119) V zvezi s trditvijo, da domače cene surovega palmovega olja dejansko ne določa vlada Indonezije, je skupina Wilmar trdila tudi, da je sklep Komisije napačen, ker:
- ponudbe, ki jih oddajo zainteresirani kupci, načeloma temeljijo na mednarodnih tržnih cenah;
  - je razpisni postopek zelo konkurenčen, družba PTPN pa lahko oblikuje ponovno ponudbo, če se šteje, da je cena prenizka;
  - dokazov v podporo trditvi Komisije, da družba PTPN ne deluje kot razumen udeleženec, ni;
  - se domači dobavitelji surovega palmovega olja na podlagi rezultatov razpisov odločijo, ali bodo svoje surovo palmovo olje prodali in po kakšnih cenah;
  - dejstvo, da družba PTPN prodaja surovo palmovo olje na podlagi javnih naročil, pomeni, da je udeleženec, ki se prilagaja cenam, in ne določevalec cen.
- (120) Kar zadeva trditev iz točke (a), je Komisija opozorila, da se je morala zaradi nesodelovanja dobaviteljev surovega palmovega olja in družbe PTPN zanašati na razpoložljiva dejstva, kot je navedeno v uvodnih izjavah 91 do 99 in 126 začasne uredbe. Razen nejasne trditve, da ponudbe za surovo palmovo olje na splošno temeljijo na „mednarodnih tržnih cenah“, noben proizvajalec izvoznik v svojih pripombah glede začasne uredbe ni predložil dokazov o tem, kako oblikuje svoje ponudbe za surovo palmovo olje.

- (121) Ker ta trditev ni bila podprta z nobenim preverljivim dokazom, jo je Komisija ustrezno zavrnila. Namesto da bi dobavitelji surovega palmovega olja svoje cene določili neodvisno ob upoštevanju mednarodnih cen, upoštevajo cene surovega palmovega olja, ki jih dejansko določi družba PTPN.
- (122) Kar zadeva trditev iz točke (b), je Komisija v uvodni izjavi 133 začasne uredbe pojasnila, da družbi PTPN dejansko ni treba ponovno ponuditi višje cene, če prejete ponudbe ne dosegajo načrta cen za zadevni dan. Dejansko je Komisija med preveritvenim obiskom potrdila, da je družba PTPN redno sprejemala ponudbe, ki so nižje od take cene.
- (123) Poleg tega je Komisija navedla, da je uporabila določbe člena 28(1) osnovne uredbe, ker družba PTPN ni odgovorila na Dodatek B, priložen protisubvencijskemu vprašalniku (vprašalnik za dobavitelje palmovega olja) za vse proizvajalce in distributerje palmovega olja, kot je pojasnjeno v oddelku 3.3.2 začasne uredbe. Družba PTPN med preveritvenim obiskom v prostorih vlade Indonezije tudi ni pojasnila, kako določi dnevni načrt cen za surovo palmovo olje. Namesto tega je nejasno razložila, da ta temelji na mednarodnih referenčnih cenah, vendar ni predložila nobenih podrobnih informacij.
- (124) Zato Komisija ni mogla pridobiti nobenih dokazov o tem, da načrt cen izraža tržno ceno, oblikovano na podlagi konkurenčnega razpisnega postopka. Namesto tega je ugotovila, da je domača cena surovega palmovega olja nižja od vseh domnevnih mednarodnih referenčnih cen (vključno z indonezijsko izvozno ceno), na katerih naj bi temeljile cene družbe PTPN.
- (125) V zvezi s trditvijo iz točke (c) je Komisija ugotovila, da družba PTPN ni izpolnila navedenega vprašalnika Komisije. Komisija je zato uporabila razpoložljiva dejstva. Družba PTPN je med preverjanjem vlade Indonezije predložila izvod svojih revidiranih računovodskih izkazov za leti 2016 in 2017. Iz njih je bilo razvidno, da je poslovala z izgubo. Družba PTPN je v poznejši fazi in celo po izteku roka za predložitev pripomb v zvezi s dopisom, s katerim je Komisija sporočila, da bo uporabila razpoložljiva dejstva, predložila dodatne informacije. Vlada Indonezije je trdila, da bi morala Komisija zaradi teh dodatnih informacij spremeniti svojo oceno. Komisija je ugotovila, da so bile informacije predložene zelo pozno in precej po izteku vseh rokov. Družba PTPN ni predložila revidiranih računovodskih izkazov za leto 2018. Zato je Komisija v zvezi z najnovjšim obdobjem prejela samo revidirane računovodske izkaze za eno četrletje obdobja preiskave (zadnje četrletje leta 2017). Iz računovodskih izkazov, ki jih je prejela Komisija, je bilo razvidno, da je družba PTPN poslovala z izgubo. Zapoznele informacije, ki jih je vlada Indonezije predložila v zvezi z obdobjem od leta 2016 do obdobja preiskave (zlasti Excelova preglednica), naj bi dokazovale, da je poslovna dejavnost družbe PTPN v zvezi s surovim palmovim oljem (ki obsega večino dejavnosti družbe) donosna ter da je družba ustvarila enak dobiček pri domači prodaji in izvozu. Vendar te informacije niso bile podprte z revidiranimi računovodskimi izkazi. Nasprotno pa so informacije, predložene na podlagi revidiranih računovodskih izkazov, potrdile, da družba PTPN ne ustvarja dobička pri prodaji svojega surovega palmovega olja in tako ne deluje kot razumen udeleženec na trgu. Komisija je v vsakem primeru ugotovila, da informacij, predloženih v tako pozni fazi (še le po pripombah glede začasne uredbe), ni mogoče sprejeti, ker jih ni mogoče preveriti. Zato je bila trditev zavrnjena.
- (126) V zvezi s trditvijo iz točke (d) so vlada Indonezije in proizvajalci izvozniki trdili, da Komisija ni dokazala, da je ravnanje dobaviteljev surovega palmovega olja nerazumno, saj so ustvarjali dobiček. Ta trditev se nanaša na dobavitelje surovega palmovega olja, ki so izpolnili vprašalnik Komisije, in družbo PTPN ⁽¹⁵⁾.
- (127) Komisija je menila, da pojem nerazumnega ravnanja ni omejen na poslovanje z izgubo, ampak vključuje tudi dejanja, zaradi katerih je poslovna dejavnost v manj ugodnem položaju (manj donosna). Komisija je ugotovila jasno razliko med domačimi in izvoznimi cenami surovega palmovega olja v Indoneziji, zaradi katere bi bila prodaja za izvoz brez izvozne dajatve bolj donosna za dobavitelje surovega palmovega olja.

⁽¹⁵⁾ Kot je obravnavano v uvodni izjavi 142, Komisija na podlagi odgovorov dobaviteljev surovega palmovega olja v zvezi z njihovo dobičkonosnostjo ni mogla oblikovati nobenega sklepa.

- (128) Poleg tega ugotovitev, da sistem omejitev izvoza, ki ga je vzpostavila vlada Indonezije, dejansko preprečuje razumno delovanje domačim proizvajalcem surovega palmovega olja, potrjuje dejstvo, da naj bi se izvoz zaradi odprave izvozne dajatve povečal. V zvezi s tem je bilo v nedavnem članku navedeno: „Generalni sekretar Togar Sitanggang je dejal, da napovedi Indonezijskega združenja za palmovo olje GAPKI kažejo, da se bo lahko nacionalni izvoz surovega palmovega olja po znižanju izvozne dajatve s predhodnih 50 USD na tono na nič povečal za 10–15 %. Togar Sitanggang je ocenil, da se je mesečni nacionalni izvoz surovega palmovega olja že povečal s prejšnjega povprečja, ki je znašalo 700 000 ton, na 800 000–900 000 ton. „Ne bi bilo presenetljivo, če bi se v primeru ohranitve nične stopnje izvozne dajatve mesečni izvoz surovega palmovega olja povečal na milijon ton,“ je dodal. Ocene GAPKI kažejo, da je Indonezija letos že izvozila 6 milijonov ton surovega palmovega olja, kar je približno ena petina skupnega izvoza surovega palmovega olja in drugih derivatov palmovega olja od začetka leta do zdaj.“⁽¹⁶⁾
- (129) Ugotovitev, da pobiranje izvozne dajatve spodbuja dobavitelje surovega palmovega olja k domači prodaji namesto k prodaji za večji dobiček na izvoznem trgu, dodatno potrjuje še en članek. V tem članku je neodvisna analitičarka označila „to novico (tj. določitev izvozne dajatve na nič) za pozitivno za pridelovalce v zgornjem delu oskrbovalne verige, izpostavljene Indoneziji, saj bi lahko sprememba stopenj izvozne dajatve pomagala podpreti sedanje ravni cen surovega palmovega olja. Vendar analitičarka ne pričakuje čistega dobička za pridelovalce v poslovnih letih 2019 in 2020 ter opozarja, da je novica slaba za indonezijske pridelovalce v spodnjem delu verige, saj bodo zaradi spremenjene dajatve pri nižjih cenah surovega palmovega olja izgubili prednost pri marži, ki je zdaj razlika v ceni med surovim palmovim oljem in izdelki iz predelanega palmovega olja. „Še naprej menimo, da se bo z odpravo izvozne dajatve povečala konkurenčnost indonezijskih izvoznikov izdelkov iz palmovega olja, saj bodo prihranili 20–50 USD na tono izvoznega davka, če je cena surovega palmovega olja nižja od 570 USD na tono. Večina prihrankov se bo verjetno prenesla nazaj na indonezijske kmete v obliki višjih domačih cen surovega palmovega olja.“⁽¹⁷⁾
- (130) Slednji članek potrjuje tudi ugotovitev, da je bil predvideni učinek izvozne dajatve, tj. zniževanje domačih cen surovega palmovega olja, dosežen. Dejstvo, da se nekaj surovega palmovega olja izvažajo iz Indonezije, ne pomeni, da ukrepi, ki jih je vlada Indonezije sprejela za to, da bi obdržala surovo palmovo olje v državi, niso spodbujali dobaviteljev surovega palmovega olja k nerazumnemu ekonomskemu ravnanju. Glede na navedeno je Komisija te trditve zavrnila.
- (131) Nazadnje, v zvezi s trditvijo iz točke (e) je Komisija ugotovila, da skupina Wilmar navaja samo del uvodne izjave 146 začasne uredbe, da bi podprla svojo trditev, da se družba PTPN prilagaja cenam. S tem je skupina Wilmar trdila, da je Komisija oblikovala sklep, ki je v resnici v nasprotju s sklepom iz navedene uvodne izjave. Zlasti je Komisija po tem, ko je navedla, da je „[p]reiskava [...] pokazala še, da se z vidika pogajalske moči trg močno preveša v korist kupcem surovega palmovega olja,“ kot je pravilno citirala skupina Wilmar, dodatno pojasnila: „[...] V tem okviru bo vsak kupec dosegal pomembno raven kupne moči, s katero se bo lahko uprl vsakemu poskusu svojega dobavitelja, da zahteva višjo ceno od tiste, ki jo je določila vlada Indonezije. Komisija je zato sklenila, da vlada Indonezije s preglednim sporočanjem dnevnih cen surovega palmovega olja dejansko določa najvišje dnevne cene surovega palmovega olja v Indoneziji prek družbe PTPN.“ V uvodni izjavi 146 začasne uredbe je bil torej oblikovan sklep, ki je v nasprotju s sklepom, ki ga je predstavila skupina Wilmar. Družba PTPN dejansko deluje kot določevalec cen surovega palmovega olja na trgu, saj dobavitelji surovega palmovega olja dejansko upoštevajo tako ceno kljub strukturi trga (ki načeloma kaže, da imajo dobavitelji surovega palmovega olja pomembno pogajalsko moč, ki se ne uporablja v škodo kupcem).
- (132) Poleg navedene dejanske napake je Komisija opozorila še na dejstvo, da skupina Wilmar svoje pripombe ni podprla z nobenimi dejanskimi dokazi. Ker ni bilo novih dejanskih dokazov, je Komisija to trditev zavrnila.
- (133) Skupina Wilmar je trdila še, da Komisija ni dokazala, da vlada Indonezije spodbuja dobavitelje surovega palmovega olja k zagotavljanju surovega palmovega olja za plačilo, ki je nižje od primernega.

⁽¹⁶⁾ <https://lloydslist.maritimeintelligence.informa.com/LL1125599/Indonesia-CPO-exports-get-boost-from-levy-relief> (uporabljeno 23. septembra 2019).

⁽¹⁷⁾ <https://www.theedgesingapore.com/new-indonesian-export-levies-great-news-upstream-planters-threat-processors-cgs-cimb> (uporabljeno 23. septembra 2019).

- (134) Komisija je ugotovila, da skupina Wilmar ni predložila nobenih dokazov v podporo trditvi, da to ne drži. V zvezi s tem Komisija opozarja na trditev odbora EBB glede omejenega števila izpolnjenih vprašalnikov, ki so jih predložili dobavitelji surovega palmovega olja. Zaradi nesodelovanja dobaviteljev surovega palmovega olja in na podlagi elementov iz začasne uredbe je Komisija menila, da obstajajo znatni dokazi, da je vlada Indonezije dobaviteljem surovega palmovega olja dala pooblastilo ali navodilo, naj zagotavljajo surovo palmovo olje za plačilo, ki je nižje od primernega, da bi izpolnila svoje cilje politike, tj. zagotavljanje podpore razvoju industrije biodizla.
- (135) Poleg tega je Komisija ugotovila, da je trditev skupine Wilmar v nasprotju z neizpodbijano dejansko ugotovitvijo, da se skoraj vsi domači nakupi surovega palmovega olja v Indoneziji izvajajo po dnevnih cenah družbe PTPN, prilagojenih stroškom prevoza, kot je navedeno v uvodni izjavi 168 začasne uredbe. Če bi bila trditev skupine Wilmar pravilna in bi dobavitelji surovega palmovega olja delovali popolnoma neodvisno od navodil vlade, ne bi bilo mogoče razložiti take popolne uskladitve cen surovega palmovega olja na razdrobljenem trgu.
- (136) Komisija je zato to trditev zavrnila.
- (137) Skupina Wilmar je trdila še, da Komisija ni dokazala, da je bilo dobaviteljem surovega palmovega olja dano pooblastilo ali navodilo, naj zagotavljajo surovo palmovo olje za plačilo, ki je nižje od primernega. Trditev skupine Wilmar v bistvu temelji na dejstvih, da (1) družba PTPN ne deluje kot določevalac cen, zato se surovo palmovo olje ne zagotavlja za plačilo, ki je nižje od primernega, in da (2) se dobaviteljem surovega palmovega olja ne preprečuje prodaja na izvoznem trgu.
- (138) Komisija je te točke že obravnavala in zavrnila v uvodnih izjavah 127 do 135. Zato je menila, da trditev skupine Wilmar temelji na nepravilnih dejstvih in je ni mogoče sprejeti. Dokazi, ki so na voljo v tej preiskavi, kažejo, da družba PTPN deluje kot določevalac cen za surovo palmovo olje na trgu in da ukrepi, ki jih je sprejela vlada Indonezije, zmanjšujejo sposobnost dobaviteljev surovega palmovega olja za njegov izvoz.
- (139) Podobne trditve so predložile vlada Indonezije, družbi PT Intibenua Perkasatama in PT Musim Mas (v nadaljnjem besedilu: skupina Musim Mas) ter skupina Permata. Vlada Indonezije je v svojih pripombah trdila, da cene surovega palmovega olja določajo tržne sile in da kupci običajno oblikujejo svoje načrte cen na podlagi mednarodnih tržnih cen.
- (140) Komisija je podobne trditve že obravnavala v uvodnih izjavah 62 do 96 in ugotovila, da jih ni mogoče sprejeti. Isti sklep velja za trditve vlade Indonezije. Komisija je znova opozorila, da vlada Indonezije ni predložila nobenih novih dokazov v podporo svoji trditvi.
- (141) Vlada Indonezije je trdila, da Komisija ni dokazala obstoja dokazljive povezave med ravnanjem proizvajalcev surovega palmovega olja in ukrepi vlade Indonezije. V zvezi s tem je Komisija znova opozorila na ugotovitev iz uvodne izjave 168 začasne uredbe, ki jo je izpostavila v uvodni izjavi 137. Po njenem mnenju dejstvo, da vsi neodvisni dobavitelji surovega palmovega olja praktično vedno upoštevajo cene družbe PTPN, nedvoumno dokazuje obstoj navedene povezave (zlasti na trgu, ki je razdrobljen v smislu števila dobaviteljev surovega palmovega olja in geografsko v smislu števila otokov). To velja zlasti v primeru, ko domače cene surovega palmovega olja niso enake neizkrivljeni tržni ceni, ki bi se uporabljala, če ne bi bilo ciljnih usmerjenih ukrepov vlade Indonezije.
- (142) Vlada Indonezije je v svojih pripombah trdila tudi, da je Komisija od vlade Indonezije in neodvisnih dobaviteljev surovega palmovega olja zahtevala, naj predložijo podrobne informacije, vendar teh ni preverila. Poleg tega je trdila, da je Komisija povsem prezrla te informacije pri oblikovanju svojih ugotovitev. V zvezi s tem je še navedla, da je Komisija v zvezi z vlado Indonezije uporabila člen 28 osnovne uredbe, ker ni poskušala pridobiti več takih odgovorov in ni pridobila več informacij od družbe PTPN.

- (143) V zvezi s tem je Komisija menila, da je ta trditev dejansko napačna. Komisija je analizirala vse odgovore, ki so jih zagotovili dobavitelji surovega palmovega olja. Vendar je ugotovila, da je kljub vsem poslanim opominom javno različico svojega odgovora predložil le eden od njih. Ob upoštevanju člena 29(3) osnovne uredbe lahko Komisija prezre informacije, ki so bile predložene, vendar predložnik zanje ni zagotovil ustreznega povzetka. Poleg tega je bila velika večina odgovorov nepopolnih, številni med njimi pa niso vsebovali informacij o dobičkonosnosti. Zato Komisija na podlagi teh odgovorov ni mogla oblikovati nobenih sklepov. Dejansko je bilo nesodelovanje vlade Indonezije in dobaviteljev surovega palmovega olja dodaten znak, da navedeni dobavitelji ravnaajo po navodilu vlade Indonezije v podporo proizvajalcem biodizla.
- (144) Podobno tudi trditev vlade Indonezije, da je Komisija prezrla odgovor družbe PTPN, ni utemeljena. Kot je že bilo pojasnjeno, je Komisija večkrat neuspešno zahtevala sodelovanje družbe PTPN. Kot je navedeno v uvodnih izjavah 29 in 30 začasne uredbe, je Komisija ugotovila, da družba PTPN, ki je v celoti v lasti vlade Indonezije, v predvidenem roku ni odgovorila na Dodatek B k vprašalniku vlade Indonezije. Komisija je zato vladi Indonezije na podlagi člena 28 poslala poziv k dopolnitvi v zvezi z informacijami, ki niso bile predložene. Kot je navedeno v uvodni izjavi 98 začasne uredbe, je vlada Indonezije odgovor na Dodatek B v zvezi z družbo PTPN predložila 30. junija 2019. Odgovor je bil poslan precej po izteku roka za predložitev navedenih informacij (14. marca 2019) in po preveritvenem obisku, ki je potekal v prostorih vlade Indonezije. Informacije so bile torej poslane precej po roku, ni jih bilo mogoče preveriti in vlada Indonezije ni delovala po najboljših močeh v skladu s členom 28 osnovne uredbe. Vsekakor je Komisija uporabila vse dokaze, ki jih je predložila družba PTPN in jih je bilo mogoče preveriti. Zato je ustrezno ocenila informacije, ki jih je predložila družba PTPN, skupaj z drugimi razpoložljivimi dejstvi o trgu surovega palmovega olja v Indoneziji.
- (145) Po dokončnem razkritju so vlada Indonezije ter skupini Permata in Wilmar trdile, da je Komisija napačno ugotovila, da je bilo dobaviteljem surovega palmovega olja dano pooblastilo ali navodilo, ker:
- (a) omejitve izvoza niso namenjene podpori industrije biodizla in je morebiten vpliv na cene je zgolj stranski učinek ukrepov;
  - (b) družba PTPN določa svoje cene na podlagi konkurenčnih ponudb in je dobičkonosna;
  - (c) uskladitev cen dobaviteljev surovega palmovega olja s cenami družbe PTPN ne kaže na pooblastilo ali navodilo;
  - (d) so dobavitelji surovega palmovega olja razumni udeleženci na trgu in Komisija ni preverila njihovih odgovorov ter
  - (e) Komisija ni dokazala dokazljive povezave med ravnanjem vlade Indonezije prek družbe PTPN in delovanjem dobaviteljev surovega palmovega olja. Po mnenju vlade Indonezije omejen tržni delež družbe PTPN slednji ne bi omogočal določanja tržnih cen.
- (146) Komisija je najprej ugotovila, da je izvozna dajatev izrecno namenjena podpori skladu OPPF in da je sklad OPPF namenjen podpori industriji palmovega olja na splošno, vendar, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 76 in 77 začasne uredbe, dejansko podpira samo industrijo biodizla. Poleg tega je Komisija sklenila, da se podpora vlade Indonezije za industrijo biodizla nudi tudi z zagotavljanjem surovega palmovega olja za plačilo, ki je nižje od primernega. Ta cilj je dosežen s skupnim učinkom različnih ukrepov, vključno z izvozno dajatvijo.
- (147) Komisija je zato sklenila, da ima uvedba izvozne dajatve že od samega začetka dva ločena cilja, in sicer financiranje sklada OPF in dopolnitev sklopa ukrepov za znižanje domačih cen. Komisija meni, da si je vlada Indonezije namerno (in uspešno) prizadevala za ta učinek na trgu in da to ni zgolj stranski učinek vladne politike.

- (148) Kar zadeva trditve, da družba PTPN določa svoje cene prek konkurenčnih razpisov in da bi bilo zato treba ta rezultat šteti za tržno ceno, Komisija ponovno opozarja, da se je morala zaradi nesodelovanja dobaviteljev surovega palmovega olja in družbe PTPN zanašati na razpoložljiva dejstva, kot je navedeno v uvodnih izjavah 91 do 99 in 126 začasne uredbe. Razen nejasne trditve, da ponudbe za surovo palmovo olje na splošno temeljijo na „mednarodnih tržnih cenah“, noben proizvajalec izvoznik v svojih pripombah glede začasne uredbe ni predložil dokazov o tem, kako oblikuje svoje ponudbe za surovo palmovo olje. Poleg tega ni bilo neposrednih dokazov o tem, kako dobavitelji surovega palmovega olja določajo svoje cene, pri čemer dejstva kažejo, da so cene usklajene s ceno, ki jo je določila družba PTPN.
- (149) V zvezi s tem je skupina Wilmar v svojih pripombah glede dokončnega razkritja poudarila, da je službe Komisije med preveritvenim obiskom v prostorih skupine Wilmar zanimalo, kako sprejme odločitve o ceni, ki se ponudi v vsakem javnem razpisu družbe PTPN. Pojasnila je tudi, da v poznejšem poročilu o misiji ni nobene navedbe o manjkajočih informacijah. V zvezi s tem je Komisija izpostavila, da skupina Wilmar ne izpodbija dejstva, da so bile informacije, ki jih je predložila v tem primeru, nejasne. Poleg tega se skupini Wilmar v nobeni nadaljnji fazi preiskave ni zdelo primerno zagotoviti podrobnejše razlage tega mehanizma, čeprav jo je Komisija na to večkrat opozorila.
- (150) Ker ta trditev ni bila podprta z nobenim preverljivim dokazom, jo je Komisija zavrnila. Namesto da bi dobavitelji surovega palmovega olja svoje cene določili neodvisno ob upoštevanju mednarodnih cen, upoštevajo cene surovega palmovega olja, ki jih dejansko določi družba PTPN.
- (151) V zvezi s trditvijo, da je družba PTPN dobičkonosna, je Komisija opozorila, da je poleg tega, kar je bilo že pojasnjeno v uvodnih izjavah 125 in 144, vlada Indonezije po dokončnem razkritju predložila zapoznele informacije o revidiranih računovodskih izkazih družbe PTPN za leto 2018, vendar je bil preveden le del teh računovodskih izkazov. Zdi se, da računovodski izkazi za leto 2018 kažejo, da je bila družba PTPN leta 2018 dobičkonosna. Vendar Komisija tega ni mogla oceniti, ker ključni deli računovodskih izkazov niso bili prevedeni ter ker so ti računovodski izkazi zajemali vse izdelke in ne le prihodkov od prodaje surovega palmovega olja. Poleg tega so bili podatki, kot je bilo že pojasnjeno, tako za prodajo surovega palmovega olja kot za družbo kot celoto predloženi prepozno in jih zato ni bilo mogoče preveriti, družba PTPN pa niti ni sodelovala v preiskavi. Komisija je zato sklenila, da točnosti trditve ni bilo mogoče oceniti in jo je bilo treba zavrniti. Kar zadeva trditev iz točke (b), je Komisija v uvodni izjavi 133 začasne uredbe pojasnila, da družbi PTPN dejansko ni treba znova ponuditi višje cene, če prejete ponudbe ne dosegajo načrta cen za zadevni dan. Dejansko je Komisija med preveritvenim obiskom potrdila, da je družba PTPN redno sprejemala ponudbe, ki so nižje od take cene. Poleg tega je Komisija ugotovila, da vlada Indonezije lahko vpliva na odločitve družbe PTPN glede njene cenovne politike in to tudi dejansko počne⁽¹⁸⁾.
- (152) V zvezi s trditvijo, da uskladitev cen dobaviteljev surovega palmovega olja z dnevnimi cenami družbe PTPN kaže na dejstvo, da trg ni neizkrivljen, in ne na pooblastilo ali navdilo, je Komisija opozorila, da so vsi neodvisni dobavitelji surovega palmovega olja ponudili cene, ki so enake dnevni ceni družbe PTPN ali nižje od nje. Po mnenju Komisije to ne more kazati na neizkrivljeno tržno dinamiko. Ni namreč smiselno, da na konkurenčnem trgu noben dobavitelj surovega palmovega olja ne bi prodajal po ceni, ki bi bila višja od cene, ki jo je določil konkurent (razen če konkurent dejansko določa najvišjo ceno za zadevno blago na trgu in vlada vsem drugim akterjem narekuje ali jih spodbuja, da spoštujejo to zgornjo mejo).
- (153) V zvezi s trditvijo vlade Indonezije, da so proizvajalci surovega palmovega olja razumni udeleženci na trgu, saj se 70 % surovega palmovega olja izvozi, je Komisija ugotovila, da v skladu z javnimi viri domača potrošnja surovega palmovega olja znaša 30 % proizvodnje⁽¹⁹⁾. To pomeni, da proizvajalci surovega palmovega olja v celoti zadostijo domačemu povpraševanju in se potem zatekajo k izvozu. Zato dejstvo, da se 70 % proizvodnje surovega palmovega olja izvozi, ne izpodbija ugotovitve, da dobavitelji surovega palmovega olja nimajo razumne izbire. Ravno nasprotno, če bi dobavitelji surovega palmovega olja ravnali razumno, ne bi zadostili domačemu povpraševanju in

⁽¹⁸⁾ Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 133 začasne uredbe, „[...] kadar cena, ki jo ponudi morebitni kupec, ne dosegata načrta cen, se ta zadeva posreduje v obravnavo upravnemu odboru, ki se lahko odloči, da ponudbo sprejme. Komisija je med preveritvenim obiskom potrdila, da se taka sprejemanja redno izvajajo. V vsakem primeru dejstvo, da odločitve o cenah sprejema upravni odbor družbe PTPN, ki jo sestavljajo izključno predstavniki vlade Indonezije, kaže, da vlada Indonezije izvaja znaten nadzor nad družbo PTPN in njenim ravnanjem pri odločitvah o določitvi cen.“

⁽¹⁹⁾ Letno poročilo GAIN o ogrščici in izdelkih iz Indonezije za leto 2019.

bi izvažali vso svojo proizvodnjo ali bistveno večji delež nje, da bi ustvarili večji dobiček. Ti potencialni dodatni dobički od izvoza so omejeni zaradi omejitev izvoza, ki jih vlada Indonezije uporablja, da dobavitelje palmovega olja spodbuja k prodaji na domačem trgu in zadostitvi lokalnim potrebam. Zato dejstvo, da je zadoščeno celotnemu domačemu povpraševanju, kaže na to, da je vlada Indonezije dosegla svoj cilj glede oskrbe domačega trga po cenah, ki so ugodne za proizvajalce biodizla.

- (154) Skupina Wilmar je v svojih pripombah glede dokončnega razkritja trdila, da dejstvo, da se delež izvoza surovega palmovega olja po določitvi izvozne dajatve na nič ni povečal, kaže na to, da je Komisija napačno sklenila, da je izvozna dajatev namenjena ohranjanju surovega palmovega olja v državi in znižanju njegove cene.
- (155) V zvezi s tem je Komisija opozorila, da so podatki, ki jih je predložila skupina Wilmar, pokazali, da se je domača potrošnja povečala, in da je zato predstavljala večji delež skupne proizvodnje surovega palmovega olja. To bi lahko podprlo trditev skupine Wilmar, če bi vlada Indonezije izrazila namero, da odpravi sistem omejitev izvoza. Vendar vlada Indonezije, kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 108, ne namerava odpraviti sistema omejitev izvoza. Jasno je, da je stopnja sistema omejitev izvoza preprosto določena na nič v odziv na zunanje dejavnike, tj. globalno znižanje cen palmovega olja. Vsi indonezijski proizvajalci se dobro zavedajo, da je ta raven le začasna, in zato še naprej dajejo prednost zadostitvi domačemu povpraševanju.
- (156) Skupina Wilmar je v svojem odgovoru predložila tudi informacije o cenah, pri čemer je trdila, da se domače cene surovega palmovega olja od določitve izvozne dajatve na nič niso povišale. Komisija je analizirala navedene informacije in ugotovila, da ni mogla določiti vira podatkov, ki ga je uporabila skupina Wilmar, tako da ni mogla preveriti ali oceniti njihove točnosti. Vendar je ugotovila, da navedeni podatki, če bi se zanašala na njih in če se ne bi upoštevala začasnost dejstva, da je stopnja izvozne dajatve enaka nič, kažejo na uskladitev domače cene z izvoznimi cenami. Zlasti ker je v obdobju preiskave povprečna razlika med obema cenama znašala približno 50 USD/tono, so podatki, ki jih je predložila skupina Wilmar, pokazali, da so se domače cene povišale in približale izvoznim cenam ter da je razlika zdaj nižja od 20 USD/tono. Dejstvo, da se domača cena v absolutnem smislu ni bistveno povišala, je preprosto posledica znižanja svetovnih cen.
- (157) Po mnenju Komisije to podpira njeno ugotovitev, da je sistem omejitev izvoza med drugim in skupaj z drugimi ukrepi namenjen znižanju domačih cen surovega palmovega olja.
- (158) V zvezi s trditvijo vlade Indonezije, da Komisija ni preverila odgovorov neodvisnih dobaviteljev surovega palmovega olja, je Komisija ugotovila, da je ta trditev dejansko napačna. Kot je že bilo navedeno v uvodni izjavi 143, je Komisija ustrezno analizirala vse prejete odgovore, vendar je ugotovila, da je bila velika večina odgovorov nepopolna, veliko jih ni vsebovalo informacij o dobičkonosnosti in veliko dobaviteljev ni predložilo javnih različic odgovorov.
- (159) Vlada Indonezije je poleg tega tudi trdila, da so trditve Komisije v dokončnem razkritju, ki so navedene v uvodni izjavi 143, nepravilne, ker ni mogla najti opomnikov glede javne dokumentacije. Komisija je v zvezi s to trditvijo opozorila, da so ti opomniki del omejene dokumentacije in jih je mogoče najti na seznamu omejenih dokumentov, ki so na voljo zainteresiranim stranem. Kljub temu je Komisija na zaslišanju, ki je potekalo 16. oktobra 2019, vladi Indonezije predložila seznam zadevnih registracijskih števil dokumentov. Komisija je tudi ugotovila, da so bili vprašalniki za neodvisne dobavitelje surovega palmovega olja del vprašalnika, naslovljenega na vlado Indonezije, zato je odgovornost za usklajevanje, zbiranje in zagotavljanje, da so odgovori popolni in pravočasno poslani, v celoti njena.
- (160) V zvezi s trditvijo pod točko (e) je Komisija v uvodnih izjavah 124 do 143časne uredbe pojasnila, kako vlada Indonezije prek družb PTPN deluje kot določevalec cen na indonezijskem domačem trgu in kako vsi neodvisni dobavitelji surovega palmovega olja upoštevajo navedene cene. Vlada Indonezije je v svojih pripombah glede dokončnega razkritja navedla, da zaradi omejenega tržnega deleža družbe PTPN ta rezultat ni verjeten. Vendar je Komisija opozorila, da vlada Indonezije ni predložila nobenih dejanskih dokazov, ki bi podprli njeno trditev in nasprotovali ugotovitvi Komisije.

- (161) Glede na navedeno je Komisija zavrnila trditve vlade Indonezije in proizvajalcev izvoznikov ter potrdila svojo ugotovitev o pooblastilu in navodilu.

3.2.3 Neuspešno dokazovanje dohodkovne ali cenovne podpore v skladu s členom 3(1)(b) osnovne uredbe

- (162) Po začasnem razkritju so vlada Indonezije in proizvajalci izvozniki trdili, da Komisija ni dokazala obstoja dohodkovne in cenovne podpore v korist proizvajalcev biodizla v skladu z zahtevanim standardom, določenim s sodno prakso STO.
- (163) V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da niti vlada Indonezije niti proizvajalci izvozniki niso predložili novih informacij ali dokazov za utemeljitev trditve o neobstoju dohodkovne ali cenovne podpore. Trditve v zvezi s tem zgoj izražajo nestrinjanje z razlago sodne prakse, ki jo je upoštevala Komisija. Komisija je menila, da analiza iz oddelka 3.3.3.7 začasne uredbe ustreza dokaznemu standardu, določenemu z osnovno uredbo, Sporazumom o subvencijah in izravnalnih ukrepih ter sodno prakso STO.
- (164) Ker ni bilo predstavljeno nobeno novo dejstvo, ki bi bilo lahko podlaga za ponovno oceno ugotovitve, je Komisija potrdila sklep iz oddelka 3.3.3.7 začasne uredbe.
- (165) Vlada Indonezije je po dokončnem razkritju trdila, da je Komisija storila napako pri ugotavljanju dohodkovne in cenovne podpore, ker to zahteva obstoj ukrepa, ki zagotavlja določen rezultat, in ne kakršnega koli ukrepa, ki bi imel naključni učinek na cene.
- (166) V zvezi s tem je Komisija že v uvodnih izjavah 153 in 160 pojasnila, da je sklop ukrepov namenjen ureditvi in znižanju domačih cen ter da ni le stranski učinek politike vlade Indonezije. Poleg tega je ugotovila, da niti vlada Indonezije niti proizvajalci izvozniki niso predložili novih informacij ali dokazov za utemeljitev trditve o neobstoju dohodkovne ali cenovne podpore.
- (167) Skupina Wilmar je trdila, da Komisija ni upoštevala njenih trditve v odgovor na začasno razkritje, in je pozvala, naj to stori.
- (168) V nasprotju s trditvijo skupine Wilmar je Komisija analizirala navedene trditve, vendar, kot je navedeno v uvodni izjavi 163, ni našla nobenega novega dejstva. Namesto tega skupina Wilmar pojasnjuje, zakaj se ne strinja z razlago Komisije glede sodne prakse STO in dejstev v zadevi. V navedenih pripombah skupina Wilmar razpravlja tudi o svojem stališču glede pravih hipotetičnih razmer.
- (169) Zaradi jasnosti je Komisija ponovila, da se ne strinja z razlago skupine Wilmar glede sodne prakse STO in dejstev v zadevi, kot je določena v oddelku III.B.3 pripomb k začasni uredbi, in v celoti potrdila sklep iz oddelka 3.3.3.7 začasne uredbe.

3.2.4 Neuspešno dokazovanje obstoja ugodnosti: napaka pri opredelitvi ustrezne referenčne vrednosti

- (170) Komisija je v začasni uredbi ugotovila, da so izvozne cene FOB surovega palmovega olja, ki se izvažajo iz Indonezije v druge dele sveta, kot so navedene v indonezijskih statističnih podatkih o izvozu, ustrezno merilo, saj so določene v skladu z načeli prostega trga, konkurirajo cenam drugih izdelkov na tujih trgih, odražajo prevladujoče tržne razmere v Indoneziji in niso izkrivljene s posegom države. Poleg tega je menila, da je uporabljeno merilo največji približek neizkrivljeni indonezijski domači ceni, kakršna bi bila brez poseganja vlade Indonezije. Komisija je ugotovila tudi, da so cene FOB, uporabljene kot merilo, v skladu z mednarodnimi cenami (kot je na primer cena CIF za Rotterdam).
- (171) Zato je Komisija znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, za vsakega proizvajalca izvoznika izračunala glede na ugodnost za prejemnika, ki je bila ugotovljena v obdobju preiskave. Ocenila je, da je ugodnost vsota razlik med cenami surovega palmovega olja, kupljenega na domačem trgu, in referenčno ceno surovega palmovega olja, ki se je izračunala vsak mesec v obdobju preiskave.

- (172) Vlada Indonezije ter skupini Wilmar in Permata so trdile, da je Komisija (1) napačno menila, da je navedeno merilo ustrezno, in (2) napačno izračunala skupno ugodnost. Vlada Indonezije ter skupini Wilmar in Permata trdijo, da je razlog za to dejstvo, da izvozna cena FOB vključuje izvozno dajatev in je zato izkrivljena. Zelo podobno trditev je predložil tudi odbor EBB.
- (173) Komisija je ugotovila, da trditev, da je izvozna cena izkrivljena, v bistvu pomeni poskus konceptualnega preobrata utemeljitve v zadevi. Medtem ko je Komisija menila, da so domače cene surovega palmovega olja umetno nizke, izvozniki trdijo, da so izvozne cene (ki so približno v skladu z mednarodnimi cenami) previsoke. To pomeni, da izvozniki trdijo, da izvozna dajatev povzroča previsoke cene. Vendar je domača cena tista, ki je izkrivljena, med drugim tudi zaradi izvozne dajatve. Poleg tega je sama vlada Indonezije trdila, da izvozna dajatev ni vključena v izvozno ceno, ki jo je Komisija uporabila pri svojih izračunih ⁽²⁰⁾. Komisija je obravnavala to trditev vlade Indonezije, vendar je menila, da so učinki izvozne dajatve upoštevani v ceni FOB. Komisija je dejansko menila, da prodajalec upošteva obveznost plačila dajatve, ko določi izvozno ceno, ki se nato sporoči organom vlade Indonezije za statistične namene.
- (174) Poleg tega je Komisija menila, da je mesečna izvozna cena FOB, navedena v indonezijskih statističnih podatkih, najustreznejše merilo, kot je navedeno v uvodni izjavi 198 začasne uredbe. Menila je, da je to merilo ustrezno za posamezne nakupne transakcije. Ugotovila je, da so pogoj incoterm FOB referenčne cene in pogoji incoterm domačih nakupnih transakcij, ki jih izvedejo proizvajalci izvozniki, primerljivi. V zvezi s tem ni prejela nobenih pripomb zainteresiranih strani.
- (175) Poleg navedenega je skupina Wilmar trdila, da je Komisija napačno izračunala znesek ugodnosti, ki ga je prejela skupina Wilmar, saj bi morala Komisija pri izračunu odšteti zneske, za katere nakupna cena surovega palmovega olja presega referenčno ceno. V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da je upoštevala samo transakcije, za katere je bila zagotovljena ugodnost (tj. kadar je bila cena, ki so jo plačali proizvajalci izvozniki, nižja od referenčne). To so transakcije, pri katerih zadevni program prinaša ugodnosti proizvajalcem izvoznikom. Zato ne bi bilo smiselno, da bi se odštele transakcije, pri katerih ni bila zagotovljena prednost, saj so bile v skladu s trgovom. V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da je posebna skupina STO v zadevi ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske ⁽²¹⁾, ki je preučila, kako je ministrstvo ZDA za trgovino (USDOC) določilo znesek ugodnosti, zagotovljene z zadevno subvencijo, opredeljeno kot zagotavljanje „gume“ za plačilo, ki je nižje od primerne ⁽²²⁾, navedlo, da je treba domnevne subvencije „analizirati v zvezi z določenim obdobjem, da se ugotovi skupni znesek subvencioniranja v obdobju preiskave,“ ⁽²³⁾ ter da „člen 14(d) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih ne vsebuje sklica na pojme izravnave ali „negativnih ugodnosti“ ali izračuna povprečja za celotno obdobje preiskave za posamezno blago“ ⁽²⁴⁾. Pri primerjavi gre za primerjavo posameznih nakupnih transakcij s posebno referenčno vrednostjo za posamezno nakupno transakcijo. Komisija je opravila medsebojno primerjavo posameznih transakcij, da bi ugotovila morebiten obstoj ugodnosti in njen znesek. Vsota ugodnosti, ugotovljenih za posamezne transakcije, je znesek subvencije. Zato se ta trditev zavrne.

⁽²⁰⁾ t19.005028.

⁽²¹⁾ Glej poročilo posebne skupine, ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske (WT/DS379/R), točke 11.38 do 11.69.

⁽²²⁾ USDOC je izračunalo mesečne tržne referenčne cene za vsako vrsto gume na podlagi dejanskih nakupov gume, ki so jih proizvajalci pnevmatik opravili pri zasebnih virih, in uporabilo te mesečne referenčne cene, da bi za vsak mesec posebej ugotovilo, ali je bila zagotovljena ugodnost. USDOC je za vsakega proizvajalca pnevmatik seštelo tako izračunane zneske pozitivne ugodnosti za vsako vrsto gume, da je ugotovilo skupno ugodnost, ki jo je posamezni proizvajalec pnevmatik pridobil za posamezno vrsto gume v obdobju preiskave. Te vsote specifičnih ugodnosti v zvezi s surovino je nato seštelo, da je ugotovilo skupno ugodnost, ki jo je vlada zagotovila proizvajalcu pnevmatik z zagotavljanjem vseh vrst surovin iz gume v obdobju preiskave. Kitajska je trdila, da je treba v primeru, da so bili v obdobju preiskave nekateri nakupi opravljeni za ceno, višjo od referenčne ali tržne cene, vsoto teh zneskov „negativne“ ugodnosti, kot se izmerijo glede na referenčno ceno, po pravu izravnati glede na zneske „pozitivne“ ugodnosti za celotno obdobje preiskave.

⁽²³⁾ Glej poročilo posebne skupine, ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske (WT/DS379/R), točka 11.45. V zvezi s tem glej tudi sodbo Splošnega sodišča z dne 10. aprila 2019 v zadevi T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, točke 180–182.

⁽²⁴⁾ Glej poročilo posebne skupine, ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske (WT/DS379/R), točka 11.47.

- (176) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije trdila tudi, da Komisija ni dokazala obstoja ugodnosti, ker (1) ni logično, da bi ugotovila ugodnost v obliki omejitev izvoza na konkurenčnem finančnem trgu, in ker (2) domače cene surovega palmovega olja sledijo konkurenčni tržni dinamiki.
- (177) V zvezi s tem Komisija ponovno opozarja, da je ugodnost v tej zadevi v obliki zagotavljanja surovega palmovega olja za plačilo, ki je nižje od primerne. Prva trditev vlade Indonezije se zato zavrne.
- (178) V zvezi s trditvijo vlade Indonezije, da domače cene surovega palmovega olja sledijo konkurenčni in neizkrivljeni tržni dinamiki, se Komisija sklicuje na opravljeno analizo, zlasti v uvodni izjavi 151.
- (179) Komisija zato vztraja pri svoji ugotovitvi, da ta shema proizvajalcem izvoznikom prinaša ugodnosti.
- (180) Vlada Indonezije je trdila tudi, da je Komisija opredelila napačno merilo, in sicer predvsem zato, ker je uporabljeno merilo vključevalo izvozno dajatev, in da bi morala od merila odšteti izvozno dajatev.
- (181) V zvezi s tem je Komisija ugotovila protislovje med to izjavo in odgovorom vlade Indonezije na poziv k dopolnitvi z dne 14. marca 2019. V tem odgovoru je vlada Indonezije navedla: „Vlada Indonezije potrjuje, da statistični podatki o izvozu v EU zajemajo le biodizel, proizveden v Indoneziji. Sporočena vrednost izvoza je FOB in izvozni davek oziroma izvozna dajatev ni vključena.“ Komisija je tudi opozorila, da vlada Indonezije ni predložila nobenega dodatnega dejstva v podporo svoji trditvi. Kot je pojasnjeno v uvodni izjavi 173, je Komisija menila, da sporočena izvozna cena FOB dejansko vključuje učinke izvozne dajatve.
- (182) Skupina Wilmar je trdila, da je bilo merilo, uporabljeno za izračun ugodnosti, pretirano, ker je bilo uporabljeno merilo „zunaj države“. Vendar je treba pri določitvi najnatančnejšega in najprimernejšega merila, ki ga je treba uporabiti, opozoriti, da Komisija ni uporabila meril „zunaj države“, kot so tista, ki so na voljo v Maleziji ali Evropi, kot je cena CIF za Rotterdam. Indonezijske izvozne cene so bile uporabljene, ker so indonezijske (in v tem smislu torej „znotraj države“) in ker predstavljajo zanesljivo tržno osnovo za primerjavo. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (183) Zato je Komisija potrdila sklep iz uvodne izjave 172.

3.2.5 Specifičnost

- (184) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije trdila, da Komisija ni dokazala specifičnosti programa. Po mnenju vlade Indonezije je subvencija specifična, če se nanaša na eno samo industrijo.
- (185) Komisija se s to trditvijo ni strinjala. Opozorila je, da je posebna skupina v zadevi „ZDA – Subvencije za gorski bombaž“ pojasnila: ‚V skladu z besedilom člena 2 Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih je subvencija ‚specifična‘, če je specifična za podjetje ali industrijo ali skupino podjetij ali industrij (v Sporazumu o subvencijah in izravnalnih ukrepih navedeno kot ‚določena podjetja‘) v pristojnosti organa, ki dodeljuje subvencije [...].‘ Posebna skupina je pojasnila tudi, da se specifičnost ‚[...] nanaša na skupino industrij, ker so ‚določena podjetja‘ v uvodnem besedilu člena 2.1 na splošno opredeljena kot podjetje ali industrija ali skupina podjetij ali industrij“⁽²⁵⁾.
- (186) Pritožbeni organ v zadevi ZDA – Protidampinške in izravnalne dajatve (Kitajska) je obravnaval pomen „določenih podjetij“ v členu 2: „Poleg tega je subvencija specifična v skladu s členom 2.1(a) Sporazuma o subvencijah in izravnalnih ukrepih, če je dostop do te subvencije izrecno omejen na ‚določena podjetja‘. V uvodnem besedilu člena 2.1 je določeno, da se pojem ‚določena podjetja‘ nanaša na ‚podjetje ali industrijo ali skupino podjetij ali industrij‘. Najprej opozarjamo, da je beseda ‚določen‘ opredeljena kot ‚znan in podrobno obravnavan, vendar ne

⁽²⁵⁾ Poročilo posebne skupine, ZDA – Subvencije za gorski bombaž, WT/DS267/R, Dod. 1 do Dod. 3 in Popr. 1, sprejeto 21. marca 2005, kakor je bilo spremenjeno s poročilom pritožbenega organa WT/DS267/AB/R, DSR 2005:II, str. 299, točka 7.1140.

izrecno opredeljen: (s samostalnikom v ednini) poseben(-na, -no), (s samostalnikom v množini) posebni(-e, -a), nedvoumni(-e, -a). Pojem ‚skupina‘ pa je običajno opredeljen kot ‚število ljudi ali predmetov, za katere se šteje, da tvorijo enoto ali celoto na podlagi določene medsebojne ali skupne povezave ali namena, ali ki jih je mogoče razvrstiti skupaj zaradi določene stopnje podobnosti‘. V primeru samostalnikov, označenih s pojmom ‚določen‘ in ‚skupina‘, vidimo, da je ‚podjetje‘ lahko opredeljeno kot ‚firma, družba‘, medtem ko ‚industrija‘ pomeni ‚določeno obliko ali podružnico produktivne delovne sile, trgovina, proizvodnja‘. Ugotavljamo, da je posebna skupina v zadevi ZDA – Subvencije za gorski bombaž menila, da se lahko ‚industrija ali skupina ‚industrij‘ na splošno opredeli glede na vrsto izdelkov, ki se proizvajajo‘, da se ‚pojem ‚industrija‘ nanaša na proizvajalce določenih izdelkov‘ in da je ‚obseg tega pojma ‚industrije‘ lahko odvisen od več dejavnikov v danem primeru‘. Navedeno kaže, da se pojem ‚določena podjetja‘ nanaša na eno samo podjetje ali industrijo ali vrsto podjetij ali industrij, ki so znane in podrobno obravnavane. Kljub temu se strinjamo s Kitajsko, da ta pojem vključuje ‚določeno stopnjo nedoločenosti in negotovosti‘, in posebno skupino v zadevi ZDA – Subvencije za gorski bombaž, da se lahko odločitev, ali določeno število podjetij ali industrij lahko pomeni ‚določena podjetja‘, sprejme le za vsak primer posebej.“⁽²⁶⁾

- (187) Komisija je zato opozorila, da sodna praksa STO ne zahteva, da se subvencija nanaša na eno samo industrijo, da bi bila specifična, temveč se lahko nanaša tudi na „vrsto podjetij ali industrij, ki so znane in podrobno obravnavane“. V tej zadevi je Komisija v uvodni izjavi (202)časne uredbe sklenila, da je sklop ukrepov specifičen, ker prinaša ugodnosti podjetjem, ki so dejavna v vrednostni verigi palmovega olja. Zato je v skladu s sodno prakso STO sklenila, da je sklop ukrepov specifičen, saj se nanaša na „vrsto podjetij ali industrij, ki so znane in podrobno obravnavane“. Trditve vlade Indonezije se zato zavrne.

3.3 Podpora vlade za industrijo biodizla z oprostivjo uvoznih dajatev na stroje, uvožene na območja pod carinskim nadzorom

- (188) Kot je navedeno v uvodni izjavi 237časne uredbe, je Komisija izračunala ugodnost, ki jo oprostitev uvozne dajatve na uvožene stroje prinaša proizvajalcem izvoznikom, kot skupni znesek neplačane dajatve, odobrene v obdobju preiskave na podlagi življenjske dobe temeljnih sredstev. Proizvajalci izvozniki so trdili, da bi morala Komisija pri izračunu ugodnosti, pridobljenih zaradi oprostitve uvoznih dajatev na uvožene stroje, dodeliti prejete zneske za skupni prihodek zadevnih družb in ne le za prihodek od zadevnega izdelka. Pojasnili so, da je razlog za to dejstvo, da seznam strojev, uvoženih brez plačila dajatve, ne vključuje samo strojev za proizvodnjo biodizla, ampak tudi za druge izdelke.
- (189) V zvezi s tem je Komisija že z vprašalnikom za proizvajalce izvoznike zahtevala, naj družbe predložijo seznam strojev in navedejo njihovo uporabo. Komisija je opozorila, da noben proizvajalec izvoznik ni omenil morebitne dvojne rabe posameznih strojev pred preveritvenim obiskom, ko bi bilo mogoče preveriti te informacije. Ker te trditve ni bilo mogoče preveriti, je bila zavrjena.
- (190) Kar zadeva uvoz strojev na območja pod carinskim nadzorom, je Komisija po objavi časne uredbe prejela pripombe odbora EBB glede delnega sodelovanja skupine Wilmar v zvezi s tem. Odbor EBB je opozoril, da skupina Wilmar ni razkrila zneska subvencij, prejetega na podlagi subvencijske sheme območij pod carinskim nadzorom. Poleg tega je navedel, da stopnja časne dajatve, uvedene za skupino Wilmar, ni najvišja med časnimi dajatvami, uvedenimi za to shemo.
- (191) V zvezi s tem je Komisija potrdila, da je zaradi delnega nesodelovanja v zvezi s podatki o območjih pod carinskim nadzorom na podlagi člena 28 osnovne uredbe za skupino Wilmar v zvezi s tem uporabila razpoložljiva dejstva.

⁽²⁶⁾ WT/DS379/AB/R, ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere izdelke iz Kitajske, poročilo pritožbenega organa z dne 11. marca 2011, DS 379, točka 373.

- (192) Po dokončnem razkritju je družba PT Ciliandra Perkasa trdila, da je Komisija napačno zavrnila njeno trditev, da bi morala Komisija dodeliti prejete zneske za skupni prihodek zadevnih družb in ne le za prihodek od zadevnega izdelka. Po mnenju družbe PT Ciliandra Perkasa je to zato, ker bi lahko Komisija na podlagi razpoložljivega seznama ugotovila, ali se vsak posamezen stroj uporablja samo za biodizel ali pa ima dvojno rabo.
- (193) Komisija je v uvodni izjavi 189 opozorila, da noben proizvajalec izvoznik, vključno z družbo PT Ciliandra Perkasa, ni omenil morebitne dvojne rabe posameznih strojev pred preveritvenim obiskom, ko bi bilo mogoče preveriti te informacije. Ker te trditve ni bilo mogoče preveriti, je bila zavrjnena.

3.4 Splošna pripomba o metodologiji, uporabljeni za izračune subvencije

- (194) Po začasnem razkritju je skupina Wilmar trdila, da je Komisija napačno izračunala zneske subvencije, ker je pri tem upoštevala dodelitve za prihodke. Skupina Wilmar trdi, da bi morala Komisija v skladu s členom 7(1) osnovne uredbe izračunati znesek subvencije na enoto subvencioniranega izdelka in ne za vsak program.
- (195) Komisija je navedla, da nobena subvencija ni bila dodeljena z navedbo izdelanih, proizvedenih, izvoženih ali prevažanih količin. Zato je bil znesek celotne subvencije dodeljen za zadevni prihodek družb skupine Wilmar od prodaje v skladu s členom 7(2) osnovne uredbe, v katerem je navedeno: „Kadar se subvencija ne dodeli z navedbo izdelanih, proizvedenih, izvoženih ali prevažanih količin, se znesek subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, določi z dodelitvijo vrednosti celotne subvencije, kakor je primerno, za raven proizvodnje, prodaje ali izvoza zadevnih izdelkov med obdobjem preiskave o subvencioniranju.“
- (196) Ker nobena od teh subvencij ni dodeljena z navedbo izdelanih, proizvedenih, izvoženih ali prevažanih količin, je zadevni prihodek družbe od prodaje najustreznejši imenovalac. V zvezi s tem je treba omeniti, da je bil zadevni prihodek določen tako, da čim bolj odraža prodajno vrednost izdelkov, ki jih je družba prejemnica prodala. Kakršna koli druga predlagana metodologija za izračun zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, bi bila v nasprotju z ustreznimi določbami osnovne uredbe (člena 7 in 15) in upravno prakso Komisije, kadar v protisubvencijskih postopkih izbira ustrezni števec/imenovalac za dodelitev zneska subvencije, proti kateri se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Trditev skupine Wilmar se zato zavrne.

3.5 Sklep o subvencioniranju

- (197) Po začasnem razkritju je vlada Indonezije podala pripombo glede statusa podpore za industrijo biodizla z neposrednim prenosom sredstev prek sklada OPPF in zagotavljanjem surovega palmovega olja za plačilo, ki je nižje od primernega. Zlasti je navedla, da je sklad OPPF septembra 2018 prenehal plačevati sredstva izvoznikom biodizla in da je bila izvozna dajatev na surovo palmovo olje od 4. decembra 2018 enaka nič.
- (198) V odziv na to je Komisija navedla, da sta oba programa še vedno veljavna in nista bila uradno razveljavljena. Glede na to, kako delujeta, bosta tudi v prihodnje prinašala ugodnosti proizvajalcem izvoznikom. Plačila sklada OPPF so se prenehala zaradi razlike med referenčno ceno mineralnega dizla in referenčno ceno biodizla, ne pa zaradi odprave programa. Poleg tega je sklad OPPF decembra 2018 ponovno začel izplačevati sredstva. Zato je Komisija menila, da so bili pogoji iz člena 15(1) izpolnjeni, in je to trditev zavrnila.
- (199) Dokončne stopnje subvencije v zvezi z opisanim sklopom ukrepov, izražene kot odstotni delež cene CIF meja Unije brez plačane dajatve, so:

Preglednica 1

Dokončne stopnje subvencije

Družba	Dokončna stopnja subvencije
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama in PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri in PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia in PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %
Vse druge družbe	18,0 %

4. ŠKODA

4.1 Opredelitev industrije Unije in proizvodnje v Uniji

- (200) Po objavi začasne uredbe je skupino Wilmar zanimalo, ali ima španski proizvajalec biodizla Masol, ki je del vzorca, status člana industrije Unije glede na njegovo povezavo s skupino Musim Mas, pri čemer je še navedla, da družba kupuje in proizvaja biodizel v Uniji.
- (201) Komisija je menila, da družba Masol spada v opredelitev industrije Unije, saj proizvaja biodizel v svojih obratih v Uniji. Poleg tega ima Komisija v skladu s členom 9(1)(a) osnovne uredbe možnost vključiti proizvajalce Unije v opredelitev industrije tudi, kadar zadevni izdelek tudi uvažajo. V zvezi s tem je Komisija ugotovila, da je ekonomski poudarek družbe Masol tudi v Uniji, saj njena proizvodnja v Uniji močno presega njene nakupe biodizla iz Indonezije ali od drugod.
- (202) Po dokončnem razkritju je skupino Wilmar ponovno zanimalo, ali bi bilo treba družbo Masol izključiti iz opredelitve industrije Unije, saj gre za hčerinsko družbo, ki je v celoti v lasti skupine Musim Mas.
- (203) Komisija je obravnavala to stališče, vendar je menila, da družba Masol kot proizvajalec biodizla v Uniji ostaja del industrije Unije. Lastništvo te družbe je le eden od elementov, ki so bili v zvezi s tem upoštevani, in glede na znaten delež njene proizvodnje v Uniji v tej zadevi ni odločilno vplivalo na njen status proizvajalca Unije.
- (204) Po začasnem razkritju je skupina Wilmar je podala pripombe tudi v zvezi z ravno proizvodnje v Uniji iz preglednice 3 začasne uredbe, pri čemer je navedla, da bi v obdobju preiskave proizvodnja preseгла potrošnjo, če bi se proizvodnja v obdobju od leta 2015 do obdobja preiskave povečala za enak odstotni delež kot potrošnja (za 33 %).
- (205) Komisija je ugotovila, da na to primerjavo vpliva zaokroževanje, saj je bilo točno povečanje potrošnje v obravnavanem obdobju 32,58-odstotno. Raven proizvodnje je bila v letu 2015 nižja od ravni potrošnje Unije. Zato je matematično nemogoče, da bi se obe ravni povišali za enak odstotek in bi prvotno nižja raven (proizvodnja) preseгла prvotno višjo raven (potrošnjo), če se obe matematično pravilno povišata za enak odstotek.
- (206) Poleg tega je Komisija opozorila, da je navedba v uvodni izjavi 269 začasne uredbe o tem, da proizvodnja industrije Unije ni izpolnjevala povpraševanja, dejansko pravilna. Komisija je v vsakem primeru ugotovila, da je imela industrija Unije v celotnem obravnavanem obdobju neizkoriščeno zmogljivost, potrebno za povečanje svoje proizvodnje in izpolnitev povišane ravni potrošnje, kar ji ni uspelo storiti zaradi subvencioniranega uvoza biodizla.
- (207) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovno podala isto pripombo, in sicer da je proizvodnja Unije v letu 2015 znašala skoraj 100 % potrošnje Unije in da bi zato, če je Komisija pričakovala, da se bo proizvodnja povečala popolnoma v skladu s potrošnjo, industrija Unije dejansko imela monopol nad celotno potrošnjo EU.

- (208) Vendar je v uvodni izjavi 269 začasne uredbe zgolj navedeno, da proizvodnja Unije ni sledila povpraševanju v Uniji in da je bila razlika v uvozu biodizla v Unijo. Ta izjava je še vedno točna. Vendar je dejansko napačno govoriti o monopolu industrije Unije. Kot je navedeno v uvodni izjavi 264 začasne uredbe, industrijo Unije sestavlja več kot 200 proizvajalcev, ki si med seboj konkurirajo na trgu Unije. Zato v tem primeru ni primerno govoriti o morebitnem monopolu industrije Unije.
- (209) Ker drugih pripomb glede opredelitve industrije Unije in proizvodnje v Uniji ni bilo, je Komisija sklepe iz uvodnih izjav 264 do 269 začasne uredbe potrdila.

4.2 Potrošnja Unije

- (210) Po začasnem razkritju je indonezijska proizvajalka izvoznica skupina Wilmar navedla, da se Komisija pri analizi potrošnje Unije ni sklicevala na drugo direktivo o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov ⁽²⁷⁾ ali delegirano uredbo Komisije ⁽²⁸⁾ o surovinah z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč.
- (211) Komisija je navedla, da se akta nanašata na prihodnost in ne na preteklo potrošnjo ter pomenita nadaljevanje politike Unije, usmerjene v spodbujanje uporabe biodizla v dizelskih motorjih, pri čemer trditev skupine Wilmar, da lahko akta omejita potrošnjo PME, ni povezana s celotno potrošnjo biodizla v Uniji.
- (212) Poleg tega je skupina Wilmar v svojih pripombah glede začasnega razkritja potrdila, da lahko potrošnja PME ostane na ravni iz leta 2019 do konca leta 2023 ⁽²⁹⁾. Potrošnja surovin z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč se bo zmanjšala šele po 31. decembru 2023.
- (213) Poleg tega industrija Unije zdaj proizvaja znaten delež PME. Z nadomeščanjem PME, ki ga zdaj proizvaja industrija Unije, se lahko uvoz iz Indonezije srednjeročno še naprej povečuje.
- (214) Ker glede potrošnje Unije ni bilo pripomb, je Komisija sklepe iz uvodnih izjav 270 do 278 začasne uredbe potrdila.

4.3 Uvoz iz Indonezije in nelojalno nižanje prodajnih cen

- (215) Kar zadeva obseg in tržni delež uvoza iz Indonezije, je Komisija po objavi začasne uredbe od indonezijskih izvoznikov, nepovezanega trgovca z biodizlom Gunvor in vlade Indonezije prejela pripombe glede obsega uvoza iz Indonezije v obravnavanem obdobju.
- (216) Navedene strani so trdile, da je analiza uvoza iz Indonezije pomanjkljiva, saj ne zajema obdobja 2010–2012, tj. obdobja pred uvedbo protidampinških dajatev leta 2013.
- (217) Komisija je te pripombe sicer obravnavala, vendar je obseg uvoza iz Indonezije pravilno opisan v uvodnih izjavah 279 do 282 začasne uredbe, pri čemer je Komisija v uvodnih izjavah 281 in 282 jasno predstavila učinek veljavnih protidampinških dajatev.

⁽²⁷⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2018 o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov (UL L 328, 21.12.2018, str. 82).

⁽²⁸⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/807 z dne 13. marca 2019 o dopolnitvi Direktive (EU) 2018/2001 Evropskega parlamenta in Sveta glede določitve surovin z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, v zvezi s katerimi se ugotavlja znatna širitev proizvodnega območja na zemljišča z visoko zalogo ogljika, ter certificiranja pogonskih biogoriv, drugih tekočih biogoriv in biomasnih goriv z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč (UL L 133, 21.5.2019, str. 1).

⁽²⁹⁾ Člen 26(2) Direktive (EU) 2018/2001.

- (218) Komisija je opozorila tudi, da se obravnavano obdobje začne leta 2015, zato analize obsega uvoza iz Indonezije ni mogoče opraviti za nazaj za obdobje 2010–2012, če se želi upoštevati obravnavano obdobje v tej preiskavi. Trajanje obravnavanega obdobja v tej zadevi je običajno obdobje, uporabljeno za take preiskave. V vsakem primeru je ob upoštevanju obsega uvoza iz Indonezije, kot je bil ugotovljen v protidampinški preiskavi, ki se je končala leta 2013, mogoče ugotoviti, da je bil obseg uvoza iz Indonezije v obdobju 2010–2011 podoben obstoječemu obsegu v sedanjem obdobju preiskave in predvidenemu obsegu v bližnji prihodnosti, če se ukrepi ne uvedejo ⁽³⁰⁾.
- (219) Trgovec Gunvor je pripomnil še, da upoštevanje samo uvoza iz Indonezije v obdobju preiskave pomeni, da se ni upoštevala raven uvoza iz Argentine. Vendar je bila ta analiza izvedena v uvodnih izjavah 368 do 370 oddelka 6 (vzročna zveza) začasne uredbe.
- (220) Kar zadeva nelojalno nižanje prodajnih cen, je Komisija po začasnem razkritju prejela pripombe od indonezijskih proizvajalcev izvoznikov in vlade Indonezije, ki so trdili, da je treba izračune nelojalnega nižanja prodajnih cen prilagoditi ali dodano pojasniti.
- (221) V začasni uredbi so določene tri metode za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen med uvozom biodizla iz Indonezije in prodajo biodizla na trgu Unije. Komisija bo dodatno pojasnila te tri metode, uporabljene v tej zadevi za ugotovitev obstoja znatnega nelojalnega nižanja prodajnih cen na podlagi podatkov v zvezi z vzorčenimi proizvajalci izvozniki.
- (222) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije podala pripombe glede treh metod Komisije za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen, pri čemer je navedla, da Komisija ni upoštevala različnih sodnih odločb Sodišča Evropske unije in Svetovne trgovinske organizacije.
- (223) Komisija se s tem ni strinjala. V nadaljevanju predstavljene tri metode podrobno analizirajo nelojalno nižanje prodajnih cen Unije zaradi indonezijskega uvoza biodizla, pri čemer je bilo pri vseh treh je bilo ugotovljeno nelojalno nižanje prodajnih cen.
- (224) Pripombe vlade Indonezije glede dokončnega razkritja so vsebovale tudi nekatera splošna opažanja glede nelojalnega nižanja prodajnih cen, ki so obravnavana v nadaljevanju.
- (225) Prvič, vlada Indonezije je primerjala PME in metil ester iz repičnega olja (v nadaljnjem besedilu: RME) ter pri tem ugotovila, da imata različne fizikalne lastnosti (pri enem CFPP znaša +13 °C, pri drugem pa –14 °C) in cene.
- (226) Komisija se strinja z vlado Indonezije, zato ni neposredno primerjala prodaje PME in RME.
- (227) Drugič, vlada Indonezije se sklicuje na uvodno izjavo 290 začasne uredbe, v kateri je navedeno, da se PME običajno ne uporablja v čisti obliki, temveč se običajno meša z drugimi vrstami biodizla, da se ustvari mešanica z nižjo ravno CFPP.
- (228) Pojasniti je treba, da dejstvo, da se PME običajno meša z drugimi vrstami biodizla, ne pomeni, da se ne meša neposredno z mineralnim dizlom. Analiza prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije jasno kaže na znatno neposredno prodajo čistega PME rafinerijam mineralnega dizla, ki neposredno konkurira uvozu čistega PME iz Indonezije.

4.3.1 Splošna opažanja glede trga EU za biodizel

- (229) Biodizel je homogen izdelek z eno prevladujočo rabo, in sicer kot gorivo v dizelskih motorjih. Proizvaja se iz različnih nefosilnih surovin. Glede na surovine obstajajo nekatere razlike v fizikalnih lastnostih, in sicer v ravni CFPP. Na trgu je biodizel z določeno ravno CFPP pogosto opisan kot FAMEX ⁽³¹⁾, kot je FAME0 za biodizel s CFPP pri 0 °C ali FAME5 za biodizel s CFPP pri 5 °C.

⁽³⁰⁾ Uredba Komisije (EU) št. 490/2013 z dne 27. maja 2013 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine in Indonezije (UL L 141, 28.5.2013, str. 6), preglednica 2.

⁽³¹⁾ S kemičnega vidika je biodizel običajno metil ester maščobnih kislin („fatty-acid methyl ester“ ali FAME).

- (230) Večina vrst biodizla, vključno s PME, se prodaja v čisti obliki ali kot mešanica z drugimi vrstami biodizla. V tem okviru se izraz „mešanica“ nanaša na mešanico, ki je sestavljena iz različnih vrst biodizla, ne pa tudi iz mineralnega dizla. Tega se ne sme zamenjati z „mešanico“, ki se običajno prodaja na črpalki, ki je na primer v Uniji običajno sestavljena iz največ 10 % biodizla in ne manj kot 90 % mineralnega dizla.
- (231) Povpraševanje po biodizlu temelji na dveh pomembnih dejavnikih, in sicer na potrošnji dizelskega goriva in vsebnosti biodizla v tem gorivu. Cena biodizla nima bistvenega vpliva na nobenega od teh dejavnikov, zlasti zaradi omejenega vpliva cene biodizla na ceno dizelskega goriva na črpalki.
- (232) Zato je v nasprotju s številnimi drugimi izdelki povpraševanje po biodizlu v smislu cen neprožno. Poceni biodizel običajno ne povzroči povečanja potrošnje na trgu biodizla. Cenovna konkurenca na trgu biodizla je torej „igra z ničelno vsoto“, pri čemer en udeleženec na trgu pridobi količine po isti stopnji, kot jih drugi izgubi.
- (233) Zato stalno povpraševanje, ki povzroči povečanje uvoznih količin subvencioniranega biodizla po nizkih cenah, vpliva na ravnotežje med ponudbo in povpraševanjem, kar privede do prevelike ponudbe na celotnem trgu biodizla. V primeru prevelike ponudbe na celotnem trgu biodizla razpoložljivost cenejše možnosti, kot je subvencioniran uvoz, izvaja pritisk za zniževanje cen tudi na celotnem trgu biodizla, kar negativno vpliva na vse proizvajalce biodizla ne glede na to, katere surovine uporabljajo.

4.3.2 Metoda 1 – primerjava uvoza PME in proizvodnje PME v EU

- (234) V okviru prve metode, opisane v uvodnih izjavah 292 do 295 začasne uredbe, je bila opravljena primerjava uvoza PME iz Indonezije in prodaje PME, proizvedenega v Evropski uniji. Stopnje nelojalno znižanih prodajnih cen so znašale od 6,0 % do 11,6 %.
- (235) Za pojasnitev izračuna na zahtevo strani, ki so predložile pripombe, sta se primerjala PME s CFPP pri +13 iz Indonezije in PME s CFPP pri +10, proizveden s strani industrije Unije ⁽³²⁾. PME, prodan s CFPP pri +10, se ni mešal, da bi se dosegla navedena CFPP; biodizlu se je dodal aditiv, ki stane manj kot 1 EUR na metrično tono, tj. približno 0,1 % stroška proizvodnje. Komisija meni, da prilagoditev zaradi tega aditiva ni potrebna, saj ne bi vplivala na izračune.
- (236) Po začasnem razkritju je skupina Wilmar pripomnila, da bi morala Komisija v uvodni izjavi 287 začasne uredbe dodatno pojasniti, kako je upoštevala posebni nemški sistem „dvojnega štetja“.
- (237) Za pojasnitev metodologije je treba navesti, da je Nemčija določila obvezne cilje glede emisij toplogrednih plinov, ki jih morajo izpolniti naftne družbe. Zato se za transakcije z nizkimi ravnmi emisij CO₂ uporabljajo cenovne premije. Nakupne transakcije za nemški trg so bile opredeljene tako, da je bila pri kontrolni številki izdelka po potrebi uporabljena oznaka „2“ (emisije, ki znašajo manj kot 9 g/MJ), da bi lahko Komisija te transakcije primerjala z indonezijskim uvozom, enakovrednim drugim državam članicam, v katerih je vzpostavljen sistem dvojnega štetja.
- (238) Komisija je navedla, da je uvoz iz Indonezije brez certifikata, ki se zahteva na podlagi direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, primerjala s prodajo industrije Unije z navedenim certifikatom, kot je navedeno v uvodni izjavi 288. Po začasnem razkritju sta skupina Wilmar in vlada Indonezije navedli, da je bil biodizel brez certifikata, ki se zahteva na podlagi direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, cenejši od tistega z navedenim certifikatom, in zahtevali prilagoditev.
- (239) Komisija je navedla, da ti strani nista izpodbijali trditve, da je ta izdelek identičen PME, ki se prodaja z navedenim certifikatom, in nista predložili nobenih dokazov, da ta izdelek ni v neposredni konkurenci s PME, ki ga proizvaja industrija Unije. Zato je menila, da prilagoditev zaradi razlike v ceni ni bila potrebna, zlasti ker niso bili predloženi nobeni prepričljivi dokazi v zvezi s tako razliko v ceni v obdobju preiskave.

⁽³²⁾ Kontrolni številki izdelka P101P in P102P.

- (240) Komisija je torej še naprej menila, da se s to metodo točno izrazi nelojalno nižanje prodajnih cen, ki ga povzroča vrsta biodizla, uvoženega iz Indonezije. V vsakem primeru stopnja nelojalno nižanih prodajnih cen, ugotovljena za izdelke brez certifikata, ki se zahteva na podlagi direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, znatno presega domnevno razliko v ceni, ki jo je navedla skupina Wilmar. Tudi če bi bila prilagoditev, ki jo je zahtevala skupina Wilmar, odobrena, bi bil učinek take prilagoditve zmeren in bi še vedno obstajalo znatno nelojalno nižanje prodajnih cen zaradi indonezijskega uvoza.
- (241) Po dokončnem razkritju sta vlada Indonezije in skupina Wilmar zahtevali prilagoditev, da bi se upoštevala razlika v ceni med biodizlom s CFPP pri +10 in biodizlom s CFPP pri +13.
- (242) Komisija ni ugotovila nobene take razlike v ceni, vlada Indonezije in skupina Wilmar pa o tem nista predložili nobenih dokazov. Komisija je ugotovila, da se je biodizel ponujal na trgih kot čisti RME, FAME0 in čisti PME. V ponujenih cenah za čisti PME ni sklica na dejansko raven CFPP izdelka, ampak samo na PME, kar podpira trditev Komisije, da se ves PME prodaja po podobnih cenah ne glede na točno raven CFPP. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (243) Komisija je po dokončnem razkritju ponovno prejela zahtevo skupine Wilmar in vlade Indonezije za prilagoditev cene, da bi se primerjal uvoz PME brez certifikata, ki se zahteva na podlagi direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, s proizvodnjo PME v Uniji z navedenim certifikatom.
- (244) Komisija je ponovila svoje stališče, da taka prilagoditev ni potrebna, in zahtevo zavrnila. V obdobju preiskave so se iz Indonezije v Unijo uvažale velike količine PME brez certifikata, ki se zahteva na podlagi direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, pri čemer je ta PME uporaben za mešanje z mineralnim dizlom le, če ima navedeni certifikat. Skupina Wilmar ni predložila nobenih dokazov, da PME, uvožen brez certifikata, ki se zahteva na podlagi direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov, ni konkuriral proizvodnji PME v Uniji z navedenim certifikatom.

4.3.3 Metoda 2 – primerjava uvoza PME s prodajo PME, proizvedenega v EU, in biodizla, proizvedenega v EU, s CFPP pri 0 (FAME0)

- (245) V okviru druge metode, predstavljene v uvodnih izjavah 296 in 297 začasne uredbe, se je uvoz iz Indonezije primerjal z večjo količino biodizla, proizvedenega v Uniji, pri čemer se je v primerjavo vključil tudi biodizel FAME0, ki ga prodajajo vzorčeni proizvajalci Unije.
- (246) Za primerjavo prodaje FAME0 v Uniji in uvoza PME iz Indonezije na ravni države je bila cena prodaje FAME0 v Uniji prilagojena in posledično znižana na raven cene prodaje PME v Uniji, da bi se upoštevala tržna vrednost razlik med fizikalnimi lastnostmi.
- (247) Za pojasnitev izračuna na zahtevo strani, ki so predložile pripombe, je bilo navedeno znižanje cene v razponu 100–130 EUR na metrično tono. Poleg tega 55 % celotne prodaje industrije Unije, zajetih s to primerjavo, vključuje PME in FAME0⁽³³⁾.
- (248) Stopnja nelojalno nižanih prodajnih cen na ravni države, ugotovljena na podlagi te metode, je znašala 7,4 %.
- (249) Komisija je menila, da ta izračun pomeni razumno oceno učinka uvoza iz Indonezije na ceno FAME0.
- (250) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar nasprotovala tej primerjavi, pri čemer se je sklicevala na ugotovitve v postopku STO za reševanje sporov „Evropska unija – Protidampinški ukrepi za biodizel iz Indonezije“⁽³⁴⁾, v katerem je Komisija izvedla podobno prilagoditev. Posebna skupina je v točki 7.157 navedla:

„Čeprav si tako PME iz Indonezije kot tudi mešan biodizel s CFPP pri 0 lahko konkurirata za prodajo družbam, ki mešajo biodizel z mineralnim dizlom, ta točka kljub temu ne obravnava dejstva, da organi EU niso pojasnili, ali je bila primerjava med prodajo PME in mešanim biodizlom s CFPP pri 0 opravljena na ustreznih ravni, saj je PME surovina za mešanice, vključno z biodizlom s CFPP pri 0.“

⁽³³⁾ Preostalih 45 % prodaje industrije unije se nanaša na CFPP, ki ni CFPP pri +10 ali 0.

⁽³⁴⁾ WT/DS480/R Evropska unija – Protidampinški ukrepi za biodizel iz Indonezije.

- (251) Komisija ugotavlja, da se je trg Unije od prvotne preiskave uvoza iz Indonezije spremenil. Posebna skupina je opozorila, da se je takrat PME lahko uporabljal samo v mešanici in da je bil dejansko sestavni del različnih mešanic, ki so se prodajale končnim uporabnikom na trgu EU ⁽³⁵⁾.
- (252) Komisija je v prvotni preiskavi proti Indoneziji ugotovila, da industrija Unije ni mogla proizvajati PME iz uvoženega palmovega olja, saj je bila cena PME dejansko nižja od cene palmovega olja. Industrija Unije je zato kupovala čisti PME iz Indonezije in ga pred nadaljnjo prodajo mešala z drugimi vrstami biodizla, ki jih je sama proizvedla ⁽³⁶⁾.
- (253) Vendar je Komisija v sedanji preiskavi ugotovila, da je bil PME, proizveden v Uniji, prodan neposredno naftnim družbam, tako da se je tržna dinamika v tem pogledu spremenila.
- (254) Komisija ne zanika, da se PME uvaža v Unijo tudi, da bi se mešal z drugimi vrstami biodizla in ustvaril npr. FAME0. Vendar je količina uvoženega PME posledica cene tega uvoza in fizikalnih lastnosti, zato cena uvoženega PME izvaja cenovni pritisk tudi na mešanice. PME je med najcenejšimi vrstami biodizla, ki se lahko uporabljajo v mešanicah, kot sta FAME0 in FAME+5, ki sta primerna za uporabo na znatnem delu trga Unije skozi vse leto. Uvoz PME tako neposredno konkurira drugim vrstam biodizla, proizvedenim v EU, ki bi se sicer mešale v večjih količinah, da bi se ustvarila enaka mešanica.
- (255) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije zavrnila to metodo za izračun, pri čemer je navedla, da obravnava samo en segment trga Unije in ne zajema vseh vrst izdelkov, ki jih prodaja industrija Unije. Komisija se s tem ni strinjala, saj je izračun, ki ga je zahtevala vlada Indonezije in ki bi zajemal vse vrste izdelkov, ki jih prodaja industrija Unije, podrobno opisan v nadaljevanju pod metodo 3.

4.3.4 Metoda 3 – primerjava celotnega uvoza biodizla iz Indonezije s celotno prodajo biodizla v Uniji brez prilagoditve cene

- (256) V okviru tretje metode, opisane v uvodnih izjavah 298 in 299 začasne uredbe, je bila opravljena primerjava uvoza biodizla iz Indonezije na ravni države in celotne prodaje biodizla s strani vzorčenih proizvajalcev Unije. Stopnja nelojalno znižanih prodajnih cen na ravni države, ugotovljena na podlagi te metode, je znašala 17,1 % ⁽³⁷⁾.
- (257) Komisija je menila, da ta izračun, pri katerem se primerjata uvoz zadevnega izdelka iz Indonezije na ravni države in prodaja podobnega izdelka na trgu Unije s strani vzorčenih proizvajalcev Unije, kaže, da je nelojalno nižanje prodajnih cen s strani Indonezije znatno tudi, če primerjava zajema vse vrste izdelkov. To je potrjeno tudi na podlagi razpoložljivih podatkov in navedeno v uvodni izjavi 284 začasne uredbe.
- (258) Po dokončnem razkritju se je skupina Wilmar sklicevala na neskladnost med obsegom prodaje, razkritim za metodi 2 in 3, ter 55-odstotnim deležem celotne prodaje industrije Unije, zajetim z metodo 2.
- (259) Komisija priznava to razliko ob dokončnem razkritju, saj skupna vrednost pri metodi 2 ni enaka 55 % skupne vrednosti pri metodi 3, kot je to veljalo v uvodni izjavi 296 začasne uredbe.
- (260) Komisija je pojasnila, da je to posledica različnih virov, uporabljenih za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen pri zadevnih treh metodah, ki so bile določene v uvodnih izjavah 292 do 299 začasne uredbe.
- (261) Pri metodi 1 je bila na podlagi seznama posameznih prodajnih transakcij indonezijskih proizvajalcev izvoznikov izračunana cena na enoto na MT za vsako kontrolno številko izdelka, ki se je nato primerjala s seznamom posameznih prodajnih transakcij vzorčenih proizvajalcev Unije.

⁽³⁵⁾ Poročilo posebne skupine, EU – Biodizel (Indonezija), točka 7.156.

⁽³⁶⁾ UL L 141, 28.5.2013, str. 19, uvodne izjave 133 do 135.

⁽³⁷⁾ Opozoriti je treba, da je uvodna izjava 298 začasne uredbe vsebovala tiskarsko napako, saj je bilo v njej navedeno, da je stopnja nelojalno znižanih prodajnih cen znašala 17,5 %.

- (262) Pri metodi 2 je bil uporabljen isti seznam posameznih transakcij indonezijskih proizvajalcev izvoznikov kot pri metodi 1, vendar mu je bila dodana prodaja FAME0 s seznama transakcij vzorčenih proizvajalcev Unije.
- (263) Pri metodi 3 pa je izračun temeljil na primerjavi seznama posameznih transakcij indonezijskih proizvajalcev izvoznikov iz metode 1 s ceno vzorčene industrije Unije na enoto, kot je bila navedena v njenih odgovorih na vprašalnik, in ne z njenim seznamom transakcij. Tako naj bi se zagotovilo, da skupna pokritost pri metodi 3 ne vključuje količin, kupljenih in nato prodanih s strani proizvajalcev Unije.
- (264) Zato skupni vrednosti za metodi 1 in 2 nista neposredno primerljivi s skupno vrednostjo za metodo 3, saj so viri različni.
- (265) Nobena zainteresirana stran ni predlagala druge metode za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen med indonezijskim uvozom in prodajo industrije Unije ali predložila izračunov, ki bi kazali, da nelojalnega nižanja prodajnih cen v obdobju preiskave ni bilo.
- (266) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar navedla, da je edini pravilen način za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen ta, da se primerjajo posamezne vrste izdelkov in izvedejo prilagoditve zaradi razlik v fizikalnih lastnostih, ki vplivajo na cene, pri čemer je treba obravnavati zapletenost primerljivosti cen, kot jo je ugotovila posebna skupina STO.
- (267) Komisija je obravnavala predlog skupine Wilmar glede izračuna nelojalnega nižanja prodajnih cen na podlagi celotne prodaje industrije Unije, kot je navedeno zgoraj. Ker pa skupina Wilmar ni podala nobenih predlogov ali ocen glede višine prilagoditev zaradi razlik v fizikalnih lastnostih ali predlogov o tem, kako obravnavati zapletenost primerljivosti cen, kot jo je ugotovila posebna skupina STO, na podlagi tega predloga ni bilo mogoče sprejeti nobenih nadaljnjih ukrepov.
- (268) Komisija je izvedla več primerjav cen, da bi zajela vse možne konfiguracije vrst izdelkov in čim bolj zagotovila popolno primerljivost. Pojasnila je tudi, da se je stanje na trgu v obdobju preiskave razlikovalo od stanja, ki ga preučevala posebna skupina STO (ker v tem primeru proizvajalci Unije prodajajo PME neposredno). Komisija je preučila tudi medsebojni vpliv in konkurenčno razmerje med indonezijskim uvozom PME in prodajo v Uniji ter sklenila, da je PME, ki je med najcenejšimi vrstami biodizla, zmožen izvajati cenovni pritisk na prodajo v Uniji.
- (269) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije ta izračun opisala kot primerjavo indonezijskega PME s CFPP pri +13 s FAME0, ki ga proizvaja Unija, in RME s CFPP pri -14 ter navedla, da je ta primerjava brez prilagoditev zaradi fizikalnih lastnosti (tj. CFPP) v bistvu nesmiselna.
- (270) Komisija je opozorila, da je ta izračun primerjava indonezijskega PME s CFPP pri +13 in celotne prodaje proizvodnje industrije Unije v EU, ki vključuje tudi PME. Kar zadeva morebitne prilagoditve, ni bila predložena nobena utemeljena in količinsko opredeljena zahteva za tako prilagoditev.
- (271) Glede na navedeno je Komisija sklenila, da je v okviru vseh treh preučenih metod uvoz iz Indonezije v obdobju preiskave znatno nelojalno znižal prodajo industrije Unije.

4.3.5 Stroški, nastali po uvozu

- (272) Skupina Wilmar je trdila, da je bila raven prilagoditve, ki jo je Komisija uporabila za stroške po uvozu in je znašala 8,50 EUR na metrično tono ter je bila ugotovljena pri predhodni protidampinški preiskavi, prenizka, ter je predložila dokumentacijo, ki naj bi podpirala prilagojeno raven v višini 14,50 EUR na metrično tono.
- (273) Predloženi podatki so se nanašali na pošiljko, ki je prispela po obdobju preiskave, večina stroškov pa se je nanašala na skladiščenje po uvozu, ki ne bi smeli biti vključeni v stroške uvoza. Komisija je menila, da to ni zanesljivejša podlaga od predhodno ugotovljene vrednosti na podlagi nepovezanega uvoznika, zato ni sprejela prilagoditve.

- (274) Trgovec z biodizlom Gunvor je vprašal, ali so bili njegovi podatki uporabljeni za določitev stroškov uvoza, uporabljenih pri izračunih nelojalnega nižanja prodajnih cen. Stroški, ki jih je trgovec Gunvor predložil v izpolnjenem vprašalniku, so vključevali skupno vrednost stroškov uvoza (ki se uporabijo pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen) in stroškov po uvozu (ki nastanejo med uvozom in nadaljnjo prodajo ter se ne upoštevajo pri izračunu nelojalnega nižanja prodajnih cen).
- (275) Med preiskavo na kraju samem je trgovec Gunvor predložil revidirane podatke z različnimi podlagami, končni podatki, ki jih je predložil, pa so temeljili na ocenah in niso bili preverljivi. Zato se je Komisija odločila za uporabo stroškov uvoza, ki so se uporabili v preiskavi, na podlagi katere so bile z Uredbo (EU) št. 1194/2013 uvedene protidampinške dajatve, in v prejšnji preiskavi uvoza iz Argentine ⁽³⁸⁾. Menila je, da so ti stroški zanesljivejši od tistih, ki jih je predložil trgovec Gunvor.
- (276) Ker je inflacija v euroobmočju od leta 2012 zelo nizka (skupno približno 6 % med letoma 2012 in 2018), je Komisija menila, da je primerno, da se ti stroški uvoza uporabijo brez prilagoditev za inflacijo. V vsakem primeru kakršna koli prilagoditev v tem smislu ne bi vplivala na končne stopnje nelojalno znižanih prodajnih cen.
- (277) Ker drugih pripomb glede uvoza iz Indonezije ni bilo, je Komisija sklepe iz uvodnih izjav 279 do 301 začasne uredbe potrdila.

4.4 Gospodarski položaj industrije Unije

4.4.1 Splošne opombe

- (278) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila uvodne izjave 302 do 308 začasne uredbe.

4.4.2 Makroekonomski kazalniki

4.4.2.1 Proizvodna zmogljivost in izkoriščenost zmogljivosti

- (279) Po razkritju sta vlada Indonezije in skupina Wilmar podali pripombe glede proizvodne zmogljivosti industrije Unije, pri čemer sta opozorili na povečanje proizvodnje in zmogljivosti v obravnavanem obdobju, vendar nista izpodbijali ravni ali gibanja kazalnikov. Trdili sta, da ta povečanja kažejo, da biodizel iz Indonezije ne škodi industriji Unije.
- (280) Te trditve so obravnavane v uvodnih izjavah 368 do 370 oddelka 6 (vzročna zveza) začasne uredbe.
- (281) Ker drugih pripomb glede proizvodnje, proizvodne zmogljivosti in izkoriščenosti zmogljivosti ni bilo, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 309 do 313 začasne uredbe.

4.4.2.2 Obseg prodaje in tržni delež

- (282) Po razkritju je vlada Indonezije navedla, da je bil tržni delež industrije Unije leta 2015 posledica dejstva, da je bil za industrijo značilen „skoraj popolni monopol brez svobodne konkurence“.
- (283) Komisija je opozorila, da industrijo Unije sestavlja več kot 100 družb, ki si med seboj konkurirajo, kar ne more pomeniti monopola. Med preiskavo niso bili predloženi dokazi v zvezi z monopolnim ravnanjem industrije Unije.
- (284) Skupina Wilmar in vlada Indonezije sta navedli, da je uvodna izjava 317 začasne uredbe nepravilna, saj se pri njej ne upošteva sočasni uvoz biodizla iz Argentine v EU.

⁽³⁸⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/244 z dne 11. februarja 2019 o uvedbi dokončne izravnalne dajatve na uvoz biodizla s poreklom iz Argentine (UL L 40, 12.2.2019, str. 1).

- (285) Ta uvoz je obravnavan v uvodnih izjavah 368 do 370 oddelka 6 (vzročna zveza) začasne uredbe.
- (286) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar trdila, da zmanjšanje tržnega deleža industrije Unije po letu 2015 ni kazalnik škode, v kolikor je imela industrija Unije praktično monopolni položaj na trgu Unije. Sklicevala se je tudi na posebne razmere, ki so nastale zaradi protidampinskih dajatev, uvedenih na podlagi prvotne preiskave.
- (287) Obseg preiskave je omejen na obravnavano obdobje, ki je opredeljeno v obvestilu o začetku. Poleg tega je učinek odprave protidampinskih dajatev priznan v uvodni izjavi 317 začasne uredbe. Zato je Komisija to trditev zavrnila.
- (288) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije znova navedla, da Komisija ni obravnavala njenih trditev glede negativnega učinka uvoza biodizla iz Argentine na uspešnost industrije Unije.
- (289) V zvezi s tem se je Komisija sklicevala na oddelek 6.2.1 začasne uredbe in oddelek 6.2.1 te uredbe, v katerem je bil obravnavan učinek argentinskega uvoza na industrijo Unije.
- (290) Ker drugih pripomb glede obsega prodaje in tržnega deleža ni bilo, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 314 do 317 začasne uredbe.

4.4.2.3 Rast

- (291) Po razkritju je skupina Wilmar navedla, da bi bilo treba uspešnost industrije Unije od leta 2015 obravnavati ob upoštevanju njenega „praktično monopolnega položaja“. Kot je navedeno v uvodni izjavi 283, ni bilo predloženih nobenih dokazov v zvezi z monopolnim položajem.
- (292) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 318 začasne uredbe.

4.4.2.4 Zaposlenost in produktivnost

- (293) Vlada Indonezije je podala pripombo glede povečanj iz preglednice 10 začasne uredbe, vendar ni nasprotovala samim ravnem ali gibanjem. Trdila je, da ta povečanja ne kažejo znakov znatne škode za industrijo Unije.
- (294) Ker zadeva temelji na grožnji škode, so bile te pripombe zavrnjene.
- (295) Ker drugih pripomb glede zaposlenosti in produktivnosti ni bilo, je Komisija potrdila sklepe iz uvodnih izjav 319 in 320 začasne uredbe.

4.4.2.5 Višina subvencioniranja, proti kateremu se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, in okrevanje od preteklega subvencioniranja ali dampinga

- (296) Skupina Wilmar je v svojih pripombah po razkritju navedla, da Komisija v tem oddelku ni ocenila učinka subvencioniranega biodizla iz Argentine. Komisija je znova navedla, da je analiza argentinskega uvoza predstavljena v uvodnih izjavah 368 do 370 oddelka začasne uredbe, ki se nanaša na vzročno zvezo.
- (297) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 321 in 324 začasne uredbe.

4.4.3 Mikroekonomske kazalniki

4.4.3.1 Cene in dejavniki, ki vplivajo nanje

- (298) Po začasnem razkritju se je vlada Indonezije sklicevala na gibanje prodajnih cen na enoto in proizvodnih stroškov na enoto, pri čemer je opozorila na skoraj 10-odstotno povečanje obeh kazalnikov v obravnavanem obdobju. Vlada Indonezije in skupina Wilmar sta opozorili na povezavo med proizvodnimi stroški in prodajno ceno, ki je Komisija ne izpodbija.

- (299) Skupina Wilmar je opozorila na pripombo Komisije v uvodni izjavi 328 začasne uredbe, tj. da je biodizel primarni proizvod in da se z nelojalnim nižanjem prodajnih cen za 10 % ustvarja precejšen pritisk na zniževanje cen. Skupina Wilmar se s tem ne strinja in trdi, da je to v nasprotju z izjavo Komisije, da je uporaba PME omejena zaradi njegove ravni CFPP.
- (300) Komisija ni ugotovila nasprotja med tema dvema izjavama. Skupina Wilmar ni navedla, ali je bila omejitev uporabe PME dosežena v obdobju preiskave. Tudi če bi bila ta domnevna omejitev dosežena, dejstvo, da se lahko PME uporablja sam ali v mešanici, da se zniža cena take mešanice, pomeni, da neizogibno vpliva na cene. Komisija je na ta učinek mešanja opozorila v uvodni izjavi 290 začasne uredbe.
- (301) Skupina Wilmar je navedla še, da je Komisija v uvodni izjavi 329 začasne uredbe napačno vzpostavila povezavo med pritiskom na cene, ki ga povzroča uvoz PME, in dobičkonosnostjo industrije Unije, pri čemer se je sklicevala na položaj industrije Unije med obdobjem 2012–2013 in septembrom 2017.
- (302) V zvezi s tem je Komisija navedla, da je bil sklep iz uvodne izjave 329 začasne uredbe oblikovan ob upoštevanju podatkov iz obravnavanega obdobja, ki se določi na začetku preiskave brez upoštevanja kakršnih koli zunanjih dejavnikov. Skupina Wilmar ne izpodbija ugotovljene korelacije med povečanjem proizvodnih stroškov in nezadovoljivo profitno maržo zaradi pritiska, ki ga zadevni uvoz ustvarja na cene. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (303) Poleg tega je skupina Wilmar navedla, da med posameznimi proizvajalci Unije v vzorcu obstajajo očitne razlike glede dobičkonosnosti, denarnega toka in donosnosti naložb, kar kaže, da poleg pritiska na cene, ki ga ustvarjajo indonezijski proizvajalci biodizla, na dobičke in finančni položaj proizvajalcev EU vplivajo tudi drugi dejavniki.
- (304) Komisija je menila, da so za vse vzorčene proizvajalce značilna posebna gibanja, vendar se učinek posameznih odstopanj zmanjša tako, da se ugotovitve oblikujejo na podlagi vzorca kot celote. Ta trditev je bila zato zavrnjena.
- (305) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovila svoje trditve, ne da bi zanje predložila nove dokaze. Zato so bile njene trditve ponovno zavrnjene.
- (306) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 325 do 329 začasne uredbe.

4.4.3.2 Stroški dela

- (307) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 330 in 331 začasne uredbe.

4.4.3.3 Zaloge

- (308) Po začasnem razkritju se je vlada Indonezije sklicevala na gibanje zalog vzorčenih proizvajalcev Unije, vendar ni nasprotovala ugotovitvi Komisije iz uvodne izjave 333 začasne uredbe.
- (309) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 332 in 333 začasne uredbe.

4.4.3.4 Dobičkonosnost, denarni tok, naložbe, donosnost naložb in zmožnost zbiranja kapitala

- (310) Po uvedbi začasnih ukrepov je vlada Indonezije opozorila na dobičkonosnost industrije Unije v obravnavanem obdobju in s tem na donosnost naložb. Podala je pripombe glede gibanja dobičkonosnosti industrije Unije glede na obseg uvoza iz Indonezije, pri čemer je trdila, da negativne dobičkonosnosti v letu 2015 ni mogoče pripisati uvozu biodizla iz Indonezije, saj je bil v navedenem letu zanemarljiv.

- (311) To stališče je bilo obravnavano v uvodnih izjavah 361 do 365 oddelka 6 (vzročna zveza)časne uredbe. Nekoliko negativna dobičkonosnost v letu 2015 včasni uredbi dejansko ni bila pripisana uvozu biodizla iz Indonezije.
- (312) Skupina Wilmar je pripomnila, da je uvodna izjava 329časne uredbe (tj. da industrija Unije ni mogla izboljšati svoje nezadovoljive profitne marže zaradi pritiska na cene, ki ga je ustvarjal subvencionirani uvoz) neutemeljena.
- (313) Skupina Wilmar je navedla, da finančni položaj industrije Unije ni bil dober od obdobja 2012–2013 in vsaj do septembra 2017, ko je bila industrija biodizla EU zaščitenaz dajatvami na biodizel, ki so bile razglašene za nične, zato dejstva, da se finančni položaj ni izboljšal, ni mogoče pojasniti drugače kot s pomanjkljivostmi v industriji.
- (314) Komisija je navedla, da po nenadnem povečanju subvencioniranega uvoza biodizla iz Indonezije, ki je sledilo razglasitvi ničnosti veljavnih protidampinskih dajatev marca 2018, industrija Unije ni mogla izboljšati svoje nezadovoljive profitne marže, ki je bila precej nižja od ciljnega dobička na rastočem trgu. Zato to potrjuječasno ugotovitev Komisije.
- (315) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovila svoje pripombe izčasne faze, kot so bile obravnavane zgoraj. Trdila je tudi, da glede na praktično monopolni položaj industrije Unije na začetku obravnavanega obdobja nizki dobički niso mogli biti povezani z uvozom.
- (316) Ta trditev ni utemeljena, saj je bila industrija Unije sestavljena iz več kot 200 družb, ki so si med seboj konkurirale na trgu Unije za biodizel, poleg tega pa ni nobenih dokazov o kakršnem koli nedovoljenem dogovarjanju med proizvajalci Unije.
- (317) Ker drugih pripomb glede dobičkonosnosti, denarnega toka, naložb, donosnosti naložb in zmožnosti zbiranja kapitala ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 334 do 340časne uredbe.

4.4.4 Sklep o škodi

- (318) Po uvedbičasnih ukrepov je vlada Indonezije sklenila, da je industrija Unije glede na kazalnike izčasne uredbe „v dobrem stanju“.
- (319) Komisija se s tem ni strinjala in je navedla, da industrija, katere dobičkonosnost je še naprej nižja od 1 % prihodka od prodaje ter ki izgublja skoraj 15 odstotnih točk tržnega deleža in ne more izkoristiti 33-odstotne rasti trga, ni v dobrem stanju.
- (320) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe o škodi iz uvodnih izjav 341 do 346časne uredbe.

4.5 Ekonomski kazalniki po obdobju preiskave

- (321) Da bi Komisija dodatno preučila stanje industrije Unije v okviru oblikovanja ugotovitev o grožnji škode, je vzorčenim proizvajalcem Unije poslala dodatna vprašanja in prejela odgovore v zvezi s podatki za obdobje od oktobra 2018 do junija 2019 (v nadaljnjem besedilu: obdobje po obdobju preiskave). Podatki iz obdobja po obdobju preiskave, kot so mikroekonomski kazalniki, so predstavljeni kot tehtano povprečje treh vzorčenih proizvajalcev Unije.
- (322) Za obdobje po obdobju preiskave je bilo informacije za nekatere makroekonomske kazalnike, kot so zmogljivost, izkoriščenost zmogljivosti, proizvodnja in prodaja, zaradi časovnih omejitev preiskave mogoče analizirati samo za vzorčene proizvajalce Unije. Zato podatki za obdobje preiskave niso neposredno primerljivi s podatki za obdobje po obdobju preiskave. Poleg tega Komisija primerja 12-mesečno obdobje preiskave in 9-mesečno obdobje po obdobju preiskave, vendar v tej fazi preiskave podatki za 12-mesečno obdobje po obdobju preiskave še niso na voljo.

- (323) Ne glede na to podatki omogočajo analizo razvoja položaja vzorčenih proizvajalcev Unije po obdobju preiskave in so medsebojno indeksirani na letni osnovi.
- (324) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar od Komisije ponovno zahtevala, naj od vseh proizvajalcev Unije zbere podatke za 12-mesečno obdobje po obdobju preiskave (od oktobra 2018 do septembra 2019). Vendar teh dodatnih informacij v času, ki je bil na voljo, ni bilo mogoče zbrati. Zahteva je bila zato zavržena.
- (325) Proizvodnja, prodaja, stroški na enoto in prodajne cene na enoto vzorčenih proizvajalcev Unije so se gibali na naslednji način:

Preglednica 2

Industrija Unije med obdobjem preiskave in po njem

	Obdobje preiskave	Oktober 2018–junij 2019
Celotna proizvodnja (v tonah)	2 510 356	1 824 599
<i>Indeks (na letni osnovi) ⁽³⁹⁾</i>	100	97
Obseg prodaje na trgu Unije (v tonah)	2 524 646	1 871 962
<i>Indeks (na letni osnovi)</i>	100	99
Proizvodni stroški na enoto (v EUR/tono)	791	760
<i>Indeks</i>	100	96
Povprečna prodajna cena na enoto v Uniji na celotnem trgu (v EUR/tono)	794	790
<i>Indeks</i>	100	100
Stopnja izkoriščenosti zmogljivosti	82 %	80 %

Vir: vzorčeni proizvajalci Unije.

- (326) Proizvodnja v obdobju po obdobju preiskave se je v primerjavi z obdobjem preiskave nekoliko zmanjšala, prodaja na trgu Unije pa je bila večinoma enaka.
- (327) Proizvodni stroški na enoto za vzorčene družbe so se po obdobju preiskave nekoliko znižali, prodajna cena na enoto pa je ostala nespremenjena.
- (328) Dobiček vzorčenih družb je bil izračunan z uporabo podatkov iz vprašalnika, ki se je nanašal na obdobje po obdobju preiskave, s čimer je bil ugotovljen povprečen dobiček vzorčenih družb v višini 3,8 % v 9-mesečnem obdobju po obdobju preiskave. Vzorčene družbe so predložile mesečne podatke o stroških in cenah, ki jih je Komisija nato združila v povprečje na četrtletje in razkrila v preglednici 3.
- (329) Vendar analiza navedenega dobička za posamezno četrtletje kaže drugačno gibanje:

Preglednica 3

Dobički v obdobju po obdobju preiskave

	4. četrtletje leta 2018	1. četrtletje leta 2019	2. četrtletje leta 2019	Po obdobju preiskave skupaj
Dobiček vzorčenih proizvajalcev Unije	10,8 %	0,1 %	-5,0 %	3,8 %

Vir: Vzorčeni proizvajalci Unije.

⁽³⁹⁾ Podatki o proizvodnji in obsegu prodaje za 9-mesečno obdobje po obdobju preiskave (od oktobra 2018 do junija 2019), ki so navedeni v tej preglednici, so bili ekstrapolirani na letno osnovo s pomnožitvijo s faktorjem 12/9, da so se pridobili primerljivi indeksi podatki na letni osnovi.

- (330) Zato je iz preglednic 2 in 3 razvidno, da je Komisija v zvezi z obdobjem po obdobju preiskave ugotovila razmeroma majhne spremembe v primerjavi z obdobjem preiskave, razen v zvezi z ravno dobička vzorčenih proizvajalcev, ki se je povišala z 0,8 % za obdobje preiskave na 3,8 % za obdobje po obdobju preiskave. Povečanje dobička v obdobju po obdobju preiskave temelji na četrtem četrtletju leta 2018.
- (331) Večji dobički pozimi 2018–2019 so bili izjema. Zabeležila jih je ena vzorčena družba, ki ji je uspelo izkoristiti negotovo prometno stanje v svoji regiji. Zaradi začasnega pomanjkanja ponudbe, ki je nastalo v teh razmerah, je lahko družba v tem obdobju povišala cene in s tem svoj dobiček, kar je vplivalo na četrto četrtletje leta 2018 in del prvega četrtletja leta 2019 ⁽⁴⁰⁾.
- (332) Vendar so dobički drugih vzorčenih družb ostali bistveno nižji od ciljnega dobička v vseh četrtletjih obdobja po obdobju preiskave. V drugem četrtletju leta 2019, ko so se negotove razmere na področju prevoza razrešile, se je dobiček vzorčenih proizvajalcev Unije spremenil v izgubo v višini 5 %.
- (333) Vlada Indonezije je trdila, da je bila negativna dobičkonosnost v drugem četrtletju leta 2019 posledica izrednih dogodkov v družbi Saipol v tem četrtletju. Čeprav je imel ta proizvajalec Unije v obdobju po obdobju preiskave dejansko izjemno težavo, je to vplivalo na prvo in ne na drugo četrtletje leta 2019. Zato se šteje, da je bilo zmanjšanje dobičkonosnosti posledica znatnih količin subvencioniranega uvoza, ki so vstopale na trg Unije po zelo nizkih cenah.
- (334) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar podala pripombo, da po njenem mnenju nezaupni povzetki vprašalnikov za obdobje po obdobju preiskave niso zadostovali, da bi se zainteresirane strani lahko odzvale na sklepe Komisije.
- (335) Vendar so bile vsem izpolnjenim vprašalnikom priložene smiselne odprte različice. Kadar podatkov ni bilo mogoče povzeti na ravni družbe, je Komisija zbrala podatke in jih objavila ob končnem razkritju ter v preglednicah 2 in 3.
- (336) Za večjo preglednost je Komisija opredelila ustrezne nezaupne informacije, iz katerih je razvidno, da so cene RME pozimi 2018–2019 dosegle rekordno visoke ravni zaradi nizke gladine Rena, in vključila te informacije v javno dokumentacijo.
- (337) Vlada Indonezije je odgovorila na te informacije in trdila, da so bili izredni dobički pozimi 2018–2019 tudi posledica povečanega povpraševanja po RME v Uniji v tem obdobju, in sicer zaradi njegovih fizikalnih lastnosti, in znižanja proizvodnih stroškov v industriji Unije v obdobju po obdobju preiskave.
- (338) Vlada Indonezije je trdila tudi, da je prodajna cena na enoto ostala stabilna in se je v obdobju po obdobju preiskave celo znižala, kar kaže, da povišanje cen ni bilo izjemno.
- (339) Vlada Indonezije je poleg tega trdila, da bi na dobičkonosnost industrije EU v drugem četrtletju leta 2019 lahko vplivale težave z dobavo surovin pozimi 2018–2019.
- (340) Trditve vlade Indonezije so bile zavrjene, saj so temeljile na domnevah in niso bile povezane s člankom, ki ga je Komisija vključila v javno dokumentacijo, da bi pomagala zadevnim stranem razumeti posebne razmere pozimi 2018–2019.
- (341) Zato je Komisija sklenila, da se je gospodarski položaj industrije Unije v obdobju po obdobju preiskave dodatno poslabšal.

5. GROŽNJA ŠKODE

5.1 Narava zadevnih subvencij

- (342) Po uvedbi začasnih ukrepov je skupina Wilmar pripomnila, da Komisija ni vzpostavila povezave med ugotovljenimi subvencijami in nelojalnim nižanjem prodajnih cen ter padcem cen.

⁽⁴⁰⁾ Glej npr. članek o združenju AGQM z dne 14. novembra 2018: <https://www.agqm-biodiesel.de/en/news/news/price-european-rme-hits-all-time-high-due-low-rhine-levels> (nazadnje uporabljeno 22. oktobra 2019).

- (343) Komisija se s tem ni strinjala. Med razpoložljivostjo surovega palmovega olja po nizkih cenah in ugotovljenim neelojalnim nižanjem prodajnih cen v obdobju preiskave obstaja jasna povezava, saj člani industrije Unije, ki morajo pridobivati surovo palmovo olje na svetovnem trgu, plačajo veliko več za surovine in zato ne morejo konkurirati cenam subvencioniranega indonezijskega biodizla. Z nadaljevanjem tega programa skupaj z drugima dvema programoma subvencij, ugotovljenima v tej preiskavi, se lahko izvoz indonezijskega biodizla ohrani na cenovni ravni, ki vpliva na industrijo Unije.
- (344) Skupina Wilmar je podala pripombe tudi v zvezi z uvodno izjavo 350 začasne uredbe, pri čemer je ponovila, da obstaja naravna meja za uvoz PME v Unijo, zato Komisija ne more trditi, da bi se uvoz povečal.
- (345) Ker skupina Wilmar te „naravne meje“ ni pojasnila, njene trditve ni bilo mogoče preskusiti, zato se zavrne. Po mnenju Komisije ovir za uvoz biodizla iz Indonezije v EU ni (razen povpraševanja na trgu, za katerega veljajo pravila lojalne konkurence).
- (346) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovila svoje pripombe, ki jih je podala že v začasni fazi ter se nanašajo na povezavo med ugotovljenimi subvencijami in grožnjo škode. Ker pa ni predložila nobenih novih argumentov, so bile njene trditve ponovno zavrnjene.
- (347) Skupina Wilmar je tudi opozorila, da je bila družba Masol, ki je največji proizvajalec PME v Uniji, povezana s skupino Musim Mas, pri čemer je postavila vprašanje, po kakšni ceni bi lahko družba Masol pridobila palmovo olje iz Indonezije.
- (348) Komisija ni komentirala zaupnih poslovnih dejavnosti posameznih družb v Uniji ali drugje. Vendar je ugotovila, da družba Masol pridobiva palmovo olje pod običajnimi tržnimi pogoji. Odnos med skupino Musim Mas in družbo Masol torej ni vplival na analizo škode.
- (349) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije ponovno trdila, da sklad OPPF ni program subvencij in da se je izvozna dajatev na surovo palmovo olje znižala na nič.
- (350) Komisija je opozorila na ugotovitve iz oddelka 3 o subvencioniranju, ki jasno potrjujejo nasprotno.
- (351) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 349 in 350 začasne uredbe.

5.2 Znatna stopnja povečanja subvencioniranega uvoza

- (352) Po uvedbi začasnih ukrepov je vlada Indonezije navedla, da bi morala Komisija preučiti razvoj dogodkov v zvezi z uvozom biodizla iz Indonezije po obdobju preiskave.
- (353) Komisija je analizirala uvoz iz Indonezije od konca obdobja preiskave do konca junija 2019 (torej od 4. četrtertja leta 2018 do 2. četrtertja leta 2019):

Preglednica 4

Uvoz iz Indonezije med obdobjem preiskave in po njem

	Obdobje preiskave	4. četrtertje leta 2018	1. četrtertje leta 2019	2. četrtertje leta 2019
Celotni uvoz biodizla iz Indonezije (v metričnih tonah)	516 068	139 091	234 677	207 310

Vir: Podatkovna zbirka Surveillance II.

- (354) Komisija je navedla, da je bil uvoz znaten samo v zadnjih dveh četrtertjih, čeprav obdobje preiskave zajema štiri četrtertja, tj. od 4. četrtertja leta 2017 do 3. četrtertja leta 2018. Za primerjavo so ta štiri četrtertja obdobja preiskave predstavljena v spodnji preglednici:

Preglednica 5

Uvoz iz Indonezije v obdobju preiskave

	4. četrletje leta 2017	1. četrletje leta 2018	2. četrletje leta 2018	3. četrletje leta 2018
Celotni uvoz biodizla iz Indonezije (v metričnih tonah)	0	25 275	227 114	263 678

Vir: Podatkovna zbirka Surveillance II.

- (355) Podatki kažejo, da se je uvoz iz Indonezije po koncu obdobja preiskave dejansko nadaljeval, in sicer v znatnih količinah. Vendar vrhunca v letu 2018, ki je znašal 263 678 metričnih ton v tretjem četrletju, ni mogoče primerjati s tretjim četrletjem leta 2019, saj je na uvoz v tem četrletju vplivala uvedba začasnih dajatev. Poleg tega prva tri četrletja po obdobju preiskave zaradi sezonskih razlik niso neposredno primerljiva z zadnjimi tremi četrletji obdobja preiskave, zato na podlagi podatkov za obdobje po obdobju preiskave ni mogoče sklepati, ali bi bilo treba pričakovati znatno povečan uvoz v prihodnosti.
- (356) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije opozorila, da se je uvoz iz Indonezije med drugim četrletjem leta 2018 in drugim četrletjem leta 2019 zmanjšal za 9 %, kar naj bi dokazovalo, da se ne pričakuje bistveno povečanega uvoza.
- (357) Komisija je zavrnila to trditev, saj razlika 9 % ustreza 20 000 MT ali eni pošiljki biodizla. Zato je razliko med obema četrletjema mogoče razložiti z eno samo pošiljko, ki spada pod eno ali drugo četrletje. Poleg tega dokazi glede enega samega četrletja niso v nasprotju z ugotovitvijo Komisije, da so podatki o tem, ali bi bilo treba pričakovati bistveno povečan uvoz v prihodnost, nezadostni.
- (358) Vlada Indonezije in skupina Wilmar sta zahtevali, naj Komisija preuči pojem „znatno“ v zvezi s količino uvoza biodizla iz Argentine, saj je ta prispeval največ k povečanju uvoza. Komisija je učinek uvoza iz Argentine obravnavala že v uvodnih izjavah 368 do 370 začasne uredbe, vlada Indonezije in skupina Wilmar pa nista nasprotovali ugotovitvam. Učinek uvoza iz Argentine je del ocene vzročne zveze in ne povzroča pomislekov v zvezi z znatnim povečanjem uvoza iz Indonezije.
- (359) Skupina Wilmar je zahtevala, naj Komisija preuči pojem „znatno“ v zvezi z uvozom iz Indonezije pred obravnavanim obdobjem. Komisija v skladu s svojo prakso svoje analize ne razširi na obdobje, ki presega obravnavano obdobje, zato je bila ta trditev zavrnjena. Kot je že bilo navedeno, se v vsakem primeru zdi, da se je uvoz iz Indonezije približeval obsegu, podobnemu tistemu, ki je že bil ugotovljen v okviru protidampinške preiskave leta 2013.
- (360) Skupina Wilmar in vlada Indonezije sta nato navedli, da bodo določbe druge direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov v prihodnje omejevale uvoz PME z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč v EU. Komisija je navedla, da ta omejitev začne veljati konec leta 2023 ⁽⁴¹⁾. Ker učinka te direktive ni mogoče napovedati in ker je v skladu z njo še naprej mogoče uvažati PME v EU pod pogoji, določenimi v njej, je bila tudi ta trditev zavrnjena, saj ne vpliva na sedanjo analizo grožnje škode, ki jo uvoz iz Indonezije predstavlja za industrijo Unije v bližnji prihodnosti.
- (361) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovila svoje pripombe glede verjetnosti povečanega uvoza iz Indonezije in ponovno od Komisije zahtevala, naj obravnavano obdobje razširi na obdobje pred letom 2013.
- (362) Komisija je zavrnila te pripombe in zlasti zahtevo po umetnem podaljšanju obravnavanega obdobja, da bi se upoštevalo obdobje pred uvedbo protidampinških dajatev, kar ni praksa Komisije. Zato se ji je zdelo v tem primeru primerno, da se pri preučitvi osredotoči na obravnavano obdobje in razvoj dogodkov po obdobju preiskave.

⁽⁴¹⁾ Člen 26(2) Direktive (EU) 2018/2001.

- (363) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije opozorila, da se zdi, da nekatere države omejujejo dostop do trga biogoriv iz palmovega olja, in posebej izpostavila Norveško in Francijo.
- (364) Komisija opozarja, da Norveška ni članica Evropske unije, zato njena zakonodaja ne vpliva na trg EU za biodizel. Kljub temu je Komisija opozorila, da se zdi, da je norveška vlada uvedla enaka trajnostna merila (visoko tveganje za posredno spremembo rabe zemljišč), kot veljajo v EU ⁽⁴²⁾. Komisija ne vidi povezave med veljavno zakonodajo na Norveškem in izvozom iz Indonezije v EU.
- (365) Vlada Indonezije se je posebej sklicevala tudi na francosko uredbo, v skladu s katero naj bi se z 31. decembrom 2019 prepovedala uporaba palmovega olja v biogorivih ⁽⁴³⁾.
- (366) Iz analize tega zakona se zdi, da bo francoska vlada s 1. januarjem 2020 opustila davčne oprostitve za palmovo olje in da se zato palmovo olje ne bo več štelo kot biogorivo, razen če bo izviralo z nasada z nizkim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišče ⁽⁴⁴⁾.
- (367) Komisija je opozorila, da zakon začne veljati leta 2020. To je začetek obdobja, v katerem bo v skladu z drugo direktivo o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov uvoz biodizla iz surovin z visokim tveganjem za posredno spremembo rabe zemljišč, kot je PME, po vsej EU omejen na ravni iz leta 2019.
- (368) Komisija je opozorila tudi, da glede na to, da ta zakon začne veljati šele 1. januarja 2020 in le v Franciji, ne vpliva na količino PME, porabljeno v Uniji v letu 2019, in glede na to, da bodo ravni za leto 2019 mejne ravni za leto 2020, francoski zakon ne bo vplival na količino PME, ki se bo v naslednjih letih uvažala v Unijo in se upošteva v okviru obveznosti mešanja goriv.
- (369) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 351 in 352 začasne uredbe.

5.3 Zadostne prosto razpoložljive zmogljivosti in absorpcijska zmogljivost tretjih držav

- (370) Po uvedbi začasnih ukrepov je vlada Indonezije pripomnila, da Komisija ni predložila nobenih specifičnih podatkov, da bi dokazala potencialno zmogljivost Združenih držav Amerike (v nadaljnjem besedilu: ZDA) za absorpiranje dodatnega izvoza iz Indonezije, ki je bila predstavljena v uvodnih izjavah 355 in 356 začasne uredbe.
- (371) Glede na visoko raven veljavnih ukrepov v ZDA je Komisija menila, da ni verjetno, da bodo ZDA v bližnji prihodnosti absorbirale izvoz iz Indonezije.
- (372) Poleg tega je Komisija navedla, da je bila v okviru najnovejšega poročila ameriške globalne informacijske mreže za kmetijstvo (GAIN) iz Džakarte ⁽⁴⁵⁾ opravljena analiza indonezijskih statističnih podatkov o izvozu, ki je pokazala, da se je biodizel prenehal izvažati v ZDA novembra 2016 in se ni znova začel izvažati.
- (373) Odbor EBB je v svojem odgovoru na poslani sklop vprašanj v zvezi z obdobjem po obdobju preiskave navedel, da je po podatkih najnovejšega poročila GAIN iz Džakarte do leta 2021 predvideno povečanje zmogljivosti v Indoneziji z 11,5 milijarde litrov na 13 milijard litrov.
- (374) Vlada Indonezije je nato navedla še, da Indonezija prehaja z obveznosti mešanja biodizla B20 na obveznost mešanja biodizla B30, kar pomeni, da bo mešanico, ki vsebuje 20-odstotni delež biodizla in mineralni dizel, nadomestila mešanica, ki vsebuje 30-odstotni delež biodizla, s čimer bi se povečalo domače povpraševanje. To je izpostavila tudi skupina Wilmar.
- (375) Vlada Indonezije je v svojih pripombah glede odgovora odbora EBB v zvezi s podatki za obdobje po obdobju preiskave navedla, da bi se z izvajanjem obveznosti mešanja biodizla B30 absorbirala celotna proizvodna zmogljivost Indonezije za biodizel.

⁽⁴²⁾ Glej na primer <https://www.regnskog.no/en/news/palmoil-in-biodiesel-sees-massive-drop-in-norway> (nazadnje uporabljeno 21. oktobra 2019).

⁽⁴³⁾ <https://www.ofimagazine.com/news/france-bans-palm-oil-from-biofuels> (nazadnje uporabljeno 21. oktobra 2019).

⁽⁴⁴⁾ <https://www.reuters.com/article/us-total-biofuels-palmoil/french-court-rules-against-tax-breaks-for-palm-oil-biofuel-idUSKBN1WQ0ZG> (nazadnje uporabljeno 21. oktobra 2019).

⁽⁴⁵⁾ Letno poročilo GAIN o biodizlu, Džakarta, Indonezija, 9. avgust 2019.

- (376) Komisija je upoštevala prizadevanja vlade Indonezije za prehod z obveznosti mešanja biodizla B20 na obveznost mešanja biodizla B30, vendar je upoštevala tudi pripombe odbora EBB z dne 29. aprila 2019, ki kažejo, da so imeli indonezijski subjekti pri izvajanju obveznosti mešanja biodizla B20 težave pri distribuciji ter razpoložljivosti infrastrukture za skladiščenje in mešanje ter da je namen prehoda zmanjšati uvoz mineralnega dizla in ne izvoz biodizla na druge trge, kot je EU.
- (377) Poleg tega je Komisija opozorila na pripombe odbora EBB na seznamu B vprašanj v zvezi z obdobjem po obdobju preiskave, ki je bil predložen 6. septembra 2019 in na katerem je bilo navedeno, da se kljub temu, da se število točk za mešanje zmanjšuje, njihova velikost pa se je povečala, predvideva, da bo potreben čas za izvedbo obveznosti mešanja biodizla B30. V nekaterih sektorjih (na primer rudarstvo) se zahteva, da se izvajanje obveznosti mešanja B30 odloži, pri čemer bodo morda potrebne tehnične prilagoditve vozil, da bodo lahko delovala na gorivo B30, v sektorjih, za katere ne velja obveznost javne službe, pa bo uporaba goriva B30 v strojih, za katere velja standard ASTM, morda povzročila razveljavitev garancije.
- (378) Zato Komisija ne meni, da bo prehod z obveznosti mešanja biodizla B20 na obveznost mešanja biodizla B30 v bližnji prihodnosti bistveno omejil količino biodizla, izvoženega iz Indonezije v EU, zlasti glede na zelo velike neizkoriščene zmogljivosti indonezijske industrije biodizla, ki so v poročilu GAIN za leto 2019 ocenjene na 30 %.
- (379) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije pripomnila, da Komisija ni v celoti obravnavala njene trditve, da je izvajanje obveznosti mešanja biodizla B30 obveznost vlade Indonezije, ki naj bi se poskusno začela v celoti izvajati novembra 2019. Poleg tega je trdila, da je Komisija zgolj ponovila trditve odbora EBB.
- (380) Skupina Wilmar je pozvala Komisijo, naj ponovno preuči učinek obveznosti mešanja biodizla B30 na prihodnjo neizkoriščeno zmogljivost indonezijske industrije biodizla.
- (381) Komisija je upoštevala nadaljnje pripombe vlade Indonezije in skupine Wilmar ter skrbno preučila vprašanje obveznosti mešanja biodizla B30.
- (382) Vendar zadnje poročilo GAIN iz Džakarte podpira dvome, ki jih je odbor EBB izrazil glede tega, ali je obveznost mešanja biodizla B30 mogoče izpolniti v roku, ki ga navaja vlada Indonezije. V poročilu GAIN je navedeno, da bo obveznost mešanja biodizla B20, ki je bila obvezen cilj že za leto 2016, prvič morda izpolnjena šele leta 2019, tj. tri leta po določenem roku.
- (383) Glede na to, da povprečno povišanje stopenj mešanja znaša med 2,5 ⁽⁴⁶⁾ in 3,2 ⁽⁴⁷⁾ odstotne točke na leto, se zdi povišanje z 19,9 % na 30 % v enem letu izjemno ambiciozno.
- (384) Komisija je zato sklenila, da ni verjetno, da bo obveznost mešanja biodizla B30 v bližnji prihodnosti izpolnjena in znatno vplivala na neizkoriščeno zmogljivost v Indoneziji.
- (385) Komisija je v uvodni izjavi 357časne uredbe navedla, da glede na previsoke ravni dajatev, ki se uporabljajo za uvoz v ZDA, indonezijski proizvajalci nimajo na voljo drugih pomembnih trgov.
- (386) Skupina Wilmar je v odziv na to opozorila na izvoz na Kitajsko in navedla, da ima Kitajska po njenem mnenju zmogljivost za absorbiranje izvoza PME iz Indonezije v prihodnosti.
- (387) Komisija je opozorila, da na Kitajskem ne velja obveznost mešanja goriva, zato se prodaja ne izvaja dolgoročno. Odbor EBB je v odgovoru v zvezi z vprašalnikom za obdobje po obdobju preiskave predložil podatke, ki kažejo, da Kitajska uvaža PME samo priložnostno, ko je cenejši od mineralnega dizla. Tega ni mogoče šteti za ustrezno dolgoročno alternativo za indonezijski izvoz v primerjavi s stalno rastočim povpraševanjem po biodizlu na trgu Unije zaradi obveznosti mešanja goriva.

⁽⁴⁶⁾ Povprečje v obdobju 2011–2019.

⁽⁴⁷⁾ Povprečje v obdobju 2016–2019.

- (388) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar v zvezi z izvozom PME in palmovega olja iz Indonezije na Kitajsko ponovno navedla, da je Kitajska potrjen in stabilen izvozni trg za indonezijski biodizel.
- (389) Vendar je skupina Wilmar opozorila, da Kitajska uvaža biodizel iz palmovega olja zaradi nizke cene. Komisija je v začasni fazi sklenila, da do uvoza iz Indonezije na Kitajsko pride le, ko je PME cenejši od mineralnega dizla, zato izvoz na Kitajsko temelji na obstoju že ugotovljenega subvencioniranja.
- (390) Glede na to, da na Kitajskem ne veljajo nobene obveznosti mešanja biodizla z mineralnim dizlom, Komisija ni imela na voljo dokazov, ki bi potrdili trditev skupine Wilmar, da je Kitajska potrjen in stabilen izvozni trg za indonezijski biodizel.
- (391) V obdobju po obdobju preiskave je Kitajska predstavljala le približno 27 % indonezijskega izvoza, Unija pa približno 71 %. Unija je torej kljub oportunistični prodaji indonezijskega biodizla Kitajski še vedno najpomembnejši izvozni trg za indonezijske proizvajalce.
- (392) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije opozorila tudi, da je Kitajska uvažala velike količine palmovega olja iz Indonezije in da naj bi se uvoz palmovega olja povečal, kar bi zmanjšalo količino palmovega olja, ki je na voljo v Indoneziji za proizvodnjo biodizla.
- (393) Komisija je ugotovila, da vlada Indonezije torej pričakuje, da bo povečanemu povpraševanju po palmovem olju na Kitajskem zadoščeno s preusmeritvijo obstoječega palmovega olja iz proizvodnje biodizla v izvoz. Ni bilo predloženih nobenih dokazov, da bi izvoz palmovega olja povzročil pomanjkanje ponudbe palmovega olja za indonezijske proizvajalce biodizla. Komisija je pričakovala, da bi se Indonezija na povečano povpraševanje po palmovem olju odzvala s povečanjem ponudbe, namesto da bi obstoječe zaloge preusmerila iz industrijskih dejavnosti, kot je proizvodnja biodizla.
- (394) Komisija je na podlagi poročila GAIN iz Džakarte za leto 2019 analizirala tudi izvoz palmovega olja na Kitajsko. Zdi se, da se je izvoz na Kitajsko povečal, vendar nadomešča izvoz v Indijo, kjer so uvozne dajatve na palmovo olje visoke.
- (395) Komisija je zato menila, da ni dokazov o dolgoročnem povečanju povpraševanja po biodizlu, izvoženem iz Indonezije, na Kitajsko, in da ni dokazov, da bi povečano povpraševanje po palmovem olju na Kitajskem povzročilo pomanjkanje ponudbe palmovega olja za proizvodnjo biodizla za izvoz v Evropsko unijo.
- (396) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 353 do 357 začasne uredbe.

5.4 Raven cene subvencioniranega uvoza

- (397) Po uvedbi začasnih ukrepov je skupina Wilmar navedla, da ugotovitve grožnje škode ni mogoče utemeljiti z ugotovitvijo nelojalnega nižanja prodajnih cen, saj se nelojalno nižanje prodajnih cen razlikuje od nižanja in zaježitve cen.
- (398) Komisija se s tem ni strinjala. Ugotovitve o znatnem nelojalnem nižanju prodajnih cen so oblikovane v okviru stanja industrije Unije, ki je izjemno občutljivo, čeprav ji ugotovljeno nelojalno nižanje prodajnih cen še ni povzročilo znatne škode. Če bi se tako nelojalno nižanje prodajnih cen nadaljevalo, bi pomenilo grožnjo znatne škode za industrijo Unije.
- (399) V vsakem primeru pa je Komisija v uvodni izjavi 328 začasne uredbe ugotovila tudi zniževanje cen, pri čemer je sklenila, da zaradi pritiska na cene, ki ga ustvarja subvencionirani indonezijski uvoz, zniževanje stroškov v obdobju preiskave ni moglo koristiti industriji Unije, saj je morala znižanje stroškov v celoti prenesti na svoje kupce, da bi preprečila še večjo izgubo tržnega deleža.
- (400) Komisija v zvezi s tem ugotavlja, da je bila cena na metrično tono za izvoz biodizla iz Indonezije na Kitajsko enaka kot za izvoz v EU leta 2018 in v prvi polovici leta 2019.
- (401) To hkrati izraža težki položaj industrije Unije in sedanjo grožnjo zaradi zadevnega uvoza.

(402) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovno navedla, da ugotovitev nelojalnega nižanja prodajnih cen ne more podpreti ugotovitve grožnje škode. Komisija je na to ponovno odgovorila, da ugotovljeno nelojalno nižanje prodajnih cen predstavlja grožnjo znatne škode za industrijo Unije.

(403) Zato je Komisija to trditev zavrnila in ohranila svoje ugotovitve iz uvodne izjave 358 začasne uredbe.

5.5 Raven zalog

(404) Ker pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe o škodi iz uvodne izjave 359 začasne uredbe.

5.6 Sklep

(405) Komisija je torej sklenila, da je uvoz iz Indonezije v obdobju preiskave pomenil grožnjo znatne škode za industrijo Unije, in potrdila svoje sklepe o grožnji znatne škode iz uvodne izjave 360 začasne uredbe.

6. VZROČNA ZVEZA

6.1 Učinki subvencioniranega uvoza iz Indonezije

(406) V začasni uredbi je Komisija začasno sklenila, da subvencionirani uvoz Indonezije pomeni grožnjo znatne škode za industrijo Unije.

(407) Komisija je sklenila, da je industrija Unije zaradi povečanja uvoza v obdobju preiskave ter nelojalnega nižanja prodajnih cen in zniževanja cen industrije Unije, ki ju je povzročal subvencionirani uvoz, izgubila tržni delež kljub povečanju proizvodnje in zmogljivosti, poleg tega pa iz istega razloga ni mogla izkoristiti sicer ugodnih tržnih razmer.

(408) Po začasnem razkritju sta vlada Indonezije in skupina Wilmar navedli, da sta se proizvodnja in zmogljivost industrije Unije v obravnavanem obdobju povečali skupaj z absolutnimi količinami prodaje. Poleg tega sta navedli, da se je s povečanjem uvoza iz Indonezije povečala tudi dobičkonosnost industrije Unije.

(409) Komisija se ni strinjala s temi stališči, zlasti glede dobičkov industrije Unije, ki so bili v celotnem obravnavanem obdobju v razponu od -1 % do 1 %. Zato sprememba dobičkonosnosti v obravnavanem obdobju ni bistvena.

(410) Kar zadeva proizvodnjo in zmogljivost industrije Unije, sta se ti sicer v obravnavanem obdobju dejansko povečali v absolutnem smislu, vendar industrija Unije ni mogla v celoti izkoristiti povečanja potrošnje, saj ji je uvoz iz Indonezije odvzel tržni delež.

(411) Skupina Wilmar je navedla, da je Komisija v uvodni izjavi 346 začasne uredbe začasno sklenila, da ni mogoče dokončno sklepati o obstoju znatne škode. Skupina Wilmar je nato navedla, da je to v nasprotju z uvodno izjavo 363 začasne uredbe, v kateri je Komisija sklenila, da je subvencionirani uvoz iz Indonezije negativno vplival na industrijo Unije.

(412) Komisija pri analizi grožnje škode ni ugotovila nobenega nasprotja med neobstojem znatne škode za industrijo Unije in vseeno jasnim negativnim vplivom na industrijo Unije.

(413) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovila stališča, ki jih je izrazila v uvodnih izjavah 408 in 411, vendar jih je Komisija ponovno zavrnila.

(414) Po dokončnem razkritju je glede tega pripombe podala tudi vlada Indonezije. Ponovno je navedla, da ne vidi vzročne zveze med uvozom iz Indonezije in uspešnostjo industrije Unije. Komisija je upoštevala ponovitev mnenja vlade Indonezije, vendar je še vedno menila, da je iz predhodne analize razvidno, da uvoz iz Indonezije ob odsotnosti ukrepov predstavlja grožnjo škode za industrijo Unije.

(415) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 365 začasne uredbe.

6.2 Drugi znani dejavniki

6.2.1 Uvoz iz Argentine

- (416) Po začasnem razkritju sta vlada Indonezije in skupina Wilmar podali pripombe glede učinka subvencioniranega argentinskega uvoza biodizla na industrijo Unije. Po njunih navedbah je bil vzrok za grožnjo škode za industrijo Unije izključno uvoz iz Argentine.
- (417) Kot je Komisija že navedla v uvodnih izjavah 368 do 370 začasne uredbe, je bil ta uvoz del grožnje škode za industrijo Unije v obdobju preiskave, zato je Komisija februarja 2019 uvedla ukrepe za ta uvoz in sprejela cenovne zaveze.
- (418) Vendar dejstvo, da je argentinski uvoz pomenil grožnjo škode v obravnavanem obdobju, ne pomeni, da uvoz iz Indonezije ni prav tako pomenil grožnje škode, zlasti po začetku veljavnosti ukrepov proti uvozu iz Argentine. Dejansko uvoz biodizla iz Argentine pri preučevanju grožnje znatne škode v bližnji prihodnosti ne more več biti med grožnjami za industrijo Unije, saj se proti takemu uvozu že izvajajo ukrepi.
- (419) Zato je Komisija v okviru analize grožnje znatne škode ločila učinke, ki jih lahko ima uvoz iz Argentine na industrijo Unije, od učinkov uvoza iz Indonezije in razlikovala med njimi ⁽⁴⁸⁾.
- (420) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovila pripombe iz začasne faze v zvezi z uvozom iz Argentine, pri čemer je navedla, da je odgovor Komisije splošen. Komisija se s tem ni strinjala in opozorila, da so učinki uvoza iz Argentine obravnavani v oddelku 6.2.1 začasne uredbe.

6.2.2 Uvoz iz drugih tretjih držav

- (421) Po začasnem razkritju je vlada Indonezije navedla, da bi bil lahko uvoz iz Kitajske pomemben dejavnik pri vsakem prihodnjem preučevanju vzroka škode za industrijo Unije, ter opozorila na 25-odstotno povečanje količine uvoza iz Kitajske od leta 2017 do obdobja preiskave in dejstvo, da je bila od leta 2016 do obdobja preiskave cena uvoza iz Kitajske nižja od cen industrije Unije.
- (422) Vlada Indonezije je navedla še, da dejstvo, da so cene uvoza iz Kitajske višje od cen uvoza iz Indonezije, ne pomeni, da ne morejo negativno vplivati na industrijo Unije.
- (423) Poleg tega je opozorila, da se za kitajski biodizel uporablja drugačna surovina (rabljeno olje za kuhanje) kot za indonezijski biodizel. Biodizel z rabljenim oljem za kuhanje ima velike prihranke emisij toplogrednih plinov in zanj se uporablja režim dvojnega upoštevanja iz direktive o spodbujanju uporabe energije iz obnovljivih virov. Zato se zdi, da je prednostna možnost za uvoz v EU.
- (424) Komisija je upoštevala obstoj uvoza iz Kitajske v obdobju preiskave ter preučila njegovo količino in ceno v uvodni izjavi 372 začasne uredbe, pri čemer je ugotovila, da so količine uvoza iz Kitajske manjše od uvoza iz Indonezije, cene pa višje.
- (425) Komisija je navedla, da je cena Unije sestavljena iz različnih vrst biodizla, ki se prodaja v Uniji, vključno s prodajo s premijo za dvojno upoštevanje in brez nje. Uvoz iz Kitajske dejansko zajema eno vrsto biodizla (proizvedenega iz rabljenega olja za kuhanje), za katero se uporablja premija za dvojno upoštevanje.

⁽⁴⁸⁾ Glej poročilo posebne skupine, ZDA – *Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere vrste premazanega papirja iz Indonezije* (WT/DS491/R), sprejeto 22. januarja 2018, točke 7.204 do 7.212.

- (426) Vendar je obseg uvoza iz Kitajske manjši od obsega uvoza iz Indonezije (z 1,7-odstotnim tržnim deležem v primerjavi s 3,3-odstotnim tržnim deležem uvoza iz Indonezije), poleg tega pa za uvoz iz Kitajske velja običajna 6,5-odstotna carina, za uvoz iz Indonezije pa ne.
- (427) Komisija ni prejela dokazov, da ta uvoz negativno vpliva ali bi lahko negativno vplival na industrijo Unije, ali kakršnih koli trditev o škodi, ki jo povzroča uvoz iz Kitajske. Znova je treba poudariti, da so cene kitajskega biodizla višje od cen indonezijskega biodizla. V vsakem primeru pa morebitni negativni vpliv uvoza iz Kitajske na industrijo Unije ne bi bil tak, da bi oslabil ugotovljeno vzročno zvezo med subvencioniranim uvozom iz Indonezije in grožnjo škode. Ta trditev je bila zato zavržena.

6.2.3 Uvoz iz tretjih držav po obdobju preiskave

- (428) Skupina Wilmar je po začasnem razkritju predložila analizo uvoza biodizla iz tretjih držav v EU po koncu obdobja preiskave in navedla, da se je uvoz iz Kitajske povečal, uvoz iz Malezije pa se je močno povečal ob zelo strmo padajočih cenah. Navedla je še, da so uvozne cene Kitajske in Malezije nižje od prodajne cene industrije Unije.
- (429) Po mnenju skupine Wilmar ta uvoz slabi in prekinja vzročno zvezo z grožnjo škode, ugotovljeno v začasni uredbi.
- (430) Uvoz iz tretjih držav med oktobrom 2018 in junijem 2019 je predstavljen v nadaljevanju. Ocenjeni tržni delež za 9-mesečno obdobje temelji na potrošnji v obdobju preiskave.

Preglednica 6

Uvoz iz tretjih držav med oktobrom 2018 in junijem 2019

	Obseg uvoza (v tonah)	Ocenjeni tržni delež	Povprečna cena (v EUR)
Argentina	667 678	5,7 %	673
Indonezija	581 086	5,0 %	655
Malezija	405 482	3,5 %	727
Kitajska	203 961	1,7 %	796

Vir: Podatkovna zbirka Surveillance 2.

- (431) Za uvoz iz Argentine so se v zadnjem delu obdobja po obdobju preiskave uporabljali izravnalni ukrepi. Medtem ko so bile količine nekoliko višje od uvoza iz Indonezije, so tudi argentinske cene presegale indonezijske, čeprav se je zanje uporabljala 6,5-odstotna konvencionalna carina. Zato uvoza iz Argentine ni mogoče šteti za določevalca cen v tem obdobju. Poleg tega uvoz biodizla iz Argentine ne more več biti med grožnjami za industrijo Unije, saj se proti takemu uvozu že izvajajo ukrepi, kot je navedeno zgoraj.
- (432) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovno trdila, da bi morala Komisija upoštevati uvoz iz Argentine, saj je bila cena argentinskega biodizla v obdobju po obdobju preiskave nižja od cene industrije Unije.
- (433) Komisija je ponovno navedla, da se je cena uvoza iz Argentine povišala po februarju 2019, ko so začeli veljati ukrepi za argentinski uvoz, zato je treba pri primerjavi cen upoštevati dejstvo, da velja cenovna zaveza.
- (434) Komisija je ugotovila, da so se kitajske cene med obdobjem preiskave in obdobjem po obdobju preiskave zvišale. V obdobju po obdobju preiskave so presegale tudi povprečno ceno, ki jo je zaračunavala industrija Unije, čeprav se je zanje uporabljala 6,5-odstotna konvencionalna carina. Poleg tega se je njihov tržni delež po obdobju preiskave stabiliziral.

- (435) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovno opozorila na uvoz iz Kitajske in izvedla izračun za primerjavo cene kitajskega biodizla z vsemi stroški v letu 2018 (826 EUR na tono) s povprečno prodajno ceno industrije Unije v obdobju preiskave (794 EUR na tono).
- (436) Ker so njeni izračuni pokazali, da je bila kitajska uvozna cena višja od povprečne cene industrije Unije, in ker je to bilo za pričakovati, saj bi kitajski biodizel pritegnil premijo za dvojno upoštevanje, se je Komisija strinjala, da izračun ne kaže cenovnega pritiska s Kitajske.
- (437) Čeprav so se količine uvoza iz Malezije po obdobju preiskave povečale, cene pa znižale, so bile količine še naprej manjše od količin uvoza iz Indonezije, cene pa še naprej višje, čeprav se je zanje uporabljala 6,5-odstotna konvencionalna carina. Zato tudi uvoza iz Malezije ni mogoče šteti za določevalca cen v tem obdobju.
- (438) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar ponovno opozorila na povečanje količine in znižanje cene uvoza iz Malezije. Komisija je ponovno navedla, da so malezijske cene višje od indonezijskih cen in da zanje velja konvencionalna carina.
- (439) Statistični podatki o uvozu kažejo, da je bil uvoz biodizla iz Malezije in Kitajske v obdobju po obdobju preiskave sicer znaten, vendar je Komisija še naprej menila, da niti njegova količina niti cena ni taka, da bi oslabilo ugotovljeno vzročno zvezo med grožnjo znatne škode in uvozom iz Indonezije.
- (440) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije opozorila, da cene uvoza iz preglednice 6 niso neposredno primerljive, saj je biodizel iz Argentine čisti sojin metil ester, iz Indonezije pa čisti PME, medtem ko se biodizel s Kitajske proizvaja iz rabljenega olja za kuhanje.
- (441) Vlada Indonezije je opozorila, da je Komisija za izračun nelojalnega nižanja prodajnih cen prilagodila ceno biodizla FAMEO (argentinski sojin metil ester), da bi jo primerjala s ceno PME (indonezijski biodizel).
- (442) Vlada Indonezije je predložila podatke na podlagi iste metodologije, ki kažejo, da je bila primerljiva uvozna cena iz Argentine v obdobju preiskave nižja od uvozne cene iz Indonezije in da je bila primerljiva uvozna cena s Kitajske v obdobju preiskave v skladu z uvozno ceno iz Indonezije.
- (443) Vendar je vlada Indonezije v svojem izračunu precenila obseg prilagoditve za 30 % in ni upoštevala konvencionalne carine, ki se uporablja za uvoz iz Argentine in Kitajske, ne pa tudi za indonezijski uvoz.
- (444) Pri pravilni uporabi prilagoditve in pravilnem upoštevanju konvencionalne carine je slika precej drugačna. Primerljiva uvozna cena s Kitajske znatno presega uvozno ceno iz Indonezije, razlika v ceni med argentinskim in indonezijskim uvozom pa je precej manjša.
- (445) V začasni uredbi je bilo že priznано, da je bil uvoz iz Argentine v določeni meri odgovoren za negativni razvoj nekaterih kazalnikov škode za industrijo Unije, vključno z dejstvom, da je bila povprečna uvozna cena iz Argentine v obdobju preiskave tudi v absolutnem smislu nižja od uvozne cene iz Indonezije.
- (446) Argentinske cene v obdobju po obdobju preiskave ne odražajo v celoti uvedbe ukrepov proti njim, saj so bili ukrepi uvedeni šele februarja 2019, tj. sredi obdobja po obdobju preiskave.
- (447) Zato primerjava cen, kot jo je predložila vlada Indonezije, ne slabi vzročne zveze med uvozom iz Indonezije in grožnjo znatne škode. Dejstvo, da so lahko drugi dejavniki prispevali k temu, da bi bila domača industrija „ranljiva“, tj. bolj dovzetna za škodo v prihodnosti, ne izključuje ugotovitve vzročne zveze med zadevnim uvozom in grožnjo škode za domačo industrijo v prihodnosti ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Glej poročilo posebne skupine, ZDA – Dokončne protidampinške in izravnalne dajatve na nekatere vrste premazanega papirja iz Indonezije (WT/DS491/R), sprejeto 22. januarja 2018, točka 7.233.

6.2.4 Izvoz industrije Unije

(448) Komisija ni prejela pripomb glede izvoza industrije Unije.

6.2.5 Cena surovin

(449) Po začasnem razkritju je vlada Indonezije podala pripombe glede finančnega položaja industrije Unije ter povezave med njim in ceno repičnega olja v Uniji. Navedla je, da so bile cene ogrščice visoke v celotnem obravnavanem obdobju in da je to glavna razlaga, zakaj industrija Unije ni ustvarila velikih dobičkov v tem obdobju.

(450) Trgovec z biodizlom Gunvor je tudi navedel, da je ogrščica draga surovina za biodizel in da je to verjeten vzrok za finančni položaj industrije Unije.

(451) Komisija je navedla, da so vzorčni proizvajalci biodizla v Uniji uporabljali različne surovine ⁽⁵⁰⁾ za zadostitev povpraševanju po vsej Uniji in v vseh sezonah. Zato Komisija ni ugotovila neposredne korelacije med cenami ogrščice in dobički industrije Unije, saj je ogrščica le ena od surovin, ki jih je uporabljala industrija Unije za oskrbo trga Unije.

(452) Komisija je opozorila na uvodno izjavo 327 začasne uredbe, v kateri je navedla, da so proizvodni stroški na enoto industrije Unije sledili gibanju cen v obravnavanem obdobju.

(453) Vendar je opozorila tudi, da se je pozimi 2018–2019 cena RME v Uniji močno povišala, medtem ko je cena samega repičnega olja ostala nespremenjena. Zato stalne povezave med ceno repičnega olja in ceno RME na trgu Unije ni.

(454) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar izpodbijala to trditev, pri čemer je trdila, da se to ni odražalo v preglednici 2 ali drugje v dokumentu o dokončnem razkritju. Tako povišanje prodajnih cen RME bi moralo vplivati na povprečno prodajno ceno industrije Unije, ki je ostala stabilna, ker je RME domnevno najbolj proizvajan biodizel v Uniji.

(455) Kot je navedeno v uvodni izjavi 296 začasne uredbe, je FAME0 najpogostejša vrsta biodizla, ki ga prodajajo vzorčni proizvajalci Unije. Zato povprečne prodajne cene poleg cen RME temeljijo na FAME0 ter znatnih količinah PME in drugih mešanic, ki jih prodajajo vzorčni proizvajalci Unije. Povišanje cen RME se dejansko v celoti odraža v podatkih o dobičkonosnosti, zlasti za prvo četrtletje leta 2018. Poleg tega se v določeni meri odraža tudi v povprečni prodajni ceni, ki je ostala stabilna kljub pritisku na cene, ki so ga izvajale znatne količine subvencioniranega uvoza.

(456) Po dokončnem razkritju je vlada Indonezije ponovno navedla, da so bile visoke cene ogrščice v Uniji vzrok za pomanjkanje dobičkonosnosti v obravnavanem obdobju. Komisija je zavrnila to trditev iz razlogov, navedenih v uvodni izjavi 445.

(457) Zato je Komisija sklenila, da cene surovin, ki jih uporablja industrija Unije, ne slabijo vzročne zveze.

6.2.6 Notranja konkurenca EU in razlike v uspešnosti med vzorčnimi proizvajalci Unije

(458) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar od Komisije zahtevala, naj upošteva notranjo konkurenco med proizvajalci Unije. Vendar ta zahteva ni bila utemeljena. Poleg tega je skupina Wilmar trdila, da so lahko skupni rezultati vzorca zaradi uspešnosti določenega proizvajalca, ki se odraža v mikroekonomskih podatkih, izkrivljeni.

(459) Reprezentativnost vzorca v smislu proizvodnje v Uniji, kot je omenjena v uvodni izjavi 265 začasne uredbe, in v smislu obsega prodaje je v obravnavanem obdobju ostala praktično nespremenjena.

(460) Komisija je zato sklenila, da so vzorčni proizvajalci Unije in njihovi mikroekonomski podatki reprezentativni za celotno industrijo Unije. Poleg tega je poudarila, da se analiza položaja industrije Unije vedno izvaja za celotno industrijo Unije. Ta trditev je bila zato zavrnjena.

⁽⁵⁰⁾ Komisija nima točnih informacij o natančni razčlenitvi surovin, ki jih uporablja industrija Unije.

6.3 Sklep o vzročni zvezi

(461) Komisija je potrdila svoje sklepe o vzročni zvezi iz uvodnih izjav 377 do 380 začasne uredbe.

7. INTERES UNIJE

7.1 Interes industrije Unije

(462) Ker ni bilo pripomb, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 382 do 384 začasne uredbe.

7.2 Interes nepovezanih uvoznikov

(463) Po začasnem razkritju je vlada Indonezije navedla, da bi ukrepi prizadeli uvoznike z lastnimi obrati za mešanje biodizla ali distribucijo biodizla.

(464) Glede na znatni skupni uvoz biodizla iz Malezije, Kitajske in Argentine, v zvezi s katerim se ne izvajajo ukrepi ali v zvezi s katerim velja cenovna zaveza, se Komisija s tem sklepom ni strinjala.

(465) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 388 začasne uredbe.

7.3 Interes uporabnikov

(466) Po začasnem razkritju je vlada Indonezije navedla, da bi industrija Unije z uvedbo ukrepov za uvoz iz Indonezije pridobila monopol na trgu Unije. S tem bi se povišale cene biodizla za uporabnike.

(467) Komisija je te trditve zavrnila. Prvič, industrija Unije, ki jo sestavlja toliko konkurenčnih družb, nikakor ni monopolizirana. Drugič, ukrepi zoper Indonezijo ne vplivajo na uvoz iz Argentine, Kitajske in Malezije. Nazadnje, kljub veljavnim ukrepom je uvoz biodizla iz Argentine v Unijo na podlagi zaveze še naprej znaten.

(468) Vlada Indonezije trdi, da je cenovno dostopen uvoz biodizla v zadostnih količinah bistvenega pomena za Unijo. Komisija tej izjavi ne nasprotuje, vendar opozarja, da je vsebnost biodizla na črpalki običajno največ 10-odstotna, zato se negativni učinek zvišanja cene biodizla le delno prenese na potrošnika in je zanemarljiv.

(469) Skupina Wilmar je v svojih pripombah glede dokončnega razkritja trdila, da začasna uredba ne upošteva učinka ukrepov na proizvajalce dizelskega goriva.

(470) Proizvajalci dizelskega goriva so uporabniki biodizla, saj kupujejo biodizel, nato pa prodajajo mešanico biodizla in mineralnega dizla na črpalki, kot je navedeno v uvodni izjavi 462. Ker v tej preiskavi ni sodeloval noben uporabnik ⁽⁵¹⁾, to pomeni tudi, da v tej preiskavi ni sodeloval noben proizvajalec dizelskega goriva.

(471) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 391 začasne uredbe.

7.4 Učinki subvencij, ki izkrivljajo trgovino, in ponovna vzpostavitev učinkovite konkurence

(472) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodne izjave 393 začasne uredbe.

7.5 Sklep o interesu Unije

(473) Nobena trditev zainteresiranih strani torej ni pokazala, da obstajajo prepričljivi razlogi proti uvedbi ukrepov za uvoz zadevnega izdelka.

⁽⁵¹⁾ Uvodna izjava 389 začasne uredbe.

(474) Ker drugih pripomb ni bilo, je Komisija potrdila svoje sklepe iz uvodnih izjav 394 in 395 začasne uredbe.

8. REGISTRACIJA

(475) Po začasnem razkritju je odbor EBB izrazil nestrinjanje s sklepom Komisije, da registracija uvoza ni upravičena.

(476) Odbor EBB je nasprotoval utemeljitvi Komisije in trdil, da mora industrija Unije v skladu s členom 24(5) osnovne uredbe zgolj predložiti „dovolj dokazov za utemeljitev“ registracije uvoza ter da ni nobene pravne povezave med členom 24(5) in členom 16(4). Člen 16(4) določa pogoje za retroaktivno pobiranje dajatev v obdobju registracije.

(477) Odbor EBB je navedel še, da je Komisija tudi v primeru, če bi morala biti za izvedbo registracije izpolnjena merila iz člena 16(4) osnovne uredbe, upravičena do tega, da ugotovi „kritične okoliščine, v katerih se zadevnemu subvencioniranemu izdelku povzroča škoda, ki jo je težko odpraviti, zaradi velike količine v sorazmerno kratkem času uvoženega izdelka, za katerega se uporabljajo subvencije, proti katerim se lahko [...] uvedejo izravnalni ukrepi“.

(478) Odbor EBB je navedel, da lahko Komisija v skladu s členom 2(d) osnovne uredbe sklic na „škodo“ v zadevni uredbi razlaga kot „grožnja škode“.

(479) Komisija se s trditvami odbora EBB ni strinjala, saj je na podlagi člena 16(4) jasno, da mora ugotoviti „škod[o], ki jo je težko odpraviti“. Slednja se nanaša na stanje, v katerem lahko ob neobstoju retroaktivnega pobiranja dajatev velike količine uvoza poslabšajo znatno škodo, ki jo je utrpela industrija Unije, preden se lahko sprejmejo ukrepi. Kadar ugotovitve preiskave temeljijo na grožnji znatne škode, to ne velja.

(480) Zato je Komisija menila, da „grožnja škode, ki jo je težko odpraviti,“ ne spada v člen 16(4) osnovne uredbe.

(481) Komisija je zato potrdila ugotovitve iz uvodnih izjav 403 in 404 začasne uredbe.

9. DOKONČNI IZRAVNALNI UKREPI

(482) Na podlagi sklepov v zvezi s subvencioniranjem, škodo, vzročno zvezo in interesom Unije bi bilo treba uvesti dokončne izravnalne dajatve, da se prepreči uresničitev neposredne grožnje znatne škode, ki bi jo industriji Unije povzročil subvencionirani uvoz iz Indonezije.

9.1 Raven izravnalnih ukrepov

(483) V tretjem pododstavku člena 15(1) osnovne uredbe je določeno, da znesek izravnalne dajatve ne presega ugotovljenega zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(484) V četrtem pododstavku člena 15(1) osnovne uredbe je navedeno: „Kadar lahko Komisija na podlagi vseh predloženih informacij jasno ugotovi, da ni v interesu Unije, da se določi znesek ukrepov v skladu s tretjim pododstavkom, je znesek izravnalne dajatve nižji, če bi taka nižja dajatev zadostovala za odpravo škode, povzročene industriji Unije.“

(485) Komisija ni prejela takih informacij, zato bo raven izravnalnih ukrepov določena ob upoštevanju tretjega pododstavka člena 15(1).

(486) Po dokončnem razkritju je skupina Wilmar opozorila na odsotnost izrecne analize stopnje škode. Zlasti je trdila, da je treba odločitev o tem, ali bi moral biti znesek ukrepov na ravni subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, sprejeti na podlagi vseh informacij, ki so jih predložile zainteresirane strani.

- (487) Pri tej odločitvi so bile upoštewane vse informacije, ki so jih predložile zainteresirane strani. Čeprav je v Uniji dejansko omejeno število strani, ki so ugovarjale izravnalnemu ukrepu na splošno, nobena od njih ni predložila informacij, zakaj uvedba izravnalnih dajatev na ravni subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, ne bi bila v interesu Unije.
- (488) V skladu s členom 31(7) se pri analizi interesa Unije informacije upoštevajo le, če so podprte z dejanskimi dokazi, ki potrjujejo njihovo veljavnost. Neutemeljen ugovor zoper uvedbo izravnalnih ukrepov je zato v tem primeru precej nerelevanten.
- (489) Ker bodo dokončni ukrepi v tej zadevi temeljili na znesku subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi, stopnja škode ni pomembna. Zato preskus iz petega pododstavka člena 15(1) ni relevanten.

9.2 Ponudbe cenovne zaveze

- (490) En indonezijski proizvajalec izvoznik (v nadaljnjem besedilu: vložnik) je v skladu s členom 13 osnovne uredbe predložil prostovoljno ponudbo cenovne zaveze. Komisija je analizirala ponudbo zaveze in menila, da bi bilo njeno sprejetje nepraktično iz naslednjih razlogov.
- (491) Predlagana minimalna uvozna cena (v nadaljnjem besedilu: MIP) ni bila ustrezna, saj ni zadostovala za izravnavo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. V skladu s tretjim odstavkom člena 13(1) osnovne uredbe povišanje cen v skladu s cenovno zavezo ne sme biti večje, kot je potrebno za izravnavo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.
- (492) Letna raven, tj. letna omejitev uvoza, za katerega velja zaveza, ki jo je predlagal vložnik, je zajemala celoten izvoz biodizla iz Indonezije in je bila zavezujoča za druge indonezijske izvoznike, ki niso predložili ponudbe zaveze. V ponudbi ni bilo navedeno, kako bi se letna raven nadzirala, da bi se zagotovilo njeno spoštovanje.
- (493) Komisija je ugotovila, da je letna raven uvoza po MIP previsoka. V obdobju preiskave je presegala tržni delež uvoza indonezijskega biodizla. Skupaj s pomanjkanjem četrletne zgornje meje za uvoz se je zaradi predlagane letne ravni zelo povečalo tveganje, da bi v določenih mesecih velike količine uvoza vstopale na trg Unije.
- (494) Komisija je ugotovila, da ima vložnik zelo zapleteno strukturo in uporablja zapletene prodajne kanale. Vendar bi se tudi v okviru dodatne zaveze v zvezi s prodajnimi kanali povečala verjetnost izogibanja in navzkrižne kompenzacije, učinkovito spremljanje pa bi bilo neizvedljivo.
- (495) Komisija je vložniku poslala dopis, v katerem je navedla razloge za zavrnitev zaveze, in mu dala možnost, da predloži pripombe. Vložnik je Komisiji predložil pripombe glede MIP, letne ravni in tveganj navzkrižne kompenzacije, tudi v okviru dodatnih pripomb odbora EBB glede prvotne ponudbe zaveze. Poleg pripomb je tudi spremenil nekatere elemente ponudbe zaveze zunaj veljavnega roka.
- (496) Vložnik se v svojih pripombah ni strinjal s sklepom Komisije, da MIP ne zadostuje za izravnavo zneska subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi. Vendar ni spremenil metodologije za izračun predlagane MIP. Komisija je vztrajala pri svojih ugotovitvah in je zato trditev zavrnila.
- (497) Vložnik je nadalje pojasnil, da bi letna raven, določena v ponudbi zaveze, zajemala le uvoz izdelkov, ki jih proizvaja ali s katerimi trguje vložnik, v Unijo. Poleg tega je tudi predlagal znižanje letne ravni in uvedbo četrletne zgornje meje za uporabo letne ravni.
- (498) Komisija je pozdravila razlago glede letne ravni in opozorila, da je letna raven, kot jo je pojasnil vložnik, zavezujoča le za njega. To je bil tudi eden od razlogov, zakaj je Komisija menila, da je predlagana letna raven previsoka, saj je v obdobju preiskave presegala tržni delež uvoza vseh indonezijskih izvoznikov biodizla, medtem ko je bila namenjena le enemu izvozniku, tj. vložniku. Na novo predlagana raven je bila nižja od letne ravni, določene v ponudbi zaveze, vendar je bila še vedno zelo visoka, saj je bila v obdobju preiskave blizu skupni ravni uvoza biodizla iz Indonezije. Komisija je opozorila tudi, da v ponudbi ni bilo navedeno, kako bi se letna raven nadzirala, da bi se zagotovilo njeno spoštovanje. Komisija je vztrajala pri svojih ugotovitvah in je zato trditev zavrnila.

(499) Vložnik se v svojih pripombah ni strinjal z ugotovitvijo Komisije glede svoje zapletene strukture in zapletenih prodajnih kanalov, vendar ni predlagal nobenih dodatnih obveznosti poleg tistih, ki so bile že vključene v ponudbo zaveze. Komisija je vztrajala pri svojih ugotovitvah in je zato trditev zavrnila.

(500) Komisija je iz razlogov iz uvodnih izjav 490 do 499 menila, da je spremljanje zaveze neizvedljivo in ne bi delovalo, zato je končno ponudbo zavrnila.

9.3 Dokončni ukrepi

(501) Dokončne izravnalne ukrepe za uvoz biodizla s poreklom iz Indonezije bi bilo treba uvesti v skladu s členom 15(1) osnovne uredbe, ki določa, da dokončna dajatev ustreza ugotovljenemu skupnemu znesku subvencij, proti katerim se lahko uvedejo izravnalni ukrepi.

(502) Na podlagi navedenega bi morale biti stopnje dokončnih izravnalnih dajatev, izražene kot cena CIF meja Unije brez plačane dajatve, naslednje:

Družba	Izravnalna dajatev
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama in PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri in PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia in PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %
Vse druge družbe	18,0 %

(503) Stopnje izravnalnih dajatev za posamezne družbe, navedene v tej uredbi, so bile določene na podlagi ugotovitev te preiskave. Zato izražajo položaj, ki je bil glede navedenih družb ugotovljen med navedeno preiskavo. Navedene stopnje dajatev (v nasprotju z dajatvijo na ravni države, ki se uporablja za „vse druge družbe“) se torej uporabljajo izključno za uvoz zadevnega izdelka s poreklom iz Indonezije, ki ga proizvajajo navedene družbe. Za uvožene zadevne izdelke, ki jih proizvaja katera koli druga družba, ki ni izrecno navedena v izvedbenem delu te uredbe, vključno s subjekti, povezanimi s tistimi, ki so izrecno navedeni, se navedene stopnje ne morejo uporabljati, ampak zanje velja stopnja dajatve, ki se uporablja za „vse druge družbe“.

(504) Družba lahko zahteva nadaljnjo uporabo navedenih stopenj dajatev za posamezne družbe kljub poznejši spremembi svojega imena ali imena enega od njenih subjektov. Zahtevo je treba nasloviti na Komisijo. Vsebovati mora vse ustrezne informacije, s katerimi lahko družba dokaže, da sprememba ne vpliva na upravičenost družbe do stopnje dajatve za posamezno družbo, ki se zanjo uporablja. Če sprememba imena družbe ne vpliva na njeno pravico do uživanja koristi stopnje dajatve, ki se zanjo uporablja, se v *Uradnem listu Evropske unije* objavi obvestilo o spremembi imena.

(505) Če bi razvoj po obdobju preiskave privedel do trajne spremembe okoliščin, se lahko sprejmejo ustrezni ukrepi v skladu s členom 19 osnovne uredbe.

(506) V skladu s členom 109 Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵²⁾ se obresti, ki jih je treba plačati, kadar je treba znesek povrniti na podlagi sodbe Sodišča Evropske unije, izračunajo z obrestno mero, ki jo Evropska centralna banka uporablja v svojih operacijah glavnega refinanciranja, objavljeno v seriji C *Uradnega lista Evropske unije*, in ki velja na prvi koledarski dan posameznega meseca.

⁽⁵²⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. julija 2018 o finančnih pravilih, ki se uporabljajo za splošni proračun Unije, spremembi uredb (EU) št. 1296/2013, (EU) št. 1301/2013, (EU) št. 1303/2013, (EU) št. 1304/2013, (EU) št. 1309/2013, (EU) št. 1316/2013, (EU) št. 223/2014, (EU) št. 283/2014 in Sklepa št. 541/2014/EU ter razveljavitvi Uredbe (EU, Euratom) št. 966/2012 (UL L 193, 30.7.2018, str. 1).

9.4 Sprostitev začasnih dajatev

- (507) V skladu s členom 16(2) osnovne uredbe Komisija odloči, kakšen delež začasne dajatve naj se dokončno pobere.
- (508) Nadalje je v členu 16(2) navedeno, da se začasne dajatve ne poberejo v primeru grožnje znatne škode, razen če se ugotovi, da bi iz tega brez začasnih ukrepov nastala znatna škoda.
- (509) Glede na ugotovitve v tej zadevi se začasni zneski sprostijo in ne poberejo, kot je določeno v členu 16(2) osnovne uredbe.
- (510) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵³⁾ –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna izravnalna dajatev na uvoz monoalkilnih estrov maščobnih kislin in/ali parafinskega plinskega olja, pridobljenih s sintezo in/ali hidrotretiranjem, nefosilnega izvora, v čisti obliki ali mešanici, ki se trenutno uvrščajo pod oznake KN ex 1516 20 98 (oznake TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 in 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznake TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 in 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (oznaka TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (oznake TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 in 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (oznake TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 in 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (oznake TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 in 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (oznake TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 in 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (oznake TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 in 3824 99 92 20), 3826 00 10 in ex 3826 00 90 (oznake TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 in 3826 00 90 30), s poreklom iz Indonezije.

2. Stopnje dokončne izravnalne dajatve, ki se uporabljajo za neto ceno franko meja Unije pred plačilom dajatve za izdelke iz odstavka 1, ki jih proizvajajo spodaj navedene družbe, so:

Družba	Dokončna izravnalna dajatev	Dodatna oznaka TARIC
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama in PT Musim Mas (skupina Musim Mas)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri in PT Permata Hijau Palm Oleo (skupina Permata)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia in PT Wilmar Bioenergi Indonesia (skupina Wilmar)	15,7 %	B789
Vse druge družbe	18,0 %	C999

3. Če ni določeno drugače, se uporabljajo veljavne določbe v zvezi s carinami.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasno izravnalno dajatvijo v skladu z Izvedbeno uredbo (EU) 2019/1344, se dokončno sprostijo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽⁵³⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL L 176, 30.6.2016, str. 21).

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 28. novembra 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2093**z dne 29. novembra 2019****o spremembi Uredbe (ES) št. 333/2007 glede analize 3-monokloropropan-1,2-diol (3-MCPD) estrov maščobnih kislin, glicidil estrov maščobnih kislin, perklorata in akrilamida****(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmi, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmaceutskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter Sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) ⁽¹⁾ in zlasti člena 34(6) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Uredba Komisije (ES) št. 333/2007 ⁽²⁾ določa metode vzorčenja in analitske metode, ki se uporabljajo za uradni nadzor vsebnosti nekaterih onesnaževal v živilih.
- (2) Z Uredbo Komisije (ES) št. 1881/2006 ⁽³⁾ so bile določene mejne vrednosti za 3-monokloropropan-1,2-diol (3-MCPD) estre maščobnih kislin, glicidil estre maščobnih kislin in perklorat v živilih. Uredba Komisije (EU) 2017/2158 ⁽⁴⁾ določa blažilne ukrepe in referenčne ravni za zmanjšanje prisotnosti akrilamida v nekaterih kategorijah živil.
- (3) Uredba (ES) št. 333/2007 določa posebna izvedbena merila, ki jih morajo z validiranimi analitskimi metodami za onesnaževala v hrani izpolniti ustrezni evropski laboratoriji. Zato je primerno, da se v Uredbi (ES) št. 333/2007 določijo posebna izvedbena merila, ki jih morajo izpolnjevati analitske metode za nadzor mejnih vrednosti 3-MCPD estrov maščobnih kislin, glicidil estrov maščobnih kislin, perklorata in akrilamida v živilih.
- (4) Referenčni laboratoriji Evropske unije na področju onesnaževal v krmi in živilih so pripravili smernice za ocenjevanje meje zaznavnosti (LOD) in meje določljivosti (LOQ) za meritve na področju onesnaževal v krmi in živilih ⁽⁵⁾. Zato je primerno prilagoditi opredelitve iz Uredbe (ES) št. 333/2007, ki so povezane z mejo zaznavnosti in mejo določljivosti.
- (5) Uredbo (ES) št. 333/2007 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (6) Uredba (EU) 2017/625 se začne uporabljati 14. decembra 2019. Zato bi se morala ta uredba uporabljati od istega dne.
- (7) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

⁽¹⁾ UL L 95, 7.4.2017, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 333/2007 z dne 28. marca 2007 o določitvi metod vzorčenja in analitskih metod za nadzor vsebnosti elementov v sledovih in onesnaževal iz predelave v živilih (UL L 88, 29.3.2007, str. 29).

⁽³⁾ Uredba Komisije (ES) št. 1881/2006 z dne 19. decembra 2006 o določitvi mejnih vrednosti nekaterih onesnaževal v živilih (UL L 364, 20.12.2006, str. 5).

⁽⁴⁾ Uredba Komisije (EU) 2017/2158 z dne 20. novembra 2017 o blažilnih ukrepih in referenčnih ravneh za zmanjšanje prisotnosti akrilamida v živilih (UL L 304, 21.11.2017, str. 24).

⁽⁵⁾ Guidance Document on the Estimation of LOD and LOQ for Measurements in the Field of Contaminants in Feed and Food (Smernice za ocenjevanje meje zaznavnosti (LOD) in meje določljivosti (LOQ) za meritve na področju onesnaževal v krmi in živilih), JRC Technical Reports EUR 28099 EU (2016). Na voljo na: http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC102946/eur%2028099%20en_lod%20loq%20guidance%20document.pdf.

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Uredba (ES) št. 333/2007 se spremeni:

(1) v členu 1 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:

„1. Vzorčenje in analiza za nadzor vsebnosti svinca, kadmija, živega srebra, anorganskega kositra, anorganskega arzena, 3-monokloropropan-1,2-diola (3-MCPD), 3-MCPD estrov maščobnih kislin, glicidil estrov maščobnih kislin, policikličnih aromatskih ogljikovodikov (PAH) in perklorata, navedenih v oddelkih 3, 4, 6 in 9 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006, ter za nadzor vsebnosti akrilamida v skladu z Uredbo Komisije (EU) 2017/2158 (*) se izvede v skladu s Prilogo k tej uredbi.

(*) Uredba Komisije (EU) 2017/2158 z dne 20. novembra 2017 o blažilnih ukrepih in referenčnih ravneh za zmanjšanje prisotnosti akrilamida v živilih (UL L 304, 21.11.2017, str. 24).“

(2) Priloga se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 14. decembra 2019.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. novembra 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Priloga k Uredbi (ES) št. 333/2007 se spremeni:

(1) V točki C.3.1 Opredelitve se opredelitvi za „LOD“ in „LOQ“ nadomestita z naslednjim:

„LOD“ == meja zaznavnosti, najmanjša izmerjena vsebnost, ki omogoča sklepanje o prisotnosti analizirane snovi s sprejemljivo statistično gotovostjo.

„LOQ“ == meja določljivosti, najmanjša vsebnost analizirane snovi, ki se lahko izmeri s sprejemljivo statistično gotovostjo.“

(2) V točki C.3.3.1 Izvedbena merila se točka (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Izvedbena merila za analitske metode za 3-monokloropropan-1,2-diol (3-MCPD), 3-MCPD estre maščobnih kislin in glicidil estre maščobnih kislin:

— Izvedbena merila za analitske metode za 3-MCPD v živilih, navedenih v točki 4.1 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006

Preglednica 6 a

Parameter	Merilo
Uporaba	Živila, navedena v točki 4.1 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006
Specifičnost	Brez spektralnih interferenc ali vpliva matriksa
Terenski slepi vzorec	Manj kot LOD
Ponovljivost (RSD _i)	0,66 krat natančnost RSD _R , dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Obnovljivost (RSD _R)	Dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Izkoristek	75–110 %
Meja zaznavnosti (LOD)	≤ 5 µg/kg (na osnovi suhe snovi)
Meja določljivosti (LOQ)	≤ 10 µg/kg (na osnovi suhe snovi)

— Izvedbena merila za analitske metode za 3-MCPD v živilih, navedenih v točki 4.3 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006

Preglednica 6 b

Parameter	Merilo
Uporaba	Živila, navedena v točki 4.3 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006
Specifičnost	Brez spektralnih interferenc ali vpliva matriksa
Terenski slepi vzorec	Manj kot LOD
Ponovljivost (RSD _i)	0,66 krat natančnost RSD _R , dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Obnovljivost (RSD _R)	Dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Izkoristek	75–110 %
Meja zaznavnosti (LOD)	≤ 7 µg/kg
Meja določljivosti (LOQ)	≤ 14 µg/kg

- Izvedbena merila za analitske metode za 3-MCPD estre maščobnih kislin, izražene kot 3-MCPD, v živilih, navedenih v točki 4.3 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006

Preglednica 6c

Parameter	Merilo
Uporaba	Živila, navedena v točki 4.3 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006
Specifičnost	Brez spektralnih interferenc ali vpliva matriksa
Ponovljivost (RSD _r)	0,66 krat natančnost RSD _R , dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Obnovljivost (RSD _R)	Dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Izkoristek	70–125 %
Meja zaznavnosti (LOD)	Tri desetine LOQ
Meja določljivosti (LOQ) za živila, navedena v točkah 4.3.1 in 4.3.2	≤ 100 µg/kg v oljih in maščobah
Meja določljivosti (LOQ) za živila, navedena v točkah 4.3.3 in 4.3.4 z vsebnostjo maščob < 40 %	≤ dve petini MV
Meja določljivosti (LOQ) za živila, navedena v točki in 4.3.4 z vsebnostjo maščob ≥ 40 %	≤ 15 µg/kg maščobe

- Izvedbena merila za analitske metode za glicidil estre maščobnih kislin, izražene kot glicidol, v živilih, navedenih v točki 4.2 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006

Preglednica 6d

Parameter	Merilo
Uporaba	Živila, navedena v točki 4.2 Priloge k Uredbi (ES) št. 1881/2006
Specifičnost	Brez spektralnih interferenc ali vpliva matriksa
Ponovljivost (RSD _r)	0,66 krat natančnost RSD _R , dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Obnovljivost (RSD _R)	Dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Izkoristek	70–125 %
Meja zaznavnosti (LOD)	Tri desetine LOQ
Meja določljivosti (LOQ) za živila, navedena v točkah 4.2.1 in 4.2.2	≤ 100 µg/kg v oljih in maščobah
Meja določljivosti (LOQ) za živila, navedena v točki 4.2.3 z vsebnostjo maščob < 65 % in točki 4.2.4 z vsebnostjo maščob < 8 %	≤ dve petini MV
Meja določljivosti (LOQ) za živila, navedena v točki 4.2.3 z vsebnostjo maščob ≥ 65 % in točki 4.2.4 z vsebnostjo maščob ≥ 8 %	≤ 31 µg/kg maščobe“

(3) V točki C.3.3.1 Izvedbena merila se točka (d), „Opombe k izvedbenim merilom“, nadomesti z naslednjim:

„(d) Izvedbena merila za analitske metode za akrilamid:

Preglednica 8

Parameter	Merilo
Uporaba	Vsa živila
Specifičnost	Brez spektralnih interferenc ali vpliva matriksa
Terenski slepi vzorec	Pod mejo zaznavnosti (LOD)
Ponovljivost (RSD_r)	0,66 krat natančnost RSD_R , dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Obnovljivost (RSD_R)	Dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Izkoristek	75–110 %
Meja zaznavnosti (LOD)	Tri desetine LOQ
Meja določljivosti (LOQ)	Za živila z referenčnimi ravnmi $< 125 \mu\text{g/kg}$: $\leq$ dve petini referenčne ravni, ne zahteva pa se, da je nižja od $20 \mu\text{g/kg}$ Za živila z referenčnimi ravnmi $\geq 125 \mu\text{g/kg}$: $\leq 50 \mu\text{g/kg}$

(4) V točki C.3.3.1 Izvedbena merila se dodata naslednji točki (e) in (f):

„(e) Izvedbena merila za analitske metode za perklorat:

Preglednica 9

Parameter	Merilo
Uporaba	Vsa živila
Specifičnost	Brez spektralnih interferenc ali vpliva matriksa
Ponovljivost (RSD_r)	0,66 krat natančnost RSD_R , dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Obnovljivost (RSD_R)	Dobljena s (spremenjeno) Horwitzovo enačbo
Izkoristek	70–110 %
Meja zaznavnosti (LOD)	Tri desetine LOQ
Meja določljivosti (LOQ)	$\leq$ dve petini MV

(f) Opombe k izvedbenim merilom:

Horwitzova enačba (*) (za koncentracije $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$) in spremenjena Horwitzova enačba (**) (za koncentracije $C < 1,2 \times 10^{-7}$) sta splošeni enačbi za natančnost, ki sta neodvisni od analita in matrice ter sta za vse običajne metode analize odvisni izključno od koncentracije.

Spremenjena Horwitzova enačba za koncentracije $C < 1,2 \times 10^{-7}$:

$$RSD_R = 22 \%$$

pri čemer je:

- RSD_R relativni standardni odklon, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih obnovljivosti $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$
- C povprečje koncentracije (tj. $1 = 100\text{g}/100\text{g}$, $0,001 = 1\ 000\ \text{mg}/\text{kg}$) Spremenjena Horwitzova enačba velja za koncentracije $C < 1,2 \times 10^{-7}$.

Horwitzova enačba za koncentracije $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$:

$$RSD_R = 2C^{(-0,15)}$$

pri čemer je:

- RSD_R relativni standardni odklon, izračunan iz rezultatov, dobljenih pri pogojih obnovljivosti $[(s_R/\bar{x}) \times 100]$
- C povprečje koncentracije (tj. $1 = 100\text{g}/100\text{g}$, $0,001 = 1\ 000\ \text{mg}/\text{kg}$) Horwitzova enačba velja za koncentracije $1,2 \times 10^{-7} \leq C \leq 0,138$.

(*) W. Horwitz, L.R. Kamps, K.W. Boyer, J.Assoc.Off.Analy.Chem., 63, 1980, 1344–1354.

(**) M. Thompson, Analyst, 125, 2000, 385–386.“

(5) V točki C.3.3.2. Pristop „ustreznost namenu“ se besedilo „Preglednica 8“ zamenja z besedilom „Preglednica 10“.

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2094

z dne 29. novembra 2019

o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011 glede podaljšanja obdobja odobritve aktivnih snovi benfluralin, dimoksistrobin, fluazinam, flutolanil, mankozeb, mekoprop-P, mepikvat, metiram, oksamil in piraklostrobin

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS ⁽¹⁾ ter zlasti prvega odstavka člena 17 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Del A Priloge k Izvedbeni uredbi Komisije (EU) št. 540/2011 ⁽²⁾ določa aktivne snovi, ki se štejejo za odobrene v skladu z Uredbo (ES) št. 1107/2009.
- (2) Obdobje odobritve aktivnih snovi dimoksistrobin, mankozeb, mekoprop-P, metiram, oksamil in piraklostrobin je bilo podaljšano z Izvedbeno uredbi Komisije (EU) 2018/1796 ⁽³⁾ do 31. januarja 2020.
- (3) Obdobje odobritve aktivnih snovi benfluralin, fluazinam, flutolanil in mepikvat je bilo z podaljšano z Izvedbeno uredbi Komisije (EU) 2019/168 ⁽⁴⁾ do 29. februarja 2020.
- (4) Vloge za obnovitev odobritve navedenih snovi so bile vložene v skladu z Izvedbeno uredbi Komisije (EU) št. 844/2012 ⁽⁵⁾.
- (5) Ker se je ocenjevanje navedenih snovi zavleklo iz razlogov, na katere vlagatelji ne morejo vplivati, bo odobritev navedenih aktivnih snovi verjetno potekla, preden bo sprejeta odločitev o obnovitvi njihove odobritve. Zato je treba podaljšati njihova obdobja odobritve.
- (6) Glede na cilj prvega odstavka člena 17 Uredbe (ES) št. 1107/2009 v zvezi s primeri, v katerih Komisija sprejme uredbi, ki določa, da se odobritev aktivne snovi iz Priloge k tej uredbi ne obnovi, ker merila za odobritev niso izpolnjena, Komisija določi isti datum poteka veljavnosti kot pred to uredbi ali na datum začetka veljavnosti Uredbe, če odobritev aktivne snovi ni obnovljena, odvisno od tega, kateri datum je poznejši. V zvezi s primeri, v katerih naj Komisija sprejme uredbi o obnovitvi odobritve aktivne snovi iz Priloge k tej uredbi, bo Komisija poskusila določiti, kot je ustrezno v danih okoliščinah, najzgodnejši možni datum začetka uporabe.

⁽¹⁾ UL L 309, 24.11.2009, str. 1.

⁽²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 540/2011 z dne 25. maja 2011 o izvajanju Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta glede seznama registriranih aktivnih snovi (UL L 153, 11.6.2011, str. 1).

⁽³⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2018/1796 z dne 20. novembra 2018 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011 glede podaljšanja obdobja odobritve aktivnih snovi amidosulfuron, bifenoks, klorpirifos, klorpirifos-metil, klofentezin, dikamba, difenokonazol, diflubenzuron, diflufenikan, dimoksistrobin, fenoksaprop-P, fenpropidin, lenacil, mankozeb, mekoprop-P, metiram, nikosulfuron, oksamil, pikloram, piraklostrobin, piriproksifen in tritosulfuron (UL L 294, 21.11.2018, str. 15).

⁽⁴⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/168 z dne 31. januarja 2019 o spremembi Izvedbene uredbe (EU) št. 540/2011 glede podaljšanja obdobja odobritve aktivnih snovi abamektin, *Bacillus subtilis* (Cohn 1872) sev QST 713, *Bacillus thuringiensis* subsp. Aizawai, *Bacillus thuringiensis* subsp. israeliensis, *Bacillus thuringiensis* subsp. kurstaki, *Beauveria bassiana*, benfluralin, klodinafop, klopiralid, *Cydia pomonella Granulovirus* (CpGV), ciprodinil, diklorprop-P, epoksikonazol, fenpiroksimat, fluazinam, flutolanil, fosetil, *Lecanicillium muscarium*, mepanipirim, mepikvat, *Metarhizium anisopliae* var. *Anisopliae*, metkonazol, metrafenon, *Phlebiopsis gigantea*, pirimikarb, *Pseudomonas chlororaphis* sev: MA 342, pirimetanil, *Pythium oligandrum*, rimsulfuron, spinosad, *Streptomyces K61*, tiakloprid, tolklofos-metil, *Trichoderma asperellum*, *Trichoderma atroviride*, *Trichoderma gamsii*, *Trichoderma harzianum*, triklopir, trineksapak, tritikonazol, *Verticillium albo-atrum* in ziram (UL L 33, 5.2.2019, str. 1).

⁽⁵⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) št. 844/2012 z dne 18. septembra 2012 o opredelitvi določb, potrebnih za izvedbo postopka podaljšanja odobritve aktivnih snovi, kot je določeno z Uredbo (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta o dajanju fitofarmacevtskih sredstev v promet (UL L 252, 19.9.2012, str. 26).

- (7) Izvedbeno uredbo (EU) št. 540/2011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.
- (8) Ukrepi iz te uredbe so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Priloga k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 se spremeni v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. novembra 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

PRILOGA

Del A Priloge k Izvedbeni uredbi (EU) št. 540/2011 se spremeni:

- (1) v šestem stolpcu vrstice 57 se za mekoprop-P datum veljavnosti registracije nadomesti z „31. januar 2021“;
  - (2) v šestem stolpcu vrstice 81 se za piraklostrobin datum veljavnosti registracije nadomesti z „31. januar 2021“;
  - (3) v šestem stolpcu vrstice 114 se za mankozeb datum veljavnosti registracije nadomesti z „31. januar 2021“;
  - (4) v šestem stolpcu vrstice 115 se za metiram datum veljavnosti registracije nadomesti z „31. januar 2021“;
  - (5) v šestem stolpcu vrstice 116 se za oksamil datum veljavnosti registracije nadomesti z „31. januar 2021“;
  - (6) v šestem stolpcu vrstice 128 se za dimoksistrobin datum veljavnosti registracije nadomesti z „31. januar 2021“;
  - (7) v šestem stolpcu vrstice 187 se za flutolanil datum veljavnosti registracije nadomesti z „28. februar 2021“;
  - (8) v šestem stolpcu vrstice 188 se za benfluralin datum veljavnosti registracije nadomesti z „28. februar 2021“;
  - (9) v šestem stolpcu vrstice 189 se za fluazinam datum veljavnosti registracije nadomesti z „28. februar 2021“;
  - (10) v šestem stolpcu vrstice 191 se za mepikvat datum veljavnosti registracije nadomesti z „28. februar 2021“.
-

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2095**z dne 29. novembra 2019****o izvajanju odbitkov od ribolovne kvote za atlantskega lososa, ki je na voljo Poljski v letu 2019, zaradi prelova v letu 2018**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Unije za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006⁽¹⁾ ter zlasti člena 105(1), (2) in (3) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Ribolovna kvota za atlantskega lososa v vodah Unije podrazdelkov 22–31 (SAL/3BCD-F) je bila Poljski za leto 2018 dodeljena z Uredbo Sveta (EU) 2017/1970⁽²⁾.
- (2) Ta ribolovna kvota za leto 2018 je bila z uporabo vsakoletne prilagodljivosti, določene v členu 15(9) Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta⁽³⁾, povečana za 1 369 osebkov. Povečanje, enako 10 % dovoljenih iztovorov za leto 2017, je bilo izračunano na podlagi preostalih neporabljenih količin po izjavah o ulovu. Med inšpekcijskimi misijami, izvedenimi na Poljskem v skladu z Uredbo (ES) št. 1224/2009 v letu 2018, je Komisija odkrila napačno in pomanjkljivo sporočene podatke o ulovu, ki so pokazali, da je bila poljska kvota za atlantskega lososa v vodah Unije podrazdelkov 22–31 za leto 2017 izčrpana. To pomeni, da je bila vsakoletna prilagodljivost iz leta 2017 v leto 2018 v skladu s členom 15(9) Uredbe (EU) št. 1380/2013 neupravičeno dodeljena in da bi se morale zadevne količine ustrezno odšteti od kvote za leto 2018.
- (3) Poleg tega je Komisija odkrila dodatne neskladnosti v poljskih podatkih o ribolovu atlantskega lososa v vodah Unije podrazdelkov 22–31 za leto 2018 pri navzkrižnem preverjanju podatkov, zabeleženih in sporočenih med ribolovnimi potovanji, za katera je bil opravljen ali ni bil opravljen inšpekcijski pregled. Te neskladnosti pri poročanju o sestavi ulova so bile dodatno potrjene z več revizijskimi misijami in misijami preverjanja na Poljskem v letih 2018 in 2019 v skladu z Uredbo (ES) št. 1224/2009. Ta revizijska poročila so bila Poljski ustrezno predložena in o njih se je s to državo članico razpravljalo.
- (4) Na podlagi zbranih dokazov je Komisija lahko ugotovila, da je bila kvota za atlantskega lososa v vodah Unije podrazdelkov 22-31, ki je bila dodeljena Poljski za leto 2018 z Uredbo Sveta (EU) 2017/1970, presežena za 2 160 kosov lososa. Kadar Komisija ugotovi, da je država članica presežla ribolovne kvote, ki so ji bile dodeljene, v skladu s členom 105(1) Uredbe (ES) št. 1224/2009 izvede odbitke od prihodnjih ribolovnih kvot navedene države članice.
- (5) Člen 105(2) in (3) Uredbe (ES) št. 1224/2009 določa, da se morajo ti odbitki izvesti v naslednjem letu ali letih z uporabo ustreznih množilnih količnikov, določenih v navedenih odstavkih.
- (6) V skladu s členom 105(2) Uredbe (ES) št. 1224/2009 bi se moral uporabiti množilni količnik, enak 1,00, saj je prelov, ki ga je količinsko opredelila Komisija, manjši od 100 ton –

⁽¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Sveta (EU) 2017/1970 z dne 27. oktobra 2017 o določitvi ribolovnih možnosti za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se za leto 2018 uporabljajo v Baltskem morju, ter spremembi Uredbe (EU) 2017/127 (UL L 281, 31.10.2017, str. 1).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Ribolovna kvota za atlantskega lososa v vodah Unije podrazdelkov 22–31, dodeljena Poljski za leto 2019 z Uredbo Sveta (EU) 2018/1628 ⁽⁴⁾, se zmanjša v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati sedmi dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 29. novembra 2019

Za Komisijo
Predsednik
Jean-Claude JUNCKER

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (EU) 2018/1628 z dne 30. oktobra 2018 o določitvi ribolovnih možnosti za leto 2019 za nekatere staleže rib in skupine staležev rib, ki se uporabljajo v Baltskem morju, ter o spremembi Uredbe (EU) 2018/120 glede nekaterih ribolovnih možnosti v drugih vodah (UL L 272, 31.10.2018, str. 1).

PRILOGA

ODBITKI OD RIBOLOVNE KVOTE ZA ATLANSTKEGA LOSOSA, KI JE NA VOLJO POLJSKI ZA LETO 2019 ZA STALEŽE RIB, KI SO BILI PRELOVLJENI

Država članica	Oznaka vrste	Oznaka območja	Ime vrste	Ime območja	Začetna kvota za leto 2018 (v kosih)	Dovoljeni iztavori za leto 2018 (celotna prilagojena količina v kosih) ⁽¹⁾	Skupni ulov v letu 2018 (količina v kosih)	Poraba kvote, povezana z dovoljenim iztovorom	Prelov, povezan z dovoljenim iztovorom (količina v kosih)	Množilni količnik ⁽³⁾	Dodatni množilni količnik ⁽⁴⁾ , ⁽⁵⁾	Odbitki za leto 2019 (količina v kosih)
PL	SAL	3BCD-F	atlantski losos	vode Unije podrazdelkov 22–31	5 729	15 739 ⁽²⁾	17 899	113,72 %	2 160	1,00	/	2 160

⁽¹⁾ Kvote, ki so na voljo državi članici v skladu z zadevnimi uredbami o ribolovnih možnostih po upoštevanju izmenjav ribolovnih možnosti v skladu s členom 16(8) Uredbe (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 354, 28.12.2013, str. 22), prenosov kvot iz leta 2017 v leto 2018 v skladu s členom 4(2) Uredbe Sveta (ES) št. 847/96 (UL L 115, 9.5.1996, str. 3) in členom 15(9) Uredbe (EU) št. 1380/2013 ali ponovnih dodelitev in odbitkov od ribolovnih možnosti v skladu s členoma 37 in 105 Uredbe (ES) št. 1224/2009.

⁽²⁾ Ta količina vključuje zmanjšanje za 1 369 kosov lososa, ki ustreza neupravičeno dodeljeni vsakoletni prilagodljivosti iz člena 15(9) Uredbe (EU) št. 1380/2013 v letu 2018, po odkritju napačno in pomanjkljivo sporočenih podatkov o ulovu za leto 2017.

⁽³⁾ Kot je določeno v členu 105(2) Uredbe (ES) št. 1224/2009. Odbitek, ki je enak prelovu * 1,00, se uporablja v vseh primerih prelova, ki je enak ali manjši od 100 ton.

⁽⁴⁾ Kot je določeno v členu 105(3) Uredbe (ES) št. 1224/2009 in če obseg prelova presega 10 %.

⁽⁵⁾ Črka „A“ pomeni, da se uporablja dodatni množilni količnik 1,5 zaradi zaporednega prelova v letih 2016, 2017 in 2018. Črka „C“ pomeni, da se uporablja dodatni množilni količnik 1,5, ker za stalež velja večletni načrt.

SKLEPI

SKLEP POLITIČNEGA IN VARNOSTNEGA ODBORA (SZVP) 2019/2096

z dne 28. novembra 2019

o imenovanju poveljnika sil misije EU v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali), in razveljavitvi Sklepa (SZVP) 2019/948 (EUTM Mali/2/2019)

POLITIČNI IN VARNOSTNI ODBOR JE –

ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji in zlasti člena 38 Pogodbe,

ob upoštevanju Sklepa Sveta 2013/34/SZVP z dne 17. januarja 2013 o vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali) ⁽¹⁾, in zlasti člena 5 Sklepa,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je na podlagi člena 5(1) Sklepa 2013/34/SZVP pooblastil Politični in varnostni odbor (PVO), da sprejme odločitve glede političnega nadzora in strateškega vodenja EUTM Mali, vključno s sklepi o imenovanju naslednjih poveljnikov sil misije EU za EUTM Mali.
- (2) PVO je 29. maja 2019 sprejel Sklep (SZVP) 2019/948 ⁽²⁾, s katerim je za poveljnika sil misije EU v EUTM Mali imenoval brigadnega generala Christiana HABERSATTERJA.
- (3) Portugalska je 22. oktobra 2019 predlagala, da bi na mestu poveljnika sil misije EU za EUTM Mali brigadnega generala Christiana HABERSATTERJA z 12. decembrom 2019 nadomestil brigadni general João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO.
- (4) Vojaški odbor EU je 29. oktobra 2019 to priporočilo podprl.
- (5) Treba bi bilo sprejeti sklep o imenovanju brigadnega generala Joãa Pedra RATA BOGE DE OLIVEIRE RIBEIRA za poveljnika sil misije EU za EUTM Mali z 12. decembrom 2019.
- (6) Sklep (SZVP) 2019/948 bi bilo zato treba razveljaviti.
- (7) V skladu s členom 5 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri pripravi in izvajanju sklepov in ukrepov Unije, ki zadevajo obrambo. Danska zato ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Brigadni general João Pedro RATO BOGA DE OLIVEIRA RIBEIRO se z 12. decembrom 2019 imenuje za poveljnika sil misije EU v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali).

Člen 2

Sklep (SZVP) 2019/948 se razveljavi.

⁽¹⁾ UL L 14, 18.1.2013, str. 19.

⁽²⁾ Sklep Političnega in varnostnega odbora (SZVP) 2019/948 z dne 29. maja 2019 o imenovanju poveljnika sil misije EU v vojaški misiji Evropske unije, ki prispeva k usposabljanju malijskih oboroženih sil (EUTM Mali), in razveljavitvi Sklepa (SZVP) 2018/1791 (EUTM Mali/1/2019) (UL L 152, 11.6.2019, str. 72).

Člen 3

Ta sklep začne veljati 12. decembra 2019.

V Bruslju, 28. novembra 2019

Za Politični in varnostni odbor

Predsednica

S. FROM-EMMESBERGER

SKLEP SVETA (EU) 2019/2097**z dne 2. decembra 2019****o imenovanju člana in nadomestnega člana Odbora regij na predlog Romunije**

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 305 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga romunske vlade,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Svet je 26. januarja 2015, 5. februarja 2015 in 23. junija 2015 sprejel sklepe (EU) 2015/116 ⁽¹⁾, (EU) 2015/190 ⁽²⁾ in (EU) 2015/994 ⁽³⁾ o imenovanju članov in nadomestnih članov Odbora regij za obdobje od 26. januarja 2015 do 25. januarja 2020. Emil BOC je 3. aprila 2017 s Sklepom Sveta (EU) 2017/665 ⁽⁴⁾, kot nadomestni član zamenjal Gheorgheja CATRINOIA.
- (2) Zaradi konca mandata Gheorgheja FALCĂJA se je sprostilo mesto člana Odbora regij.
- (3) Zaradi imenovanja Emila BOCA za člana Odbora regij se je sprostilo mesto nadomestnega člana Odbora regij –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za preostanek mandata, ki se izteče 25. januarja 2020, se v Odbor regij imenujeta:

(a) za člana:

— Emil BOC, *Mayor of Cluj-Napoca*,

in

(b) za nadomestnega člana:

— Daniel Ștefan DRĂGULIN, *Mayor of Călărași*.**Člen 2**

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 2. decembra 2019

Za Svet
Predsednica
M. OHISALO

⁽¹⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/116 z dne 26. januarja 2015 o imenovanju članov in nadomestnih članov Odbora regij za obdobje od 26. januarja 2015 do 25. januarja 2020 (UL L 20, 27.1.2015, str. 42).

⁽²⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/190 z dne 5. februarja 2015 o imenovanju članov in nadomestnih članov Odbora regij za obdobje od 26. januarja 2015 do 25. januarja 2020 (UL L 31, 7.2.2015, str. 25).

⁽³⁾ Sklep Sveta (EU) 2015/994 z dne 23. junija 2015 o imenovanju članov in nadomestnih članov Odbora regij za obdobje od 26. januarja 2015 do 25. januarja 2020 (UL L 159, 25.6.2015, str. 70).

⁽⁴⁾ Sklep Sveta (EU) 2017/665 z dne 3. aprila 2017 o imenovanju petih članov in devetih nadomestnih članov Odbora regij na predlog Romunije (UL L 94, 7.4.2017, str. 40).

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2019/2098**z dne 28. novembra 2019****o začasnih zahtevah glede zdravja živali za pošiljke proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, ki izvirajo iz Unije in se vanjo vrnejo, ker je tretja država zavrnila njihov vstop***(notificirano pod dokumentarno številko C(2019) 8092)***(Besedilo velja za EGP)**

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Direktive Sveta 2002/99/ES z dne 16. decembra 2002 o predpisih v zvezi z zdravstvenim varstvom živali, ki urejajo proizvodnjo, predelavo, distribucijo in uvoz proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi ⁽¹⁾, ter zlasti tretje alineje člena 8(5) Direktive,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva 2002/99/ES določa splošna pravila v zvezi z zdravjem živali, ki urejajo vnos proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, iz tretjih držav v Unijo. Zlasti določa, da mora Komisija sprejeti pravila glede nekaterih vrst vnosa navedenih proizvodov. Pravila v zvezi z zdravjem živali, ki jih določa navedena direktiva, ne vplivajo na pravila o veterinarskih pregledih, ki jih določa Direktiva Sveta 97/78/ES ⁽²⁾, in se uporabljajo vzporedno z njimi.
- (2) Direktiva 97/78/ES določa pravila, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov pošiljk proizvodov živalskega izvora, ki vstopajo v Unijo iz tretjih držav, vključno s proizvodi, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2002/99/ES. Člen 15 Direktive 97/78/ES določa, da države članice dovolijo ponovni uvoz takih proizvodov, ki jih je tretja država zavrnila, če so izpolnjeni določeni pogoji. Ti pogoji vključujejo zahteve glede certificiranja ter so namenjeni varovanju javnega zdravja in zdravja živali.
- (3) Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ razveljavlja Direktivo 97/78/ES z učinkom od 14. decembra 2019. Navedena uredba vzpostavlja nov pravni okvir za izvajanje uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti za preverjanje pravilne uporabe zakonodaje Unije o agroživilski verigi. Med drugim določa pravila glede uradnega nadzora nad pošiljkami proizvodov živalskega izvora, ki vstopajo v Unijo, vključno z živili. Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁴⁾ razveljavlja Direktivo 2002/99/ES z učinkom od 21. aprila 2021. Uredba (EU) 2016/429 določa pravila za preprečevanje bolezni živali, vključno s pravili glede vstopa proizvodov živalskega izvora v Unijo. Pravila iz obeh navedenih uredb se uporabljajo vzporedno, pri čemer se pravila iz Uredbe (EU) 2017/625 uporabljajo horizontalno, pravila iz Uredbe (EU) 2016/429 pa so natančneje določene glede na sektor, saj se nanašajo na zdravje živali.
- (4) Z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2019/2074 ⁽⁵⁾ so bila določena dopolnilna pravila na podlagi Uredbe (EU) 2017/625 za izvajanje uradnega nadzora nad pošiljkami živali in blaga, ki izvirajo iz Unije in se vanjo vrnejo, ker je tretja država zavrnila njihov vstop. Cilj navedenih dopolnilnih pravil je med drugim preverjanje skladnosti vrnjenih

⁽¹⁾ UL L 18, 23.1.2003, str. 11.

⁽²⁾ Direktiva Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav (UL L 24, 30.1.1998, str. 9).

⁽³⁾ Uredba (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2017 o izvajanju uradnega nadzora in drugih uradnih dejavnosti, da se zagotovi uporaba zakonodaje o živilih in krmih, pravil o zdravju in dobrobiti živali ter zdravju rastlin in fitofarmaceutskih sredstvih, ter o spremembi uredb (ES) št. 999/2001, (ES) št. 396/2005, (ES) št. 1069/2009, (ES) št. 1107/2009, (EU) št. 1151/2012, (EU) št. 652/2014, (EU) 2016/429 in (EU) 2016/2031 Evropskega parlamenta in Sveta, uredb Sveta (ES) št. 1/2005 in (ES) št. 1099/2009 ter direktiv Sveta 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES in 2008/120/ES ter razveljavitvi uredb (ES) št. 854/2004 in (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta, direktiv Sveta 89/608/EGS, 89/662/EGS, 90/425/EGS, 91/496/EGS, 96/23/ES, 96/93/ES in 97/78/ES ter sklepa Sveta 92/438/EGS (Uredba o uradnem nadzoru) (UL L 95, 7.4.2017, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba (EU) 2016/429 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o prenosljivih boleznih živali in o spremembi ter razveljavitvi določenih aktov na področju zdravja živali („Pravila o zdravju živali“) (UL L 84, 31.3.2016, str. 1).

⁽⁵⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/2074 z dne 23. septembra 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta glede pravil o posebnem uradnem nadzoru pošiljk nekaterih živali in blaga, ki izvirajo iz Unije in se vanjo vrnejo, ker je tretja država zavrnila njihov vstop (UL L 316, 6.12.2019, str. 6).

pošiljk z zahtevami glede zdravja živali, pri čemer se sklicujejo na navedene zahteve, kot so določene v pravilih Unije o zdravju živali. Delegirana uredba se uporablja od 14. decembra 2019, v skladu z datumom začetka uporabe Uredbe (EU) 2017/625.

- (5) Akti Komisije v zvezi z izvajanjem Direktive 2002/99/ES trenutno ne določajo posebnih zahtev glede zdravja živali za ponovni vstop v Unijo proizvodov živalskega izvora, ki so se izvozili iz Unije, vendar je tretja država zavrnila njihov vstop. Zato bi bilo treba določiti posebne zahteve glede zdravja živali za ponovni vstop v Unijo proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, ki so se izvozili iz Unije, vendar je tretja država zavrnila njihov vstop, da se zagotovi pravna varnost v zvezi z zahtevami glede zdravja živali, ki se uporabljajo za navedene pošiljke, ter zmanjšajo morebitna tveganja za zdravje živali po 14. decembru 2019, ko se razveljavi Direktiva 97/78/ES.
- (6) Zlasti raztovarjanje, skladiščenje in ponovno natovarjanje navedenih proizvodov v tretjih državah ne bi smelo povzročati tveganja za širjenje in vnos v Unijo patogenov nekaterih boleznih živali s seznama iz Priloge I k Direktivi 2002/99/ES.
- (7) Poleg preverjanja izvornih dokumentov, ki jih izda pristojni organ države članice izvoza, bi morale biti dovoljene tudi preverjanje porekla pošiljk proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, na podlagi enakovredne elektronske različice izvornega uradnega spričevala, predložene v sistemu upravljanja informacij za uradni nadzor iz člena 131 Uredbe (EU) 2017/625 (IMSOC), vzpostavljenem z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2019/1715 ⁽⁶⁾.
- (8) Pošiljko proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, ki se vrne v Unijo, ker je tretja država zavrnila njen vstop, bi morale biti dovoljene prepeljati do namembnega kraja v Uniji, kadar se pristojni organ namembnega kraja v Uniji strinja, da bo navedeno pošiljko sprejel.
- (9) Treba je zagotoviti, da pošiljke proizvodov živalskega izvora, namenjenih prehrani ljudi, ki se vrnejo v Unijo, ker je tretja država zavrnila njihov vstop, prispejo do namembnega kraja v Uniji. Zato bi se morale za spremljanje prevoza in prispetja takih pošiljk od mejne kontrolne točke prispetja v Unijo do obrata v namembnem kraju uporabljati postopkovne zahteve iz Delegirane uredbe Komisije (EU) 2019/1666 ⁽⁷⁾.
- (10) Zahteve glede zdravja živali iz tega izvedbenega sklepa bi bilo treba uporabljati do 21. aprila 2021, saj se začeta z navedenim datumom uporabljati Uredba (EU) 2016/429 in Delegirana uredba Komisije o pravilih glede zdravja živali, kar zadeva vstop v Unijo nekaterih živali, zarodnega materiala in proizvodov živalskega izvora iz tretjih držav ali ozemelj ter njihove premike in ravnanje z njimi po vstopu v Unijo.
- (11) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Stalnega odbora za rastline, živali, hrano in krmo –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

1. Pristojni organ mejne kontrolne točke dovoli vstop v Unijo pošiljk proizvodov živalskega izvora, opredeljenih v členu 2(4) Direktive 2002/99/ES, ki izvirajo iz Unije in se vanjo vrnejo, ker je tretja država zavrnila njihov vstop, če so izpolnjene naslednje zahteve:
  - (a) pošiljko spremlja izvornik uradnega spričevala ali dokumenta, ki ga je izdal pristojni organ države članice izvoza, ali enakovreden dokument v elektronski obliki, predložen v sistemu upravljanja informacij za uradni nadzor iz člena 131 Uredbe (EU) 2017/625 (IMSOC), vzpostavljenem z Izvedbeno uredbo (EU) 2019/1715, ali njegova overjena kopija;

⁽⁶⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2019/1715 z dne 30. septembra 2019 o pravilih za delovanje sistema upravljanja informacij za uradni nadzor in njegovih sistemskih komponent (uredba o IMSOC) (UL L 261, 14.10.2019, str. 37).

⁽⁷⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/1666 z dne 24. junija 2019 o dopolnitvi Uredbe (EU) 2017/625 Evropskega parlamenta in Sveta glede pogojev za spremljanje prevoza in prispetja pošiljk določenega blaga od mejne kontrolne točke prispetja do obrata v namembnem kraju v Uniji (UL L 255, 4.10.2019, str. 1).

- (b) pošiljko spremlja izjava pristojnega organa namembnega kraja v Uniji, ki potrjuje, da bo navedeni pristojni organ sprejel pošiljko, in navaja namembni kraj vrnitve v Unijo;
  - (c) pošiljko spremlja eden od naslednjih dokumentov, ki navajajo razlog za zavrnitev vstopa v tretjo državo, kadar je to ustrezno, tudi kraj in datum raztovarjanja, skladiščenja in ponovnega natovarjanja v tretji državi, ter naslednje informacije:
    - (i) v primeru, ko gre za zabojnike ali pakete z nedotaknjeno izvirno zalivko, izjavo izvajalca dejavnosti, odgovornega za pošiljko, ki potrjuje, da je bil prevoz opravljen pod pogoji, primernimi za zadevno vrsto proizvodov živalskega izvora, in da vsebina pošiljke med prevozom ni bila spremenjena, ali
    - (ii) uradno izjavo pristojnega organa ali drugega javnega organa tretje države, ki potrjuje, da so bile izpolnjene zahteve iz točke (d);
  - (d) kadar so bili proizvodi živalskega izvora v tretji državi raztovorjeni, je pristojni organ ali drug javni organ tretje države potrdil, da:
    - (i) na proizvodih živalskega izvora v tretji državi niso bili opravljeni drugi postopki razen raztovarjanja, skladiščenja in ponovnega natovarjanja;
    - (ii) so bili med raztovarjanjem, skladiščenjem in ponovnim natovarjanjem v tretji državi uporabljeni učinkoviti ukrepi za preprečevanje kontaminacije proizvodov živalskega izvora s povzročitelji prenosljivih boleznih živali iz Priloge I k Direktivi 2002/99/ES;
    - (iii) med raztovarjanjem, skladiščenjem in ponovnim natovarjanjem v tretji državi za noben kraj raztovarjanja, skladiščenja in ponovnega natovarjanja v tretji državi niso veljale omejitve premikov v zvezi z zdravjem živali zaradi prenosljivih boleznih živali iz Priloge I k Direktivi 2002/99/ES.
2. Z odstopanjem od odstavka 1(a) se v primeru, da pristojni organ države članice izvoza ni izdal dokumentacije iz navedene določbe, izvor pošiljke preveri na drug način, in sicer na podlagi dokumentiranih dokazov, ki jih predloži izvajalec dejavnosti, odgovoren za pošiljko.
3. Pristojni organ mejne kontrolne točke spremlja prevoz pošiljke proizvodov živalskega izvora do namembnega kraja in njeno prispetje v namembni kraj v skladu s členoma 2 in 3 Delegirane uredbe (EU) 2019/1666.

Člen 2

Ta sklep se uporablja od 14. decembra 2019 do 21. aprila 2021.

Člen 3

Ta sklep je naslovljen na države članice.

V Bruslju, 28. novembra 2019

Za Komisijo
Vytenis ANDRIUKAITIS
Član Komisije

POPRAVKI**Popravek Direktive (EU) 2016/798 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 o varnosti na železnici**

(Uradni list Evropske unije L 138 z dne 26. maja 2016)

Stran 145, Priloga III, drugi odstavek, točka 11, tretja alineja:

- besedilo:* „— izvajanje vzdrževalnih del v skladu z nalogi za vzdrževanje in izdaja obvestila o sprostitvi v obratovanje, ki vključuje morebitne omejitve uporabe;“
- se glasi:* „— izvajanje vzdrževalnih del v skladu z nalogi za vzdrževanje in izdaja obvestila o sprostitvi v obratovanje, ki vključuje možne omejitve uporabe;“.
-

ISSN 1977-0804 (elektronska različica)
ISSN 1725-5155 (tiskana različica)

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL